

Zrinka Jelaska i Mira Pižir

ŽELJELA SAM SAMO TRAJATI

PJESMENICA

Recitala ljubavne poezije Željka Boc

2004. – 2023.

Nakladnik:

Općinska knjižnica i čitaonica Marija Bistrica

Za nakladnika:

Mira Pižir, mag. bibl.

Priredile:

prof. dr. sc. Zrinka Jelaska

Mira Pižir, mag. bibl.

Urednice:

Mira Pižir, mag. bibl.

prof. dr. sc. Zrinka Jelaska

Lektor:

Marinko Micak, prof.

Recezent:

Enes Kišević, dramski umjetnik i pjesnik

prof. dr. sc. Zrinka Jelaska

Likovne urednice, dizajn i vizualna oprema:

ORGANIZAM /

Bernarda Cesar

Marija Juza

Monika Markić

Fotografija:

Arhive pjesnika

Arhiva RMB-a

Arhiva Općinske knjižnice i čitaonice Marija Bistrica

Tisak i uvez:

Kerschoffset, Zagreb

Naklada:

500 primjeraka

Marija Bistrica, veljača 2023.

Zrinka Jelaska i Mira Pižir

ŽELJELA SAM SAMO TRAJATI

PJESMENICA

Recitala ljubavne poezije Željka Boc

2004. – 2023.

PREDGOVOR

Ova je zbirka izdana povodom dva desetljeća *Recitala ljubavne poezije Željka Boc*, koji se svake godine održava u Općinskoj knjižnici i čitaonici Marija Bistrica na čast domaćoj pjesnikinji. Neobičan je ljubavni recital koji se održava svake godine na Valentino, bio to radni dan ili slobodni dan. Načinjen je iz ljubavi prema prerano preminuloj kolegici i sumještanki. Pokazuje kako se može ljubavju i poštovanjem bol oplemeniti i dati joj smisao.

Ova zbirka u kojoj su predstavljene pjesme pjesnika okrunjenih nagradama predstavlja slavljeničku knjigu dvadesetgodišnjega natječaja za *Recital Željka Boc* pa je upotpunjena i podacima o svim dosadašnjim *Recitalima* i onima koji su u njima sudjelovali. Stoga dijelom pruža i cjelovit pogled odozgor na ono što se u njima događalo, barem na temelju ljudi koji su u njima sudjelovali. Time je svojevrsna spomenica dvadesetgodišnjega *Recitala Željka Boc*. Budući da spomenice mogu biti i nešto drugo, primjerice skulpture, a zbirke mogu sadržavati priče, marke ili leptire, smislila sam novu riječ za baš ovu zbirku jer su joj glavni sadržaj nagrađene pjesme i njihovi pjesnici. Ona je pjesmenica (tako sadrži i dio riječi koji ističe pjesme: *pjesm-* i dio riječi koji ističe spomencu: *-enica*). Nakon ovoga uvoda nalazi se i tekst o nastanku samoga *Recitala*.

I.I. Struktura pjesmenice

Ova se slavljenička zbirka iliti pjesmenica sastoji od nekoliko dijelova. U ovom predgovoru slijede i nešto opširniji podatci o natječaju i natjecateljima, odabranim pjesnicima za objavu, pjesnicima u ovoj pjesmenici, članovima povjerenstva i ostalim sudionicima *Recitala*.

Nakon ovoga predgovora slijedi pjesma koju je jedna od nagrađenih pjesnikinja, Jelena Stanojčić, prigodno posvetila Željki Boc i tekst pjesnika Enesa Kiševića. Potom se u drugomu poglavlju kratko govori o začetku i nastanku *Recitala*, koji počinje predrecitalskim zbivanjima 2002. i 2003. godine. U njemu je osim podataka navedeno i nekoliko zanimljivih crtica oko samoga *Recitala*. Naime, *Recital* je postao vebno kulturno-umjetničko djelo koje se začelo godinu dana prije prvoga održanoga, a bilo je na neki način u misli same pjesnikinje Željke Boc i ravnateljice knjižnice Mire Pižir.

Središnji su dio knjige nagrađene pjesme sa svih prethodnih devetnaest *Recitala* i ovog dvadesetoga i kratki životopisi pjesnika koji su ih napisali, onako kako su se sami odlučili predstaviti na našu zamolbu.

Potom slijede mnogobrojni dodatci, s popisima, a neki i opisima. U Dodatku I nalazi se popis svih pjesnika čije su pjesme objavljene, s ukupnim brojem godina kada su i pjesme objavljene (u zgradama) i godinama izdanja, kao i mjestom odakle su ih slali.

U Dodatku 2 nalazi se popis svih istaknutih pjesnika, njih osamdeset i troje, sa svim nagradama i pohvalama koje su dobili tijekom održavanja *Recitala Željka Boc*, kronološki navedenom godinom kada su se istaknuli, naslov istaknute pjesme (osim dobitnika Željčina vjenčića i jubilarne nagrade) te ispod toga retka ostale pjesme koje su tiskane u godišnjim zbornicima. U zagradama nakon prezimena i mjesta odakle dolaze nalazi se ukupan broj godina kada su bili istaknuti.

U Dodatku 3 nalaze se popisi pjesnika prema vrsti nagrade i naslovi pjesama za koje su nagrađeni ili pohvaljeni (naslova nema ako su bili ovjenčani zbog kakva drugoga razloga, npr. zbog svih pjesama koje su odjednom poslali ili zbog istaknutih pjesama koje su godinama slali). U zagradama nakon prezimena i mjesta odakle dolaze nalazi se ukupan broj godina kada su bili nagrađeni tom nagradom.

U Dodatku 4 nalaze se popisi sudionika svih recitala: članova Stručnoga povjerenstva, voditelja, glumaca i spikera koji su čitali pjesme natjecatelja, drugih izvodača Željkinih pjesama, glazbenika koji su sudjelovali u programu te likovnih umjetnika čija su se djela darivala nagrađenim pjesnicima.

U Dodatku 5 nalaze se popisi pokrovitelja i podupiratelja, a u Dodatku 6 popis je medijskih pokrovitelja.

U Dodatku 7 nalazi se popis svih ljudi spomenutih u ovoj knjizi, ukupno ih je oko 428. Uz još šezdesetak ustanova i poduzeća koji su podupirali *Recital* i četrdesetak medijskih pokrovitelja spomenuto je više od 500 imena. Publici broja ne znamo, osim uzvanika koji su u prvim redovima pratili *Recital* i broja glasačkih listića. Ne znamo ni koliko je ljudi pratilo *Recital* na mrežnim stranicama. Bilo ih je jamačno više od tisuću, a možda i nekoliko tisuća.

Vjerujem da će tekst o nastanku *Recitala* razveseliti sve koje zanima poezija, prijateljstvo, povijest, domišljatost i ljubav, a dio s pjesmama bit će poslastica za sve koje zanima poezija. Ostali dijelovi i dodatci mogli bi zanimati one koji vole okupljanje podataka, sagledavanje sudionika *Recitala* pomoću kratkoga opisa, brojaka i duljih popisa. To može zanimati i pjesnike koji se žele uključiti u *Recital* ili su to tek nedavno učinili pa ne znaju dovoljno o njemu; one koji su na njemu sudjelovali da vide što je sve postignuto u ova dva desetljeća, a i one koje zanima kako stanovnici manjih mjesta mogu promicati kulturu ne samo u svojem kraju, nego i u cijeloj svojoj zemlji, pa i izvan nje gdje žive govornici hrvatskoga jezika.

1.2. Natječaj *Željka Boc*

Recital počinje natječajem u studenom kada se od pisaca ljubavnih pjesama traži da ih pošalju na natječaj u Općinsku knjižnicu i čitaonicu Marija Bistrice. Natječaj završava u siječnju iduće godine.

Natjecatelji – Na natječaj se prijavljuje najčešće sedamdesetak autora (na prvomu ih je bilo samo pedesetak, na četiri druga oko stotinu), a oni šalju tristotinjak pjesama (raspon je bio od 240 do 476 pjesama), i to pod zaporkom. Neko su vrijeme natjecatelji smjeli poslati pet pjesama, a onda se broj smanjio pa svatko može poslati samo tri, iako pojedinci od početka šalju samo po jednu ili dvije pjesme. Natječaj ulazi u završnicu u siječnju, kada Stručno povjerenstvo odabire nagrađene i pohvaljene pjesme te ostalih četrdesetak pjesama za objavu u zborniku, ocjenjujući ih i pregovarajući oko odabranih, a posebno oko nagrađenih i pohvaljenih pjesama. Kada predsjednik Povjerenstva pošalje imena pjesama i zaporke pjesnika ravnateljici *Recitala*, koja ga je i osmislila, ona mu uzvratil imenima tih pjesnika i mjestima odakle dolaze. Autorstvo pjesama koje nisu odabrane za objavu nitko više i ne zna jer se njihove zaporke ne otkrivaju i ne stavljaju na popis.

Ukupno je dosada poslano više od šest tisuća pjesama (6260) koje je napisalo više od tisuću i petsto autora (1563). Svi autori čije su pjesme uvrštene u zbornike svakoga od dosadašnjih *Recitala* pripadaju među odabrane pjesnike. Jasno, autora je u stvarnosti manje jer su neki više od jednom slali pjesme, no ne zna se koliko budući da se radovi šalju pod zaporkama. Prosječno je jedan autor slao 5,5 pjesama, godišnje prosječno 313. Velik je to broj pjesama. Zamislite samo pjesnika Enesa Kiševića, jedinoga stalnoga člana Stručnoga povjerenstva svih dvadeset godina, kako čita toliko pjesama. Neke od njih ne bi bile ni napisane da nije ovoga natječaja, to pouzdano znamo. Jer pjesnički natječaj u malomu, a tako poznatomu hodočasničkomu mjestu, potakao je mnoge ne samo iz Marije Bistrice, nego i ostalih mjesta u županiji na pisanje pjesama.

Zbornik *Hod se nastavlja* – Djelatnice knjižnice na čelu s ravnateljicom Mirom Pižir, lektorskom rukom Ivančice Tomorad, te grafičkom i likovnom pripremom Bernarde Cesar, svake godine izdaju zbornik *Hod se nastavlja* odabranih pjesama obogaćen predgovorom ili pogovorom, koji su najčešće napisali članovi povjerenstva. Nagrađenim se autorima tiska više od jedne pjesme da se pokaže kako nisu *pjesnik od jedne pjesme*, a pohvaljenima jedna ili nekoliko. Jasno, kada je autor na natječaj poslao samo jednu pjesmu, onda nema drugoga izbora. To zapravo znači da onaj tko je poslao samo jednu pjesmu i nema veliku mogućnost da dobije jednu od nagrada. U zbornicima je dosada tiskano više od tisuću pjesama.

Valentinovo – Nakon odabira i tiskanja zbornika dolazi Valentinovo kada se svake godine navečer održava *Recital Željka Boc* u Općinskoj knjižnici i čitaonici Marija Bistrice. Na njemu publika sluša pjesme i ima priliku odabrati jednu koju će sama nagraditi. Od prošle godine i oni koji prate *Recital* na mrežnim stranicama dodjeljuju svoju nagradu. Na kraju se nagrađene pjesme čuju još jednom, a vrijeme između čitanja pjesama uljepšavaju glazbenici. Potom nagrađeni i pohvaljeni pjesnici bivaju pozvani na pozornicu, gdje ime se uručuju nagrade. Tek time natječaj završava.

Odabrani autori – Objavljeno je više od tisuću pjesama (točnije 1151) koje je napisalo gotovo osamsto pjesnika (790). Dakle, svake se godine objavljuje oko petine ili tek desetine objavljenih pjesama (raspon je od 10 do 22 %). Prosječno je godišnje objavljeno 57,5 pjesama (raspon je

od 41 do 60 pjesama) koju je napisalo 39,5 pjesnika (raspon je od 23 do 54 pjesnika). Molimo malo sućuti prema teškomu poslu povjerenstava koja su trebala odabirati i time odbacivati neke pjesme, a onda se složiti oko nagrada i pohvala. Neke su pjesme odabrane ili istaknute jednoglasno, oko drugih je trebalo uvjeravati ostale članove. Treba istaknuti da je na konačni odabir utjecao i natjecateljski karakter ovoga *Recitala*. Naime, u konkurenciji izvrsnih i jako dobrih pjesama neke dobre pjesme nisu mogle biti odabrane, a u konkurenciji manje dobrih pjesama i neke malo slabije imale su priliku koju ne bi dobile neke druge godine.

Pjesnika je s objavljenim pjesmama zapravo manje od osamstotinjak jer su nekima od njih bile pjesme objavljene dvije ili više godina, ukupno ih je tristotinjak objavilo svoju pjesmu ili pjesme u zbornicima ovoga recitala. Odabranim je pjesnicima uspjeh na natječaju to što su im se pjesme našle dostojne tiskanja. Koliki je uspjeh autoru poslana ljubavne pjesme kad mu se pjesma objavi u zborniku pokazuje postotak odabranih pjesama u odnosu na poslana, a to je jasno vidljivo iz tablice I.

Tablica I – Broj poslanih i odabranih pjesama, autora te članova Povjerenstva

<i>Recital</i>	<i>Povjerenstvo</i>	<i>Poslano</i>	<i>Odabrano</i>	<i>Udio</i>	<i>Poslano</i>	<i>Odabrano</i>
I.	2004. – 5 članova	240 pjesama	48 pjesama	20 %	48 autora	48
II	2005. – 3 člana	283 pjesme	42 pjesme	15 %	60 autora	32
III.	2006. – 3 člana	296 pjesama	43 pjesme	15 %	69 autora	23
IV.	2007. – 3 člana	278 pjesama	41 pjesma	20 %	66 autora	27
V.	2008. – 3 člana	248 pjesama	41 pjesma	15 %	61 autor	30
VI.	2009. – 3 člana	242 pjesama	42 pjesme	17 %	60 autora	29
VII.	2010. – 4 člana	409 pjesama	47 pjesama	11 %	97 autora	34
VIII.	2011. – 3 člana	394 pjesme	46 pjesama	10 %	96 autora	24
IX.	2012. – 3 člana	476 pjesama	57 pjesama	12 %	115 autora	37
X.	2013. – 3 člana	375 pjesama	56 pjesama	15 %	91 autor	40
XI.	2014. – 3 člana	278 pjesama	50 pjesama	18 %	67 autora	42
XII.	2015. – 3 člana	325 pjesama	44 pjesme	14 %	82 autora	32
XIII.	2016. – 3 člana	291 pjesma	51 pjesma	18 %	72 autora	38
XIV.	2017. – 3 člana	325 pjesama	59 pjesama	18 %	77 autora	45
XV.	2018. – 4 člana	298 pjesama	53 pjesme	18 %	73 autora	46
XVI.	2019. – 3 člana	313 pjesama	58 pjesama	19 %	74 autora	52
XVII.	2020. – 4 člana	305 pjesama	56 pjesama	18 %	73 autora	50
XVIII.	2021. – 4 člana	319 pjesama	58 pjesama	20 %	74 autora	54
XIX.	2022. – 4 člana	289 pjesama	59 pjesama	21 %	103 autora	53
XX.	2023. – 3 člana	276 pjesama	60 pjesama	22 %	105 autora	54

Imena svih odabranih autora i mjesta koja su navodili u natječaju navedena su uz godine kada su im pjesme bile objavljene, a nalaze se u popisu u Dodatku I. Iz toga popisa i tablice I primjerice znamo da se slavilo ljubav, patilo ili tugovalo zbog nje, čeznulo za njom hrvatskim riječima u mnogim mjestima od glave, krila, tijela i nogu naše ljubljene golubice, a nekoliko njih i izvan Hrvatske: u Austriji (troje u Beču) i po jedan pjesnik ili pjesnikinja u Njemačkoj (pjesnik u Münchenu), BiH (pjesnikinja u Mostaru) pa čak i u dalekoj Norveškoj (pjesnikinja u Oslu). Čak i ako im pjesme nisu odabrane za objavu, mnogi su autori poslanih pjesama riječima dolazili bliže svojim osjećajima ili nadahnućima.

Istaknuti pjesnici – Među odabranima pjesnicima čije se pjesme mogu čitati u zbornicima koji su pratili svih dvadeset natječaja znatno je manje istaknutih. Istaknutih je pjesnika ukupno dosada bilo osamdeset i troje (64 pjesnikinje i 19 pjesnika). Njihova su imena i naslovi pjesma za koje su dobili nagrade i pohvale navedeni u popisu na kraju, u Dodatku I koji navodi pjesnike i njihove nagrađene ili pohvaljene pjesme po vrsti nagrade. Naslovi svih objavljenih pjesama i nagrada koje su istaknuti pjesnici dobili navedeni su abecednim redom prema imenu u Dodatku 2.

Okrunjeni pjesnici – Oko dvije trećine istaknutih pjesnika pripada u skupinu okrunjenih pjesnika. Okrunjeni su pjesnici oni koji su dobili Prvu, Drugu ili Treću nagradu; Nagradu publike, Posebno (umjetničko) priznanje, Vjenčić Željke Boc, Vjenčić publike ili Pohvalu koju im je dodijelilo Povjerenstvo. Dobitnici tih priznanja popisani su u Dodatku 3.

Stručno povjerenstvo – Sve pjesme za objavu u zbirci odabire Stručno povjerenstvo. Ono se nazivalo i Stručni ocjenjivački sud, i Stručni sud, i Stručno prosudbeno povjerenstvo i Prosudbeno povjerenstvo (javno ili u radu). Sastoji se od tri ili četiri člana (samo ih je prve godine bilo pet), koji su profesori (sveučilišni, srednjoškolski, znanstvenici ili umjetnici, iskusi ili mladi). U povjerenstvu sjede ljudi s raznolikim načelima, ukusima i sklonostima. Mijenjalo se tijekom godina pa je u povjerenstvima bilo ukupno četnaestero članova.

Predsjednici Povjerenstva – Svako je povjerenstvo imalo predsjednika, to su bili pjesnik i glumac Enes Kišević (jednom), profesor i pjesnik Mirko Kovačević, koji je djelovao u Hrvatskomu saboru kulture (jednom), književnik Ludwig Bauer (tri godine) ili predsjednicu: sveučilišna profesorica i književnica Julijana Matanović (tri godine), sveučilišna profesorica Dubravka Težak (jednom), sveučilišna profesorica Zrinka Jelaska (deset godina).

Članovi Povjerenstva – Najdugovječniji je i vjerni procjenjivač pjesama Enes Kišević, koji je jedini u povjerenstvima od prvoga do dvadesetoga recitala. Redovita profesorica Sveučilišta u Zagrebu dr. sc. Zrinka Jelaska i radijska urednica Vesna Svaguša, po zvanju profesorica hrvatskoga i engleskoga, sudjeluju ove godine u desetomu povjerenstvu. Izvanredna profesorica Sveučilišta u Zagrebu dr. sc. Julijana Matanović sudjelovala je u pet povjerenstava, kao i dr. sc. Nada Babić. Redovita profesorica Sveučilišta u Zagrebu dr. sc. Dubravka Težak,

kao i profesor Mirko Kovačević sudjelovali su u četiri, dok je profesor i pjesnik Ludwig Bauer sudjelovao u tri. Ostali su članovi Povjerenstva to bili samo jednom (profesorice Maja Gjerek i Stanka Pavuna, profesori Darko Ciglenečki i Đuka Francuz, pjesnik Željko Pavičić te pjesnikinja Petra Ivić).

1.3. Objašnjenja istaknutosti na *Recitalu*

Kao što je rečeno, istaknuti su nagrađeni i pohvaljeni pjesnici, a okrunjeni samo nagrađeni pjesnici: nagradama ili vjenčićima ili posebnim pohvalama.

Tri nagrade – Od prvoga je *Recitala* (2004) Stručni ocjenjivački sud dodjeljivao tri nagrade. Najveća je nagrada na recitalu prvo mjesto, potom drugo pa treće. Ukupno je dodijeljeno 20 prvih, 20 drugih i 20 trećih nagrada. Nagrađeni su pjesnici predstavljeni dvjema pjesmama u zbornicima.

Nagrada publike – Od prvoga je *Recitala* (2004) publika glasanjem u dvorani odabirala nagrađenu pjesmu temeljem najvećega broja glasova. Na listićima su bile napisane pjesme koje su bile pročitane na *Recitalu*, dakle ne baš sve iz zbornika, uglavnom samo po jedna od nagrađenih pjesnika. Ukupno je 19 pjesma dobilo Nagradu publike. Katkada se događalo da publika odabere jednu od pjesama koju je istaknulo Povjerenstvo pa bi ta pjesma odjednom dobila dvije nagrade.

Pohvale – Od drugoga je *Recitala* Stručno povjerenstvo dodjeljivalo pohvale. Raspon im je bio od dvije do šest pohvala. U prvomu su desetljeću svi pohvaljeni bili ravnopravni, katkada su bili pohvaljeni za sve odabrane pjesme, a ne za jednu. U drugomu se desetljeću ustalio broj od tri pohvale, i to kao Prva, Druga i Treća pohvala. Pohvaljeni su pjesnici u zbornicima godišnjih *Recitala* znali biti predstavljeni i dvjema, katkada i trima pjesmama. Ukupno je u protekla dva desetljeća bilo 67 pohvaljenih pjesama, ali manjega broja autora.

Posebna (umjetnička) pohvala – Od 2015. godine Stručno povjerenstvo povremeno je dodjeljivalo izvanredne pohvale pjesmama ili pjesnicima koji se posebno istaknu svojim sadržajem, stilom, temom, jezikom... Dosada ih je dobilo dvoje. Godine 2015. dodijeljena je Posebna pohvala jednomu pjesniku, a 2018. Posebna umjetnička pohvala jednoj pjesnikinji.

Vjenčić Željke Boc – Od 2020. dodjeljuje se nagrada prozvana imenom pjesnikinje kojoj je recital posvećen za izvanredan pjesnički uspjeh na njezinim recitalima: veći broj nagrada, pohvala ili kakav drugačiji uspjeh. Vjenčić su dosada dobile četiri pjesnikinje.

Vjenčić publike – Od 2022. publika može, prateći prijenos *Recitala*, glasati elektronički. Kako je ova nagrada novoustoličena, dodijelila se samo jednoj pjesnikinji, ali će se od tada dodjeljivati redovito.

Jubilarni vjenčić – Od 2023. godine, jubilarne dvadesete godine, uvodi se nagrada za neko posebno postignuće. Ona će se dodjeljivati jubilarnih godina pa će zato biti rijetka.

Prilikom ocjenjivanja autori su bili anonimni, skriveni zaporkom, pa članovi nisu mogli znati čija je pjesma koju čitaju. K tomu su trebali u konačnici uvjeriti jedni druge u kakvoću istaknutih pjesama. Tek su nakon odluke saznavali imena pjesnika. Oni koji su bivali istaknuti u različitim povjerenstvima mogu biti sigurni da su daroviti i da su njihove pjesme čitateljima bar po nečemu jako lijepe. Jedino je začetnica, um, srce i duša ovoga *Recitala*, glavna organizatorica svih dosadašnjih *Recitala*, nevjerojatno sposobna, radišna, marljiva, a skromna i ponizna ravnateljica Knjižnice Mira Pižir znala imena natjecatelja i otkrivala ih Povjerenstvu tek kada su poslali imena odabranih pjesnika za objavu u zborniku. Nikada nitko drugi nije ni znao imena onih kojima pjesme nisu odabrane za objavu.

1.4. Pjesnici u pjesmenici

U ovu pjesmenicu nisu uvršteni svi istaknuti pjesnici, nego samo svi koji su okrunjeni na nekomu od prošlih *Recitala*. Naime, neki su pjesnici na dosadašnjim natječajima dobivali samo pohvale, otprilike trećina istaknutih: po jednom pohvalom istaknuto je dvadeset pjesnika, a dvjema njih petero: Aljoša Đugum, Bernarda Cesar, Marica Žanetić Malenica, Mirjana Križanović, Silvija Butković.

U ovu zbirku zbog prostornih ograničenja nisu uključene ni ostale pjesme okrunjenih pjesnika (jer su se nagrađenima objavljivale po dvije ili tri pjesme, što bi zauzelo previše stranica). U njoj možete pročitati samo pjesme pedeset i šest okrunjenih pjesnika s prijašnjih *Recitala*, i to one za koje su dobili nagrade, posebne pohvale ili vjenčiće. Stručno povjerenstvo dodjeljuje tri nagrade, Vjenčić Željke Boc i povremene nagrade u obliku posebnih priznanja pa su i njihove ovogodišnje nagrade uvrštene u pjesmenicu.

Kako publika prisutna u dvorani glasanjem odlučuje o Nagradi publike, a publika koja prati prijenos *Recitala* odlučuje o novoustoličenomu Vjenčiću publike, ovogodišnje nagrade u trenutku završavanje pjesmenice zbog toga još ne znamo.

Nakon svake pjesme u središnjemu dijelu pjesmenice naveden je podatak o tomu jesu li pjesnici dobili nagradu, vjenčić ili pohvalu te godina i broj *Recitala* na kojemu su ih dobili. Potom se daje fotografija i životopis svakoga pjesnika, onako kako su se oni sami predstavili. Stoga su neki životopisi vrlo kratki, drugi osrednje dugi, treći dugi. Poneki imaju tek nekoliko podataka, a poneki nude puno iscrpnijih podataka o poslovnomu ili osobnomu životu. Ostavili smo ih takve, uz neznatno dotjerivanje jer su pjesnici različiti kao što su različite njihove pjesme. Uostalom, sami su se različito željeli predstaviti (ili sakriti).

Neki od pjesnika čije ćete pjesme čitati u ovoj zbirci sudjeluju i na drugim natjecanjima ili su već poznati i priznati u pjesničkim krugovima, neki čak redovito dobivaju nagrade. No znamo da su neki u sebi otkrili pjesnika samo na poticaj ovoga natječaja ili su se odvažili poslati u tajnosti pisane pjesme tek na ovaj natječaj. Stoga se može reći da su se svi pjesnici češće istaknuli na natječaju ljubavnoj poeziji u Mariji Bistrici pokazali pravim ljubavnim pjesnicima. Nadam se da ćete to otkriti čitajući ovu zbirku koju s radošću i ponosom predstavljamo čitateljima. Jer ona je jedno malo čudo koje se začelo u Knjižnici Marija Bistrica, širilo se cijelim mjestom, susjedstvom, a onda hrvatskim jezikom po našoj domovini i šire. Tko zna kamo će prispjeti!

Zrinka Jelaska

2. KAKO SE ZAČEO I RODIO RECITAL

Na Dan zaljubljenih 2002. radijska urednica i pjesnikinja Željka Boc zajedno je sa mnoom organizirala večer ljubavne poezije u našoj knjižnici. Na njoj je ona zajedno s Ivanom Bencom recitirala svoje stihove i stihove drugih poznatih i priznatih pjesnika. Glazbene su gošće na toj večeri bile članice vokalnoga sastava *Čarobna Frula*. Nas smo dvije namjeravale tradicionalno održavati takve večeri poezije baš na Valentinovo.

Te je iste godine 16. studenoga, pet dana prije njezinog dvadeset i šestoga rođendana, u prepunoj dvorani Doma kulture u Mariji Bistrici i predstavljena druga Željčina zbirka poezije naslovljena *Geometrija*, izdana u vlastitoj nakladi (prvu njezinu zbirku *Latice i sreća* pet godina prije toga objavilo je Hrvatsko kulturno društvo sv. Ćirila i Metoda iz Zagreba).

Knjigu su predstavile profesorice Marija Lamot i Ivančica Tomorad. Glazbene su gošće bile gitaristica Ida Hohnjec i Martina Šafarić, koja je među ostalim otpjevala i pjesmu *Sanjam* proslavljenoga sarajevskoga sastava Indexi. Publici se obratila i autorica te popularne pjesme Maja Perfiljeva. Na koricama Željkiine knjige bili su radovi Bernarde Cesar, čija je prva samostalna izložba *Geometrija* otvorena uz promociju. Naša je knjižnica bila prepuna ljudi i sreće, na čelu s oduševljenom Željkom koja je blistala u bijelomu kostimu.

Nitko nije mogao ni slutiti da je to posljednji nastup naše Željke u Općinskoj knjižnici, da će njezin glas još samo kratko radovati njezine prijatelje, suradnike, čitatelje i slušatelje, a nadalje njezinu obitelj. I da će mnogi od onih koji su ju ni dva tjedna prije toga dana slušali s radošću biti pogođeni dubokom žalošću. U rano jutro 29. studenoga Željka je, krenuvši iz Laza gdje je živjela (to je selo u sklopu općine Marija Bistrica) na posao na Radio Marija

Bistrica, došla do stanice gdje je čekala autobus. Vjerojatno se obradovala kada se zaustavio njezin znanac Zdravko Mikuš (s njim je bio i njegov sin Mario) i ponudio joj prijevoz. Ušavši u auto, Željka se još nije stigla niti vezati kada se dogodila prometna nesreća. Nikada nisu stigli do Marije Bistrice. Željka je pokopana u nedjelju 1. prosinca 2002. na groblju u Lazu.

Iduće smo godine na Valentinovo organizirali poetsko-glazbenu večer *S ljubavlju Željki Boc*. Bilo je i tužno i bolno održati taj događaj u prostoru kojim je ni tri mjeseca prije toga ona ponosna i radosna prolazila i recitirala pjesme. Ali bilo je i lijepo. Umjetnost može oplakivati, ali i liječiti. Jer Željka je ostavila toliko plodova među onima koji su ju poznavali, voljeli ili poštovali.

Zamisao o pokretanju *Recitala ljubavne poezije* koji će nositi ime naše bistričke pjesnikinje rodila mi se odmah po završetku te večeri, dakle 14. veljače 2003. godine. Nakon njezine nenadane i prerane smrti željela sam okupiti sve ljude koji su surađivali sa Željkom. Ona je bila novinarka i urednica na Radiju Marija Bistrica pa sam zbog toga odlučila da Radio Marija Bistrica bude suorganizator. Podršku za pokretanje toga *Recitala* dao mi je tadašnji načelnik Josip Klapač, županica Krapinsko-zagorske županije Vlasta Hubicki, bistrički župnik i upravitelj Svetišta Majke Božje Bistričke msgr. Lovro Cindori i tadašnji župnik Željkiine župe Laz vlč. Ivan Mikec.

Odmah je bio određen datum održavanja *Recitala*, Valentinovo, 14. veljače. Nekako se činilo da je i Željka bila s nama u organizaciji i da je taj dan i ona odabrala. Odlučeno je i da se pjesme za zbornik koji će pratiti *Recital* prikupljaju natječajem. Tako je Valentinovo u Mariji Bistrici povezano s pjesništvom na jednovječernjemu *Recitalu* i trajno knjigom s odabranim pjesmama. Osim recitiranih pjesama i glazba je pratila *Recitale*, a knjige su likovno opremljene.

1.1. Poveznice između Željke i sudionika *Recitala*

Urednici i suradnici knjiga – Urednica je zbornika od samoga početka održavanja *Recitala* profesorica Ivančica Tomorad jer je ona uredila Željkinu zbirku pjesama *Geometrija*, a likovna je urednica Bernarda Cesar, jer je ona tu Željkinu drugu zbirku likovno uredila. Na prvomu su *Recitalu* profesorica Stanka Pavuna i Đuka Francuz bili članovi povjerenstava jer su oni surađivali na Željkiinoj prvoj zbirci *Latice i sreća* izdanoj 1998.

Umjetnici – Od prvoga *Recitala* stihove je interpretirao Dubravko Sidor. Naime, zadnji događaj koji je Željka za života vodila nije bilo predstavljanje njezine druge zbirke, nego predstavljanje zbirke pjesama Cvjetka Leža i otvorenje izložbe slika Željka Kropfa. Ono se održalo preko puta knjižnice, u prostoru Svetišta Majke Božje Bistričke 23. studenoga 2002. godine, šest dana prije Željkiine smrti. Tada je Dubravko čitao stihove, a Željka je bila oduševljena njegovom interpretacijom.

I pjesnik Enes Kišević s nama je od prvoga *Recitala* kao dio Povjerenstva, ali često i kao tumač Željkinih ili svojih pjesama. Njegova je poveznica sa Željkom tek meni bila vidljiva – posljednja knjiga koju je Željka posudila u bistričkoj knjižnici bila je baš Enesova zbirka *Snijeg u očima*. Pravi pjesnici čitaju pjesme drugih pjesnika. U sebi i drugima.

Pjesnikinja Maja Perfiljeva na prvomu je i drugomu *Recitalu* pročitala nekoliko pjesama svoje pjesničke učenice – Željka je, naime, završila l. pjesničku školu Maje Perfiljeve. Na prvomu je *Recitalu* nekoliko Željkinih pjesama pročitala i njezina kolegica Sonja Šarunić, koja je također interpretirala pjesme na predstavljanju Željkiine druge zbirke izdane za života.

Organizatori – Do 2012. godine bila sam, kao jedina djelatnica u našoj Općinskoj knjižnici, glavni organizator *Recitala*. No otkako se l. ožujka 2012. u njoj zaposlila i kolegica knjižničarka Ivana Belko Čukman, ona mi je zdušno pomagala u organizaciji i provedbi *Recitala*.

Na prvomu i drugomu *Recitalu* u suorganizaciji je bila tadašnja direktorica Radija Marija Bistrica Ivanka Bičak, a na ostalih sedamnaest, od trećega do dvadesetoga, Elvis Lacković, koji ju je naslijedio kao direktor.

Pokrovitelji – Vrijednosti *Recitala* prepoznala je i Krapinsko-zagorska županija koja je bila pokroviteljem svih godina. Županice Vlasta Hubicki i Sonja Borovčak, župani Siniša Hajdaš Dončić i Željko Kolar uvijek su prihvaćali pokroviteljstvo, a županice su često bile prisutne na *Recitalima* pa bi u ime pokrovitelja pozdravljale sudionike. Na prijedlog predsjednice Županijske skupštine Vlaste Hubicki na Dan županije 23. travnja 2016. dobila sam povelju Krapinsko-zagorske županije kao idejna začetnica *Recitala Željka Boc*.

I svi su načelnici Općine Marija Bistrica podržavali *Recital Željka Boc*: Josip Klapač, Stjepan Muhek i Josip Milički.

Recital su podržavali i svi župnici i upravitelji Svetišta Majke Božje Bistričke: Lovro Cindori, Zlatko Koren i Domagoj Matošević. Redovito su ga, kada su god mogli, posjećivali i župnici Željkiine rodne župe Laz: Ivan Mikec, Tomislav Petranović, Franjo Jačmenica i Ivan Jakopović.

Svima njima i tolikima drugima koji su kako sudjelovali u dvadesetogodišnjem sjećanju na Željku, posebno Željkinjoj obitelji koja je često svojim rukama pripremala kolače za sudionike, od srca zahvaljujem. Zahvalu dugujem i njezinoj majci Katarini Boc, sestrama Štefici Gorički i Božici Miketić, njezinim šogorima Vladi Goričkomu i Darku Miketiću, nećaku Kristijanu Goričkomu i nećakinjama Karli Gorički, Dariji Miketić i Marji Miketić koje su često pomagale kod dodjele nagrada pjesnicima, a Dariji i Mariji hvala što su glazbom obogatile XVIII. *Recital*.

Zahvaljujem i svim pjesnicima i gostima *Recitala* jer su i oni pomogli da se bol za prerano umrlom pjesnikinjom iz našega mjesta ublaži i oplemeni.

1.2. Nekoliko zgoda s *Recitala* i poslije njega

Kapa i Šeširić – Književnik i radijski urednik Dragutin Horkić dobio je prvu nagradu na III. *Recitalu* 2006. Oduševljen tim kulturnim događajem, poslao mi je svoju knjigu *Šeširić* s posvetom za događaj: "*Skidam kapu, a šaljem šeširić*".

Kako se *Recital* održava uvečer sredinom veljače, katkada je jako hladno, a Marija Bistrica zna biti i pokrivena snijegom. Nakon programa sudionici se kraće ili dulje zadržavaju na zakuski i druženju. Bude već jako kasno kada zadnji sudionici odlaze svojim kućama, u okolicu ili znatno udaljenija mjesta. Tada se neki već i žure.

Ključevi – Jedan je sudionik dva puta u knjižnici zaboravio torbu sa svim dokumentima i ključevima.

Honorar – Jedan se član povjerenstva vraćao kući gazeći po snijegu i pri tomu izgubio svoju omotnicu s honorarom.

Šubara – Hrvatski je veleposlanik, sudionik *Recitala*, izgubio toplu šubaru kupljenu u Ukrajini koja mu je bila i draga uspomena.

Netaknuta torba dočekala je vlasnika tamo gdje je ostavljena.

Bijela je omotnica pronađena kako leži na bijelomu utabanomu snijegu. Vidjelo se bijelo na bijelomu.

Veleposlanik se ipak vratio kući sa svojom dragom ukrajinskom šubarom.

U Mariji Bistrici nalazi se ono što ste izgubili. Čak i ono što niste.

Mira Pižir

3. OKRUNJENI PJESNICI U OVOJ ZBIRCI

U ovoj su zbirci zastupljene četrdeset i tri pjesnikinje i trinaest pjesnika – gotovo je redovito na godišnjim *Recitalima* takav odnos da na jednoga istaknutoga autora dolaze tri autorice (žene su na našem natječaju sklonije govoriti o ljubavi, muškarci to, nadamo se, pokazuju djelom). Ti pjesnici žive diljem Hrvatske, od sjevera do juga, od istoka do zapada, ali i u inozemstvu, u velikim ili manjim gradovima ili malim mjestima, štoviše mjestašcima.

U središnjemu dijelu knjige abecedno su po imenima navedeni pjesnici i sve njihove pjesme kojima su se istaknuli. Kao što je rečeno, nagrađivanim su pjesnicima u zbirkama bile objavljivane po dvije ili tri pjesme, no ovdje je otisnuta samo ona za koju su dobili nagradu, vjenčice ili posebne pohvale. Svaki je autor predstavljen svim pjesmama kronološki, prema godini održavanja *Recitala* na kojemu su ovjenčani, počevši od najranijega do najnovijega. Nedostaje samo ovogodišnja Nagrada publike i Vjenčić publike budući da se oni u trenutku tiskanja ovoga zbornika nisu mogli znati.

3.1. Okrunjeni pjesnici u ovoj pjesmenici po istaknutosti

Među okrunjenim pjesnicima ove pjesmenici jednom je bilo istaknuto dvadeset i pet pjesnika, trideset je pjesnika bilo istaknuto više od jednom: dva je puta istaknuto petnaest pjesnika, dok je petnaest pjesnika bilo istaknuto više od dva puta, i to tri puta njih šestero, četiri puta njih četvero, pet puta dvije pjesnikinje, a troje pjesnika čak šest puta.

Jednom istaknuti – Od okrunjenih pjesnika koji su uvršteni u ovu zbirku dvadeset i pet ih je istaknuto samo jednom, i to okrunjeno nagradom (jer da nisu nagrađeni, ne bi ni bili uvršteni u zbirku). Devetnaest ih je od njih jednom dobilo jednu od prve tri nagrade: Ana Narandžić, Blaženka Lešić, Davorka Črnčec, Dragica Reinholz, Dragutin Horkić, Đurđica Asić-Klobučar, Iva Sviben, Karolina Kuljak, Kristina Mrkoci, Lidija Dujčić, Nadica Čizmek, Nikola Kuzmičić, Ninoslav Marinković, Sanja Zadro, Sladana Benkus, Slavica Gazibara, Stanko Stojić, Zoran Bašić, Zrinko Šimunić. Nagradu publike dobilo je po jednom dvanaest pjesnikinja: Dragica Reinholz, Eleonora De Lai, Evica Kraljić, Martina Sviben, Milena Mikuš, Mira Bajs, Mirjana Hercigonja Saucha, Petra Friščić r. Horvatinčić, Sanja Mendek, Tanja Klapač, Vesna Jakopović, Željka Meštović.

Dva puta istaknuti – Među okrunjenim pjesnicima ove zbirke ima i onih koji su istaknuti više od jednom. Dva puta ih je istaknuto petnaest. Od tih petnaest desetero je dobilo po jednu nagradu i jednu pohvalu, i to devet pjesnikinja i dva pjesnika: Antonio Karlović, Diana Rosandić, Irena Delišimunović, Grozdana Drašković, Ivana Galić Šoštarić, Jadranka Klabučar Gros, Ljubica Ribić, Marija Hlebec, Tatjana Gredičak, Tomislav Šovagović, a sedmero, i to šest pjesnikinja i jedan pjesnik, po dvije nagrade: Davorka Smoković, Dragica Reinholz, Goran Gatalica, Martina Sviben, Mirta Abramović, Sanja Mendek, Slavica Gazibara.

Tri puta istaknuti – Sedmero pjesnika bilo je istaknuto triput, i to šest pjesnikinja i jedan pjesnik: Anđelka Korčulanić (dvije nagrade), Cvijeta Grljak (jedna nagrada), Marko Gregur (jedna nagrada), Mirjana Hercigonja Saucha (jedna nagrada), Petra Gorički (tri nagrade), Sanja Kovačić (tri nagrade), Tanja Klapač (tri nagrade).

Istaknuti od četiri do šest puta – Više od tri puta bilo je istaknuto devet pjesnika. Četiri puta bilo je istaknuto njih četvero: Jelena Stanojčić (četiri nagrade), Đurđa Ilijaš (tri nagrade), Jelena Stanojčić (tri nagrade i Vjenčić Željke Boc), Franko Stipković (dvije nagrade). Čak pet puta bile su istaknute dvije pjesnikinje: Ljiljana Lukačević (četiri nagrade) i Biserka Marečić (tri nagrade). Najviše, i to šest puta u dvadeset godina, bilo je istaknuto njih troje: Petra Friščić r. Horvatinčić (tri nagrade), Vladimir Šuk (tri nagrade) i Slavica Sarkotić (dvije nagrade).

3.2. Okrunjeni pjesnici u ovoj pjesmenici po vrstama nagrade

Kada se pak promatraju samo nagrade (kojih postoji nekoliko vrsta), najviše je onih koji su dobili po jednu nagradu, njih četrdeset, ostali su dobili više od jedne nagrade.

Prva nagrada – Prvu je nagradu ukupno dobilo šesnaest pjesnika. Tri su puta prvu nagradu dobile Biserka Marečić iz Kašine i Jelena Stanojčić iz Zagreba. Ostalih trinaestero prvu je nagradu dobilo jednom. Dvanaest je pjesnikinja: Ana Narandžić, Blaženka Lešić, Davorka Smoković, Marija Hlebec, Mirta Abramović, Petra Friščić (r. Horvatinčić), Petra Gorički, Sanja Kovačić, Sanja Mendek, Sanja Zadro, Slavica Gazibara, Tanja Klapač i dva pjesnika: Dragutin Horkić i Zoran Bašić. Svi oni žive u različitim sredinama i svakodnevno čuju različita narječja: kajkavsko (Marija Bistrica, Čakovec, Krapina, Bregana), čakavsko (Podstrana, Kaštel Štafilić, Pićan) ili štokavsko (Đakovo) okruženje (u Zagrebu se govori raznolikim narječjem, prema dijelovima, iako je zemljopisno okruženje kajkavsko), ali su im pjesme lijepe, napisane na standardnom hrvatskomu jeziku.

Druga nagrada – Sedamnaestero je pjesnika dobilo drugu nagradu. Jedna je pjesnikinja dobila tri druge nagrade: Ljiljana Lukačević iz Ivanca, a jedan pjesnik dvije druge nagrade: Vladimir Šuk iz Oroslavja. Ostalih je petnaest pjesnika jednom okrunjeno drugom nagradom i to jedanaest pjesnikinja: Davorka Črnčec, Diana Rosandić, Dragica Reinholz, Đurđica Asić-Klobučar, Grozdana Drašković, Iva Sviben, Jadranka Klabučar Gros, Kristina Mrkoci, Lidija Dujčić, Slavica Sarkotić, Tatjana Gredičak i četiri pjesnika: Antonio Karlović, Goran Gatalica, Ninoslav Marinković i Stanko Stojić. I oni dolaze iz različitih krajeva i različitih narječja, osim Zagreba to su Kupljenovo, Nedelišće, Hum na Sutli, Zlatar, Zlatar Bistrica, Mače, Ivanec, Oroslavje, Lekenik, Split, Rijeka, a jedan pjesnik živi u Beču.

Treća nagrada – Devetnaestero je pjesnika okrunjeno trećom nagradom. Dva ju je puta dobila Anđelka Korčulanić, ostali po jednom: jedanaest pjesnikinja: Cvijeta Grljak, Davorka Smoković, Irena Delišimunović, Ivana Galić Šoštarić, Karolina Kuljak, Ljiljana Lukačević,

Ljubica Ribić, Nadica Čižmek, Sladana Benkus, Slavica Gazibara i Tanja Klapač te sedam pjesnika: Franko Stipković, Goran Gatalica, Marko Gregur, Nikola Kuzmičić, Tomislav Šovagović, Vladimir Šuk i Zrinko Šimunić.

Nagrada publike – Petnaest je pjesnikinja nagradila publika, ni jednoga pjesnika. Đurđa Ilijaš dobila je Nagradu publike tri puta, Sanja Kovačić i Petra Gorički dva. Ostalih dvanaest pjesnikinja dobilo ju je jednom: Dragica Reinholz, Eleonora De Lai, Evica Kraljić, Martina Sviben, Milena Mikuš, Mira Bajs, Mirjana Hercigonja Saucha, Petra Friščić r. Horvatinčić, Sanja Mendek, Tanja Klapač, Vesna Jakopović, Željka Meštrović.

Posebna pohvala – Jednom je Posebnom pohvalom okrunjen pjesnik Vinko Pavić.

Posebna umjetnička pohvala – Jednom je Posebnom umjetničkom pohvalom okrunjena pjesnikinja Mirta Abramović.

Jubilarni vjenčić – Jednom je posebnom i rijetkom nagradom okrunjen jedan pjesnik, Franko Stipković jer je najviše puta bio među odabranim pjesnicima: pjesme su mu objavljene čak petnaest puta.

3.3. Okrunjeni pjesnici prema broju nagrada

Većina je pjesnika dobila samo jednu nagradu, ali ih je čak šesnaest dobilo po dvije nagrade.

Jedna nagrada – Trideset i sedam pjesnika bilo je nagradeno jednom nagradom.

Dvije nagrade – Devetero pjesnika dobilo je po dvije nagrade, sedam pjesnikinja: Mirta Abramović (jednu prvu nagradu i posebnu umjetničku pohvalu), Davorka Smoković (jednu prvu nagradu i jednu treću), Dragica Reinholz (jednu drugu nagradu i nagradu publike), Sanja Mendek (jednu prvu nagradu i nagradu publike), Slavica Sarkotić (jednu drugu nagradu i vjenčić publike), Slavica Gazibara (jednu prvu i jednu treću), Anđelka Korčulanić (dvije treće nagrade), Martina Sviben (nagradu publike i vjenčić publike) i jedan pjesnik: Goran Gatalica (jednu drugu nagradu i jednu treću).

Tri nagrade – Sedmero pjesnika također je dobilo tri nagrade. Opet ih je šest pjesnikinja Biserka Marečić (tri prve nagrade), Petra Friščić (jednu prvu nagradu, jednu nagradu publike i Željkin vjenčić), Petra Gorički (jednu prvu nagradu i dvije nagrade publike), Sanja Kovačić (jednu prvu nagradu i dvije nagrade publike), Tanja Klapač (jednu prvu nagradu, jednu treću i nagradu publike), Đurđa Ilijaš (tri nagrade publike) i jedan pjesnik: Vladimir Šuk (dvije druge nagrade i jednu treću).

Četiri nagrade – Jedna je pjesnikinja dobila četiri nagrade: Jelena Stanojčić (tri prve i Željkin vjenčić).

Pet nagrada – Jedna je pjesnikinja dobila čak pet nagrada: Ljiljana Lukačević (tri druge, jednu treću i Željkin vjenčić).

3.4. Najuspješniji pjesnici

Svi su se okrunjeni pjesnici pokazali kao dobri ljubavni pjesnici, a prema načelima ovoga natječaja, uzimajući u obzir istaknutost, okrunjenost, broj nagrada, vrstu nagrada, teško je odlučiti tko je bio najbolji budući da je podjednako vrsno pet pjesnikinja: Biserka Marečić, Jelena Stanojčić, Ljiljana Lukačević, Petra Friščić i Slavica Sarkotić te pjesnik Vladimir Šuk.

Biserka Marečić i Jelena Stanojčić dobile su tri prve nagrade, k tomu je Jelena dobila još jednu nagradu (vjenčić) pa ima ukupno četiri nagrade, Ljiljana Lukačević pet nagrada, a Biserka ima još dvije pohvale, kao i Ljiljana dvije. Petra Friščić ima tri raznovrsne nagrade: prvu, publikinu i Željkinu i još tri pohvale. Četvero pjesnika istaknuto šest je puta: Ljiljana s pet nagrada, troje s tri nagrade: Petra, Biserka i Vladimir Šuk, a Slavica Sarkotić s dvije nagrade.

Đurđa Ilijaš iz Zagreba četiri je puta istaknuta i ima tri nagrade publike. Zanimljivo je da su tri pjesnikinje iz Marije Bistrice istaknute tri puta s tri prve nagrade: Petra Gorički, Tanja Šantić (r. Klapač) i Sanja Kovačić, od kojih svaka ima i jednu prvu. Budući da kao desetogodišnja predsjednica povjerenstva koje bira nagrade pouzdano znam da ne znamo tko su autori poslanih pjesama sve dok sve ne odaberemo i ne odlučimo o nagradama i pohvalama, ne može biti slučajnost da se toliko vrsnih pjesnikinja razvilo u mjestu gdje je Željka radila i gdje se odvija recital njoj u čast. S neba daždi zagovor i poticaj. Njihova su imena već poznato jamstvo ljepote publici i čitateljima koji prate ovaj *Recital*. Svatko tko želi poslušati te i druge pjesme izvođene na *Recitalima* od IX. do XIX., koje je snimio Zvonko Pižir, dostupne su na you-tube kanalu.

Deset spomenutih ljubavnih pjesnika slijede još dvanaest pjesnika koji su se istaknuli i nagradama i pohvalama pa ih se pamti: tri su puta istaknute s dvije nagrade Anđelka Korčulanić i Grozdana Drašković. Dva su puta istaknuti, i to s dvije nagrade Davorka Smoković, Dragica Reinholz, Martina Sviben, Mirta Abramović, Sanja Mendek i Slavica Gazibara, te Goran Gatalica. Pet je puta istaknut Franko Stipković s jednom nagradom, a ove godine dobiva vrlo rijetku nagradu, Jubilarni vjenčić (koja se po prvi put dodjeljuje sada i onda tek iduće jubilarne godine) jer je najviše od svih pjesnika bio među odabranima – čak petnaest puta, pa je time istaknut šesnaest puta! Tri su puta istaknuti Marko Gregur i Mirjana Hercigonja Saucha također s jednom nagradom.

Treba napomenuti da je ovo ipak natječaj pa konačna istaknutost i mjesta među nagrađenima i pohvaljenima ovisi i o konkurenciji. Neki bi se od odabranih ili pohvaljenih drugačije istaknuli da se tada nisu pojavile prosuditeljima bolje pjesme. Neke su možda bile čitane, javno ili u tišini, poslije boljih ili lošijih pa je i to moglo utjecati na odabir. Drugim riječima, možda bi i neki odabrani pjesnici bili istaknuti da nije bilo (povjerenstvu i publici) te godine boljih pjesama, a isto bi tako neki neobjavljeni vjerojatno bili objavljeni. Primjećujemo da su neki od svojedobno nagrađenih pjesnika pojedinih godina samo među odabranima za objavu. No broj i stručnost članova ipak pokazuje da su sustavno istaknuti pjesnici dobri ljubavni pjesnici, da nisu *pjesnik od jedne pjesme*, pa se nadamo da će mnogima čitanje biti ugodno i plodonosno.

4. SUDIONICI RECITALA

Na *Recitalu* pjesnici sjede u publici, zajedno s drugim ljubiteljima pjesništva. Samo se na kraju okrunjeni pojavljuju na pozornici da preuzmu svoju nagradu, tako da ih se vidi, ali ne čuje. Drugi govore njihove riječi.

Naime, *Recital* je složena priredba pa su na njoj uvijek nužni voditelji (bar jedan, iako ih je gotovo uvijek dvoje, što je zanimljivije), izvođači koji interpretativno čitaju odabrane pjesme, što je važno zbog doživljaja i nagrade publike te glazbenici koji služe kao predah i užitak između blokova pjesama. Poseban je gost na IV. recitalu 2007. bio poznati nogometni trener Miroslav Čiro Blažević.

4.1. Voditelji

Voditelja je u dva desetljeća bilo ukupno petero. Elvis Lacković najdugovječniji je u toj ulozi, vodio je *Recital* punih osamnaest godina (2006–2023), Jelena Januš Grbić uz njega je bila voditeljicom šesnaest godina (2006–2008, 2011–2023). Jednom je Elvis vodio sam (2009), a jednom uz Martinu Čvek (2010). Dva puta je na početku voditeljica bila Ana Meštrović (2004, 2005), koja je drugi recital vodila sama, a jednom Ivan Benc (2004).

4.2. Izvođači odabranih i Željkinih pjesama

Odabrane pjesme iz zbornika interpretativno je dosada čitalo četvero umjetnika. Najdugovječniji je bio glumac i spiker Dubravko Sidor, on je tumačio odabrane pjesme

na svih dvadeset *Recitala*, dakle jednako dugo kao i Enes Kišević. Deset godina pjesme je interpretativno čitala spikerica Rosanda Tometić, (2004, 2015.– 2023.). Devet godina pjesme je interpretirala Martina Čvek (2006. – 2014.). Glumica Vesna Tominac Matačić interpretirala je pjesme na drugomu recitalu (2005).

Na *Recitalima* su se čitale i najbolje Željkinе pjesme. Izvodili su ih umjetnici, novinari i spikeri, glumici, ali povremeno i voditelji i recitatori. Njih su na dva *Recitala* čitali i posebni gosti, ukupno ih je bilo sedmero. Posebni su gosti koji su ih čitali na I. recitalu 2004. godine bili pjesnikinja, profesorica i slikarica Maja Perfiljeva, čije su mnoge pjesme uglazbljene te radijska urednica, voditeljica i spikerica Sonja Šarunić. Na VI. recitalu 2009. godine Željkinе su pjesme čitale Romina Gorički, Karla Cesar, Ana Petrić, Darija Forko, Valentina Kovačić, članice dramske grupe Srednje škole Zlatar kojima je mentorica bila profesorica Ivančica Tomorad.

4.3. Glazbeni umjetnici

U dodatcima je naveden i popis svih umjetnika koji su glazbom popratili *Recital*. Bilo ih je više od trideset jer su neki bili sastavi. Grupe *Generacijski Jazz* i *Duo od A do Z* kao i većina glazbenika nastupili su samo jednom. Neki su od njih pjevači, njih jedanaest: Danijela Pintarić, Elena Kleflin, Iva Ranogajec, Lidija Bačić, Marko Vukes Vuky, Martina Šafarić, Mirta Krsnik, Nikolina Hižar, Renata Sabljak, Zrinka Glavaš (*Duo od A do Z*) i Žanamari Lalić. Drugi su gitaristi, njih četvero: Ana Matošević (*Duo od A do Z*), Divna Šimatović, Ida Hohnjec, Tomislav Durinec. Dvoje su gitaristi i pjevači: Lea Šprajc i Mladen Kosovec. Petero je pijanista: Darija Miketić, Ivica Ridan, Jurica Vugrek, Oliver Belošević i Toni Eterović. Jedna je violinistica Marija Miketić i jedan violinist Ivan Japiec.

Šest je glazbenika nastupilo više od jednom. Dva puta nastupila su trojica: pjevači Tomislav Šantek i Max Hozić te violinist Ivan Japiec. Tri puta nastupila je pjevačica Petra Antolić. Četiri puta nastupila su dvojica pijanista: Oliver Belošević i Jurica Vugrek.

Kada se pogledaju njihova imena, oni koji se razumiju osim klasične i u popularnu i u duhovnu glazbu, prepoznat će da su neki glazbenici tada bili široj javnosti jako poznata ili slavna imena, dok su neka, svojedobno nepoznata, danas proslavljena ili pak samo poznata imena.

4.4. Likovni umjetnici

Na dosadašnjim je *Recitalima* bilo ukupno trideset i pet likovnih umjetnika koji su svoje radove darovali nagrađenima. Većina je to učinila jednom, a četnaestero slikara podupiralo je natječaj više od jednom (šestero dvije godine, troje tri godine, dvojica četiri godine, dvojica šest i jedan deset godina).

Najvjerniji je podupiratelj slikar Damir Kukavica iz Donje Stubice, darovao je svoja djela kao nagrade deset godina. Dvojica slikara davali su svoje slike šest godina: Marinko Maričić iz Stubičkih Toplica i Zvonko Pižir iz Gornje Stubice. Dvojica su ih sponzorirali četiri godine: Drago Cvijetić iz Zaboka i Milan Horvat – Hlebinski iz Zaprešića.

Tri su godine slike za nagradu darovale tri slikarice, od toga tri iz Zaboka: Nedjeljka Hrbić, Rajka Hrbić i Ljubica Čačko, zatim Zdenka Lazar iz Krapine i Radmilo Mihajlović iz Gornje Stubice. Dvije su godine svoje slike darivali tri slikarice i jedan slikar: Milena Mikuš iz Marije Bistrice, Danica Posavec iz Zaboka, Marija Čukelj te Željko Breka iz Stubičkih Toplica.

Po jednu je godinu slike darivalo devetnaest slikara. Pet ih je slikarica: Antonija Dvorski iz Novoga Marofa, Božena Curiš iz Zaboka, Larisa Kralj iz Desinića, Blaženka Pleše iz Zagreba te Martina Sambol iz Marije Bistrice. Čak je četrnaest slikara. Rajko Fureš i Željko Kropf iz Zaboka, Ivan Lacković–Croata i Tomislav Dilber iz Zagreba, Darko Domišljanović iz Konjščine, Franjo Klopota iz Presečnoga, Ivan Sokolić iz Zlatara, Ivica Pepelko iz Varaždina, Ivo Kolar iz Križevaca, Juraj Lukina iz Gornje Stubice, Nikola Sinković iz Oroslavja, Željko Perešin iz Marije Bistrice, Mladen Kužnar iz Zaboka i Josip Rubes iz Krapinskih Toplica.

Po mjestima gdje žive slikari iz devet je mjesta po jedan slikar ili slikarica koji su dali jednu sliku: Desnić, Konjščina, Krapinske Toplice, Križevci, Novi Marof, Oroslavje, Presečno, Varaždin, Zlatar, a u još dva koji su dali tri: Krapina ili četiri slike: Zaprešić. U Zagrebu žive tri slikara koji su dali po jednu sliku. Slikari iz Marije Bistrice, dvije slikarice i jedan slikar, dali su četiri slike. Četiri slikara iz Stubičkih Toplica dali su šest slika, tri slikara iz Gornje Stupice deset slika, a toliko je dao i jedan slikar iz Donje Stubice. Naviše je slikara, njih osam, iz Zaboka i oni su dali najviše slika: ukupno sedamnaest. Dakle, da se radi natjecanje među mjestima gdje žive velikodušni slikari koji su nagrađivali svojim slikama okrunjene pjesnike, premoćno bi pobijedio Zabok, a drugo i treće mjesto dijelili bi Donja i Gornja Stubica. Među pojedincima bi prvo mjesto osvojio Damir Kukavica, a drugo i treće mjesto dijelili bi Marinko Maričić i Zvonko Pižir (možda bi drugi ipak bio samo Zvonko zato što je samozatajno i uokvirivao nagradne slike).

4.5. Slikari i pjesnici

Zanimljivo je usporediti pjesničke i slikarske sudionice ovoga *Recitala*. Među istaknutim su i objavljenim natjecateljima znatno brojnije pjesnikinje od pjesnika, dok su među likovnim umjetnicima koji su *Recital* podupirali svojim slikama brojniji slikari od slikarica. Dvadeset i jedan slikar u ovih je dvadeset godina darovao ukupno 52 slike, a četrnaest slikarica 30 slika. Dok su imena odabranih pjesnika upisana uz njihove pjesme u zborniku, čitana na pozornici bar jednom (okrunjenima i nekoliko puta), k tomu napisana na listiću za glasanje, likovnim se umjetnicima dva puta spominje ime: kada se njihova slika dodjeljuje okrunjenima i upisivanjem u zborniku kao sponzori nagrada.

5. ZASLUŽNICI

Za održavanje *Recitala* osim sudionika bili su i pokrovitelji i podržavatelji. *Recital* su podupirali i svojom prisutnošću politički i stručni djelatnici, ali i pojedinci.

5.1. Općina

Recital Željka Boc izrazito podupire Općina Marija Bistrica. Koliko im je to bilo bitno pokazali su načelnici pozdravljajući sudionike *Recitala* u ime pokrovitelja i sudjelujući u cijelomu programu, osim ako ih službena dužnost nije natjerala da ranije odu. U proteklih su to dva desetljeća bila petorica: doktor veterine Josip Klapač, diplomirani inženjer Stjepan Muhek, prof. dr. sc. Zdravko Petrincec, predsjednik Općinskoga vijeća, inženjer Teodor Švaljek, predsjednik Općinskoga vijeća i najdugovječniji, inženjer Josip Milički.

5.2. Županija

Županica i predsjednica Županijske skupštine Vlasta Hubicki, dr. ved. med. bila je na devet *Recitala* i uvijek se toplo i poticajno obraćala sudionicima, a županica i zamjenica župana Sonja Borovčak bila je na četiri *Recitala*. Tri su se godine uključili i djelatnici Krapinsko-zagorske županije: jednom pročelnik za kulturu KZZ Ivan Lamot, a dva puta suradnik KZZ Damir Galoić.

5.3. Svetište

Recital su podržavali svi župnici Svetišta Majke Božje Bistričke. Na početku, i prije prvoga *Recitala*, to je bio monsinjor Lovro Cindori, poznat kao prvi upravitelj svetišta Majke Božje Bistričke te svećenik koji je uspostavio postaju Radio Marija Bistrica, u kojoj je radila pjesnikinja Željka. On se sa župljanima oprostio krajem 2004. godine jer je premješten na drugo mjesto. Drugi je bio njegov nasljednik, rektor Hrvatskoga nacionalnoga svetišta Majke Božje Bistričke i župnik moderator u župi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Mariji Bistrici, monsinjor Zlatko Koren, koji je vodio župu i svetište do 2016. Treći je preč. Domagoj Matošević, koji je rektor Svetišta od tada pa do danas.

Recital su redovito posjećivali, ako nisu bili spriječeni, i župnici Željkiine rodne župe Laz: vlč. Ivan Mikec, vlč. Tomislav Petranović, njegov nasljednik vlč. Franjo Jačmenica i vlč. Ivan Jakopović.

6. ZAHVALE

Zahvaljujemo svima koji su omogućili ovaj *Recital*, počevši od samih pjesnika. Iako su svi važni, jasno je da ovoga *Recitala* ne bi bilo da to nije zamislila i dva desetljeća ne vodi Mira Pižir. Bez njezine poduzetnosti, radinosti, marljivosti, predanosti i ljubavi ne bi ga ni bilo, ili bi bio manji i ne tako važan kulturni događaj koji nije obogatio samo Mariju Bistricu i obližnji kraj, nego i cijelu Hrvatsku. Važni su i svi njezini suradnici, posebno dugogodišnji na koje se mogla dijelom oslanjati, poglavito Ivančica Tomorad i Bernarda Cesar, voditelji, recitatori, glazbenici, svi članovi povjerenstva. Ponaosob su spomenuti u knjizi i u popisu imena na kraju. Zahvaljujemo i publici koja je katkada u potpunoj tišini i sa suzama u očima dodjeljivala nagrade i pohvale. Važni su i svi koji su recitale omogućili pokroviteljstvom, medijskim pokroviteljstvom, donacijama, organizacijom i na svaki drugi način, poticajima, slušanjem, molitvom. Svima zahvaljujemo.

Neki su već pokojni kao i pjesnikinja koja je nas i njih okupila i koja pokazuje da je svačiji život važan, da se može trajati u drugima i poslije smrti. Pokoj vječni želimo svima koji više nisu na Zemlji s nama u nadi da se raduju s nama što se natječaj ljubavne poezije tako razvio, što uporno traje i na plemenit način čini da mnogi proslavljaju Valentinovo.

Vjerujemo da se Željka Boc raduje što je njezin životni poziv i bol njezinih dragih stvorila nešto tako lijepo i plodno, tako ljubavno među tolikim ljudima koji su ju upoznali tek nakon što je otišla. Tako se u hrvatskomu nacionalnomu svetištu na Valentinovo dostojno slavi ljubav kulturnim i umjetničkim događajem, pod okriljem nebeske majke. U njemu mogu ljubav slaviti i oni koji su sami, ostavljeni. I oni se mogu dotjerati i krenuti u Općinsku knjižnicu gdje će drugima biti na radost. U zajedništvu uz recitiranje poezije i glazbu nitko te večeri ne mora biti sam. A onima koji su Željku poznavali sva ta umjetnička ljepota potaknuta njezinim bićem jamačno je njezino milovanje iz vječnosti.

Zrinka Jelaska

ŽELJKI BOC, s ljubavlju

njezinim i mojim riječima, u povodu
dvadeset godina recitala koji nosi njezino ime

Rekla si u jednoj svojoj pjesmi
da nećeš otići, jer bi tvoje pjesme „ostale same,
spaljene i zauvijek zaboravljene”.
Dvadeset je godina od Tvoga odlaska
A Tvoje pjesme nikad žive i nikad zaboravljene:
U laticama sreće, u srpanjskom žitu,
u prevrnutom čamcu za dvoje od prstiju ruku,
U glasu pjesnikâ
u ljubavi koja je na zgarištu srca
ostala neprolazna.

U pjesmi kao da si naslutila kraj i molila za snagu
tamo „među zvijezdama, u šumi svemira,
na mliječnim stazama”...
Pitala si se „zašto uvijek na istom mjestu
posumnjaš u stvarnost svoga postojanja?”
Plašila te iz daljine „urlajuća kob”
a imala si samo dvadesetšest,
jeku mladosti, zlatnu dob.

„Bože, kako su ponekad sve naše nade tako rasute
tako izgubljene u vlatima vremena
i tako su često zapletene
naše želje u neostvarene čvorove
što kriju se u nedostižnim kolijevkama
u koje se ponekad zavlaze mjesečeve zrake
i sitni odsjaji sunca, puni boja”...
pronalazeći Te u Tvojim stihovima
otimajući se za prijestolje
tamo među zvijezdama,
gdje „usnule riječi pupaju
u jutrima mraza i rose”
Tamo gdje se slila
Svjetlost Tvoja.

Jelena Stanojčić / Zagreb
Zagreb, 21. studenoga 2022.

Željela sam samo trajati

Kao pjesnik, Željka je na tragu suvremenosti.
Marija Lamot, profesorica

Željela sam samo trajati – piše Željka Boc, no ovaj stih koji se čini jednostavan ne odnosi se na naše trajanje dok smo na Zemlji, nego na ono vječno kretanje bez čijeg neprestanog pokreta ničega ne bi bilo. Pripadati takvom trajanju, znači zauvijek se osloboditi od smrti – i na Zemlji i onamo kamo svi putujemo.

Zahvalan sam Miri Pižir, ravnateljici Općinske knjižnice i čitaonice Marija Bistrica, i profesorici Ivančici Tomorad, što su me upozorile na poeziju ove mlade pjesnikinje čiji je život tragično završio. No Mira nije dala da se Željkin život prekine. Stoga je pokrenula *Recital ljubavne poezije Željka Boc*. Najveća vrijednost ovoga *Recitala* jest da se pjesnikinje i pjesnici ne potpisuju svojim imenima, nego zaporkama. Tako je sve počelo. Željki su riječi iz godine u godinu sve više i više nadahnjivale pjesnike. Kako bi sama Željka rekla: Živjele su riječi slivene u svjetlo. U ovu svjetlosnu rijeku Željki stihovi, zahvaljujući *Recitalu*, slijevale su se na stotine svjetlosnih pritoka koje su u ovih dvadeset godina toliko nabujale da su preuzele ulogu svjetlosne matice. Dvadeset godina, kao član Prosudbenog povjerenstva, čitam poeziju anonimnih pjesnika i radujem se svakom dobrom stihu. Sretan sam kada su i drugi članovi žirija suglasni sa mnom. Svi sudionici čije pjesme uđu u zbornik po mojem mišljenju zaslužuju nagrade i pohvale. U ova dva desetljeća svi smo sazrijevali – i pjesnici, i publika, i mi ocjenjivači.

Otkako dolazim u Mariju Bistricu na *Recital ljubavne poezije Željka Boc*, imam osjećaj da se svaki put u Zagreb vraćam bolji nego što jesam. Nazočio sam mnogim kulturnim događanjima, ili kao sudionik, ili kao obični gledatelj, ali ovakvo pjesničko hodočašće poeziji još nisam vidio. Gdje još, osim u Mariji Bistrici, možete vidjeti načelnika, županicu i župana kako sjede u prvom redu i skoro dva sata ozarenih lica slušaju poeziju.

Draga Željka, ti ćeš trajati sve dok bude poezije i ljudi kao što su Mira i njezini suradnici.

Enes Kišević

PJESME

KUĆA BEZ ZIDOVA

Kada volim
moja kuća odriče se zidova.
Ti lebdiš
ni unutra
ni vani.
Tražiš zvono na vratima
kojih nema.

U kući bez zidova
dočekujem te.
Magličasta
rasplinuta
prozračna
vodenasta
baršunasta
svilenkasta
ja.

Vrata su ti širom otvorena.
Ulaziš.
Idem ti u susret.
Predem,
Tkam,
zaogrćem te krilima dudova svilca.

U kući bez zidova
Kako ću te sačuvati?

ANA NARANDŽIĆ

Zovem se Ana Narandžić. U predstavljanju počinjem od imena. Jer ime je znak. Tako kažu. Ime sam dobila po babi. Djeca su u ono vrijeme dobivala imena po babama, djedovima i drugoj bližoj rodbini. Ispravak netočna navoda! Djevojčice su dobivale imena po babama, a dječaci po djedovima.

Završila sam osnovnu školu... razumije se, bez osnovne ne bih mogla dalje, a potom učiteljsku. Učiteljska je bila moj izbor valjda zato jer sam mislila da, radeći s djecom, nikada neću odrasti. Nisam ni slutila koliko je to istina. Evo me, i u ovim godinama dangubim u pisanju. Ma, dobro... Za pisanje sam dobila i neke nagrade i priznanja koja mogu objesiti na zid. I objesila sam ih. Vise u jednom kutu stana, prilično nezamijećena.

Povoljna mi je okolnost što ne živim od pisanja. Doduše, ne živim ni od svoje mirovine. Prije bi se reklo da životarim. Ne živim ni od pisanja, ali živim dok pišem. Dok sam bila mlada, profesori su polagali velike nade u moje pisanje. Nadali su se kako su baš oni otkrili i izbrusili skriveni talenat. A onda sam ih ja demantirala. Udala sam se, rodila troje djece, tri sina, i sve što sam u to vrijeme pisala čekovi su i uplatnice.

Djeca su odrasla, otišla za poslom i ljubavima, a ja sam, potkraj radnoga vijeka, vozeći se tramvajem na posao i s posla, otkrila tramvaj kao mjesto u kojem moja pjesnička inspiracija buja. Tako je u tramvaju nastala moja prva zbirka pjesama *Moja zbirka*. Već nekoliko godina ne vozim se tramvajem. Preorijentirala sam se, sada pišem doma i otkrila sam da nije ništa manje inspirativno. Otkako sam u mirovini, dobila sam nekoliko vrijednih nagrada i priznanja. Od šest nagrada za tekstove, pet je prvih: nagrada za zbirku kratkih priča na natječaju *Albatros* (PUO, Velika Gorica), nagrada za dramu na natječaju *Hrvatskoga sabora kulture* i na još dvama natječajima *Hrvatskog sabora kulture* prvonagrađene su mi kratka priča i pjesma, a na portalu Grada Krka nagrađena mi je pjesma. Drugu nagradu zavrjedio je esej na natječaju *Gradske narodne biblioteke* u Zrenjaninu.

Andelka Korčulanić
/ Split

MAKAR DOŠAO PRED SMRT

Sustiže me vrijeme u čekanju
onog kojeg bih mogla voljeti,
onog koji bi me mogao voljeti i trajati,
trajati naročito
u jutrima mrzovoljnih godina
kad raspršena svjetlost otkrije
gubitak mišićne mase
pod kožom što ne prašta
naivnu vjeru u neprolaznu ljepotu
onih davnih dana bez straha od sunca.

Sustiže me suhi, pustinski vjetar,
s leda poguruje u hladnu zemlju samoće,
pramen po pramen rijedi mi kosu
i ogoljena mjesta,
mjesta sjećanja na topao dodir,
sitnim pijeskom zasipa polako
na sjenovitoj strani dinā,
a ja čekam... još čekam
onog koji zna tihim glasom
smiriti niotkud stigle jesenje oluje,
zlatnim rukama na oblak ugraditi pipu
i po potrebi, ili čak i bez nje,
rodnom kišom smijeha
ispuniti bore na mojem licu
u danima sumnji pred ogledalom,
u noćima uspavanih želja,
u danima bez sumnji,
u noćima s razlogom bez sna.

Čekat ću, makar došao pred smrt.

I. recital

Treća nagrada Stručnoga ocjenjivačkoga suda, 2020. (XVII. recital)

SVE MOJE

Baršunast glas i vedar smijeh
u sjeni dobro prikriivena bola.
Jedra žena u pedesetima
pružila je ruku preko stola,
dlanom prekrila njegov dlan.
Sve moje, rekla je tiho.
Te dvije riječi, dvije kapi vina
na mekim usnama ljepotice
još toplijim učinile su topao dan.
I ti moje, čula sam
i pogledala oči okrenute njoj.
Taj sjaj i rumeno mu lice
nisu bili samo od sunca.
Slušala sam podnevni poj,
nježni gugut, dvije grlice.
Oluje su prestali brojiti,
daleko iza njih su vjetrovi hudi.
Pod ženinom haljinom
tirkiznoplavom
uzbibale se bujne joj grudi.
Da je bilo sreće,
toliko je djece mogla podojiti
prije nego se mlijeko zgružalo u bol.

Sve moje. I ti moje.
Nedaleko šumjelo je more,
u očima pekla me sol.

Treća nagrada Stručnoga ocjenjivačkoga suda, 2021. (XVIII. recital)

ANDELKA KORČULANIĆ

Ja sam Andelka Korčulanić. Rođena sam 1956. u Splitu, gdje sam i odrasla. Za mene, lavicu po horoskopu, moja majka običavala je reći da sam drukčija od njenih ostalih sedam kćeri.

Po zanimanju sam ekonomski tehničar, a daljnje sam školovanje prekinula i zaposlila se zbog izrazite potrebe za financijskom samostalnošću i onim što mi roditelji uza sav svoj uloženi trud nisu mogli priuštiti. U 28 godina promijenila sam nekoliko poduzeća radeći kao računovoda, sekretarica i „Katica za sve”.

Radni odnos prekinula sam 2004. godine i preselila se u Kanadu, boraveći naizmjenično po nekoliko mjeseci u Kanadi, na Bahamima i u Hrvatskoj. Kao odrasla osoba prvi sam put u životu imala vremena napretek i uživala intenzivno se družeći s morem, a inspiracija me preplavljivala. Na blogu sam počela pisati o putovanjima, u početku vrlo sramežljivo objavljivati fotografije i pjesme i dobivala pohvale za to. Od 2010. ponovo sam stalno nastanjena u Splitu. U mirovini sam, živim sama, a moji su potomci u Njemačkoj.

Pišem poeziju i prozu za djecu i odrasle. Na književnoj sceni, u zrelim sam se godinama pojavila kao padobranac 2012. godine i do danas objavila sedam samostalnih zbirka poezije. Završen roman, zbirka kratkih priča i oslikana pjesmarica za djecu u tisak će iduće godine. Pripadnost moru i velika ljubav prema moru – od sanjarenja na obali, plivanja i ronjenja do sakupljanja školjaka i ribolova – vidljiva je iz mojih pjesama, tematski sve raznovrsnijih kako vrijeme odmiče. Moje pjesme uvrštene su u nekoliko antologija i časopisa te više od 130 zajedničkih zbirka u Hrvatskoj i državama bivše Jugoslavije. Prevodene su na nekoliko jezika.

Sudionica sam mnogih poetskih događaja i festivala – te dobitnica više nagrada. Članica sam *Društva hrvatskih književnika* i počasna članica *Društva nezavisnih književnika Bugarske*.

RUKE

Drži me šutke.
Kada ćeš uočiti?
Ruke su ti mudrije,
no što će ti glava ikad biti.

Sadašnjost je tužna,
a briga ne grije,
u samoći, u hladnoći,
ruke su mudrije.

Druga nagrada Stručnoga ocjenjivačkoga suda, 2015. (XII. recital)

ANTONIO KARLOVIĆ

Antonio Karlović rođen je 1994. godine u Zagrebu. Prvu nagradu *Međunarodnog pjesničkog festivala* u Vrbasu osvaja 2017. godine. Pjesme su mu objavljene u više časopisa i izdanja u Hrvatskoj i inozemstvu. Do sada je izdao dvije samostalne zbirke poezije: *Tijela. Stepenice. Siromaštvo.* (2018.) i *Ego-Stripper* (2019.).

ZATVORENA VRATA

Koje nas to daljine još mame
kad smo na kraju puta i sve je već poznato...

Koji akordi se pletu u zakrpe starih čarapa
kad su niti odavno prestale biti žice harfa.

Magla je ovila sve krajolike naše svakodnevice.

I sve stvari su postale nejasno sablasne.
Tamo vani, nešto, tamo vani je nešto...

Glazba. U starim zakrpama još uvijek
začudo još uvijek brui glazba življenja,
života, stvaranja.

U svom malom svijetu osiguranom multi-lock
bravama upijamo iluziju bivanja s televizijskih
ekrana.

Tamo vani, nešto, tamo vani je nešto...
Tu i tamo tjeskobno posegnem za tvojom rukom.

Ljubav uporno kuca na naša zatvorena vrata.

KULE U ZRAKU

Iz sumraka kuhinje na svjetlo dana.
Daleko, negdje zaista daleko, miris lipe u zraku.
Miris života kakav je mogao biti, ali nije.

U zraku ptice nebeske. Gledam ih kako
preplicu u letu vjetrove i snove. Kao čarobnice.

Na štednjaku kipi mlijeko. Naslovnica *Voguea*.
Sve što sam mogla biti, ali nisam bila.

Trenutak istine, samosažaljenja ili neodsanjanog
sna. Bože, toliko sam željela... a što sam to
zapravo željela. Kule u zraku ispletene od nestalnih
vjetrova. Kule u zraku svugdje i nigdje,
neodređena treperenja u svojim vlastitim dubinama.

Naravno, mlijeko je prekipjelo. Plač susjedovog
djeteta. Zaustavljanje tvojih koraka pred vratima.

A ja još uvijek nisam sasvim ovdje. Prejak je zamor
materijala u mojim snovima. Jednoličnost trajanja.

Ne mogu sačuvati svoju cjelovitost u kulama u zraku.
Fasada se ljušti sa zidova. Ušao si u stan.
I začudo, ja sam još uvijek ja. Netaknuta. Cjelovita.

U zraku ptice nebeske rasplicu vjetrove.
S krpom u ruci u sumraku kuhinje prizemljujem
svoje snove kroz zemlju u tvojim očima.

Zarobljena između kula u zraku i iskipjelog mlijeka,
zarobljena između sna i jednog sasvim običnog dana.

U TALOGU KAVE

U talogu kave jutros je
lepršao leptir.

Bilo je to oko 7,00 a. m.
Sumračno jutro.
Sada je 7,00 p. m. Sumračna večer.
Dan razmrljan između 7,00 i 7,00.

A u talogu kave jutros je
zaista lepršao leptir.

Grabim lišće iz tvojih očiju,
tražim dugu razlivenu
u krila jutarnjeg leptira.
Kuda li su samo pobjegle male
brbljive vjeverice,
iskrice iz tvojih zjenica.
Kada se u tvoje šarenice
uvuklo sivilo isplativosti
i ekonomičnosti SMS-poruka?

Moj mobitel je zaključan.
Ne primam više sive poruke.
Želiš li ponovo razgovarati
sa mnom, vrati u svoje oči
male brbljive vjeverice,
vrati svog leptira
u šalicu jutarnje kave
i zaboga, nadi vremena
da popiješ tu kavu sa mnom
kao nekada.

Ali ti nisi našao vremena.
Potjerala sam leptira
iz jutarnje kave.

Nije ostalo ništa osim taloga.

BISERKA MAREČIĆ

Ja sam Biserka Marečić. Rodena sam 9. lipnja 1957. u Zagrebu, a djetinjstvo i mladost provela u Svetom Ivanu Zelini. Osnovnu školu završila sam u Svetom Ivanu Zelini, a *Jezičnu gimnaziju* u Zagrebu. Studirala sam engleski jezik i povijest umjetnosti na *Filozofskom fakultetu* u Zagrebu (studij nezavršen). Tijekom života radila sam mnogobrojne i raznovrsne poslove.

Poeziju pišem od svoje desete godine kako na standardnom, tako i na kajkavskom. Prvi radovi objavljeni su mi u časopisu *Kaj*, a kasnije u zajedničkim zbirkama s recitala na kojima sam sudjelovala i osvojila pedesetak nagrada: Sveti Ivan Zelina, Bedekovčina, Marija Bistrica, Kustošija, Varaždin (molim pribrojiti i još nešto sitno od nagrada za pisanje u osnovnoj školi). Zastupljena sam i u Antologiji moderne kajkavske lirike 20. stoljeća *Rieči sa zviranjka*, urednika dr. Jože Skoka.

Osim poezijom, bavim se i crtanjem u tehnici olovke i pastela te slikanjem u tehnici ulja te umjetničkom fotografijom, a zanimaju me i sva granična i alternativna područja života.

Prva je moja pjesnička zbirka na kajkavskom: *Cule moje sakdašnje* objavljena 2004. u *Matici hrvatskoj* – ogranak Sveti Ivan Zelina.

Druga je pjesnička zbirka *Zatamnjene rijeke* na standardnom jeziku, objavljena 2008. u Zagrebu, u vlastitoj nakladi, a iste godine u Zagrebu je objavljena i treća pjesnička zbirka, ali na kajkavskom: *Črčkice, huncutarije i druge živlejna bedarije...*

I četvrta je pjesnička zbirka na kajkavskom: *Vilinske lasi z glibline z davnine* u vlastitoj nakladi: 2012. godine u Zagrebu.

... i tu smo malo stali... a kaj nam i ovak fali... pisali, ne pisali...

II. recital

SAMO SJENE

Dugo sam te tražila,
hodajući ovim svijetom,
moj pjesniče.

Tražila i plakala nad svakim
u kojem nisam pronašla tebe.

Lutajući, duboko u sebi,
nešto me je sve više vuklo na put
na kojem ću vidjeti tvoju sjenu.

Da, samo sjenu.

Na početku našeg puta, i ti i ja,
bili smo samo sjene onoga
što uistinu jesmo.

Tražili smo i dobili snagu, jedno u drugom,
da bi postali bolji,
da bi postali samo obični mali ljudi.

Prva nagrada *Stručnoga ocjenjivačkoga suda*, 2004. (1. recital)

BLAŽENKA LEŠIĆ

Ja sam Blaženka Lešić. Rođena sam 1976. u Splitu, a zadnjih dvadesetak godina živim u Kaštel Štafiliću.

Prve pjesme napisala sam u svojim dvadesetim godinama.

U tom periodu nastala je i pjesma *Samo sjene* s kojom sudjelujem na prvom *Recitalu Željka Boc*. Na moje veliko iznenađenje pjesma je i nagrađena prvom nagradom *Stručnoga ocjenjivačkoga suda*. Još sam nekoliko puta bila sudionicom toga *Recitala*.

Svih ovih godina pjesme su mi objavljene u više zbornika. U zajedničkoj zbirci *Govor nijemih duša (Dilligo Liber)* nalazi se dvadesetak mojih pjesama.

U zadnjih nekoliko godina zanima me povijest hrvatskoga kazališta stoga čitanjem literature iz tog područja upotpunjavam svoje slobodno vrijeme.

OSTAVLJENA

ostavio me
otišao skroz daleko
u novi svijet
eno ga
na drugoj strani kreveta
okrenuo mi je leđa
i ima vlastiti pokrivač.
hrče,
ne mogu spavati.

Treća nagrada Stručnoga ocjenjivačkoga suda, 2013. (X. recital)

CVIJETA GRIJAK

Ja sam Cvijeta Grijak. Rodena sam 22. travnja 1966. u Slatini. U Zagreb sam došla u jesen 1985. godine te sam 1991. završila studij politologije. Nakon toga, iste godine, zapošljam se u tadašnjoj Općini Medveščak. Nisam uvjetovala ostanak u Zagrebu. S užasom se sjećam kako je te godine počeo rat, i da su najbolje godine nakon okončanoga procesa obrazovanja, protekle u ratnoj traumi i nekoliko godina neimaštine. Možda u tom trenutku nisam bila svjesna strahote, ali sad smatram za taj dio života da mi je otet ludaštvom rata koje ima nesagledive materijalne i još veće društvene posljedice. Osim posla, i duga veza sa jednim Zagrepčaninom odredila je da ostanem živjeti i raditi u Zagrebu. Radni prostor, odmah na početku radne karijere, dijelila sam s kazalištem *Mala scena* u jednoj od najljepših ulica u gradu Zagrebu, na Medveščaku. Kazališnim prostorom svakodnevno su prolazila eminentna imena hrvatske kazališne scene, među njima slavna Zvezdana Ladika i redateljska legenda Vlado Habunek, osnivači *Male scene* Bucka, Ivica i Roman. Uživala sam u procesima stvaranja kazališnih predstava. Dnevno su u *Malof sceni* bile probe predstava ili pak predstave za djecu i odrasle koje sam rado pratila, a u podrumu su bile glazbene probe u *Klubu Duro*. Bio je to prostor, vrijeme i ljudi zbog kojih sam inficirana kulturom. Bilo je pitanje vremena kada ću se i sama početi baviti nečim kreativnim. Bile su to godine traženja u tom smislu. Uz uredski posao surađivala sam kao vanjska suradnica *Zagrebačkoga komunalnog vjesnika*. Pisala sam priče iz kvartovske povijesti. Objavljivala sam u *Večernjem jutarnjem listu*. Godine 1997. umro mi je dugogodišnji dečko i život sam morala ponovno generalno pospremiti. Godine 2000., poslije Uskrsa, pozivam Miroslava, sadašnjeg supruga s kojim se poznajem od djetinjstva, na Trg pod vuru. Prvi izlazak bio je znakovit po međusobnom prepoznavanju da smo stvoreni da krenemo u ozbiljnu avanturu zvanu BRAK. Odradili smo sve radnje vezane za početak bračne zajednice "po starinski". Sljedeće godine rodio se Nikola, a nakon pet godina i Veronika. Nakon duge pauze u pisanju, ponovno sam se aktivirala i počela pisati za *Komunalni vjesnik*. Listajući dnevne novine, naišla sam na oglas da je *Radionica kratke priče* u *Pučkom učilištu*. Odlučila sam otići tamo podići kvalitetu novinarskog pisanja, bez ambicija da postanem pjesnikinja ili spisateljica. Bilo je to pred Božić 2004. Radionicu je vodio profesor Ludwig Bauer. Evo što se u međuvremenu dogodilo: od tada pišem kratku prozu i pjesme, objavljujem i ne mislim prestati. Pohadala sam nadalje književne radionice koje su vodili Jagna Pogačnik, Miroslav Mićanović, Milana Vuković Runjić, Branko Čegec, Tomislav Zajec, Zoran Ferić. Zaposlena sam kao savjetnica za kulturno-umjetnički amaterizam u

Gradskom uredu za kulturu Grada Zagreba. Volim posao koji radim jer srećem amatere, u prijevodu – zaljubljenike u kulturu, tradicijsku kulturu i umjetnost.

Osim povremene suradnje s *Jutarnjim listom*, surađivala sam dvije godine s *Večernjim listom*. Na internetskom izdanju *Večernjeg lista* vodila sam blog pod nazivom *Insomnia*. Suradivala sam sa *Slatina.net-om*. Pjesnički i prozni radovi objavljeni su mi u više od 20 zajedničkih zbirka raznih autora. Volim pisati o ljubavi na svoj način te sam niz godina zastupljena u zbornicima ljubavne poezije i *Recitala Željka Boc* koji organizira *Knjižnica i čitaonica Marija Bistrica*. Niz godina sudjelujem i čitam ljubavnu poeziju na *Recitalu Ljubica* u Samoboru. Čitam svoje pjesme na *Sesvetskom pjesničkom maratonu* i na *Jutru poezije*. Nastupala sam u dva navrata na *Radio Martinu* u emisiji *Igračka vjetrova*, u više knjižnica, u *Europskom domu*, u *Booksi*, u *Razgovorima s pjesnikinjom Ane Horvat*, u *Poeziji to go* Sonje Zubović, zatim *Stih na dlanu* Zvezdane Bujnar, na *Recitalu* posvećenom Vesni Parun u Stubakima. Izdavačka kuća *Alma* iz Beograda uvrstila je moje kratke priče u *Zbornike kratkih priča*. Pišem i na kajkavskom, šaljem radove na *Natječaj Dragutin Domjanić* u Zelinu i *Susret riječi* u Bedekovčini. S pričom na kajkavskom sudjelovala sam na *Natječaju Pričigin* i plasirala se među finaliste. Sudjelovala sam u programu *Brod knjižara – brod kulture*. Nagrađivana sam i pohvaljivana za poetske i prozne radove. Zbirka *Limeno tele* pohvaljeni je rukopisna natječaju *Jutra poezije – Ružica Orešković* za 2010. godinu. Godine 2016. objavljujem prvu samostalnu zbirku pjesama *Doba limenog teleta*, u izdanju *Naklade Semafor* iz Zagreba. Zastupljena sam u antologiji *Jutra poezije* od 2010. do 2020.

III. recital

OSLUHNI, PROČITAJ MI PRIJE NEGO KRENEM

Zatajila sam ti svoju smrt
onoga dana kad
sve se činilo čisto i bijelo
i prekasno za pitanja
zašto se nismo nikada rodili.

Dolazim ti danas
kao pjesma, čudna i čudesna.
Nemoj tek ljubiti kamen.
Oči, usne, dlanove, bedra i školjke
oslobodi zimzeleni želja.
Onako šutke kako znaš.

Osluhni
ispod poezije
živa sam ti.

DAVORKA ČRNČEC

Davorka Črnčec živi u Ključu kod Novog Marofa, a rođena je 1975. u Čakovcu. Odrasla je na slovenskoj granici, u malom međimurskom mjestu Trnovec. Inženjerka je tekstilne kemije i voditeljica bojadisaonice u talijanskoj tvornici za proizvodnju čarapa *Calzedonia* u Varaždinu. Majka je odrasloga sina Adrijana.

Piše dugo, ljubav za pisanu riječ osvješćuje još u osnovnoj školi kada se uključuje u literarne školske aktivnosti, no ozbiljnije kada sin završava školu. Piše pretežno ljubavnu i refleksivnu poeziju iako se okušala i u putopisima, osvrtima i esejima. U knjižnici najčešće posuđuje novele, putopise i romane. Na policama u stanu drži poeziju kolega po peru i zbornike u kojima sudjeluje svojim tekstovima. Dnevnu dozu poezije uzima na međumrežju birajući omiljene autore.

Sudjeluje na mnogim kulturnim događanjima, recitalima i natječajima gdje joj poezija na standardu i na kajkavštini redovito biva zapažena i pohvaljena, a često i nagrađena. Aktivna je članica nekoliko književnih udruga (*Varaždinsko književno društvo*, *Impuls poezija*, *Hrvatski sabor kulture*, *Kvaka*). Pojedinačne pjesme su joj do sada tiskane u mnogobrojnim zajedničkim zbirkama, kao i na književnim portalima. Kada ne kemija i ne piše, voli planinariti, a po povratku doma zapisuje crtice i mjestopise.

Nakon *Boje meda* (2017), *Aritmije tišine* (2020) i *Ptica od papira* (2021), *Skica, zakrpa, šav* njezina je četvrta samostalna zbirka refleksivne poezije, iz tiska izašla 2022. Vrijeme je, ako se sve posloži, za zbirku na njezinu međimurskom dijalektu koji njeguje i voli.

DOBRO SAM TI JA

Dobro sam ti ja,
voljena moja, dobro.
U vremenu stanujem,
daljine su moje blizine,
a zvijezde lampice
na noćnom ormaru,
pa lagano titraju
i razdragano se svojim sjenama
po zidu od malih oblaka
igraju,
i tiho, tiho uspavanku
mi pjevaju,
na majku me moju,
dok život je još nevin bio,
sjećaju.
I snovi su moji zeleni i plavi,
duboki, pravi,
ušuščaju me kao valići morski u suton dana
kad tek jedva čujno, lijeno,
zapljuskuju žal,
eh, snovi kakve žudio sam noćima mračnim,
nesanica i strahovi crni
u tunelu ostali su svi,
u bezdanu ljudi zli,
ja spavam, ja spavam.

O, nisam ja sam,
ne boj se za me,
voljena moja,
samoća me više ne mori,
prijatelji me dobri
istinom i ljubavlju okružuju,
lica su njihova svijetla,
kao snijeg na suncu blistaju,

ne, ne sumnjaj, nisu kao oni
negdašnji
što izdaju, zaboravljaju, što prokazuju,
nego se ranom zorom bude,
kako ja to volim, sjećaš li se,
da sa mnom na izvore rosne
putuju,
da srećom tu me svježom kupaju,
ruke nježne, meke, isprepliću
i u njih me ko u cipele obuvaju,
pa mi prve sunčeve zrake
kao cestu bez zavoja otvore
i k mojim dragima
spuštaju,
u čisto me nebo pretvaraju
u novom danu sve da vas natkrilim,
u jutrima snenim, maglama obavljenim,
u čupave papuče da se tebi uvučem,
u zimskom šalu svojoj djeci
prije polaska u školu
oko vratova malih da se omotam,
da ih grijem i nad knjigama im i
prvim ljubavima bdijem,
ili me na svojim toplim ledima
kao na devi u pustinjskoj oazi
pod granama palme ljuljaju,
dušu mi odmaraju,
mirisima tamjana i ljiljana
oko mene lelujaju.

Ah, da, nema žurbe,
i kavu mi slatku jutamju
s mirisima
i kolutićima dimova prve cigarete,
užitke moje male,
od nektara i lišća cvjetova mira i spokoja
na pladnju od svetog blaženstva
poslužuju.
Kroz nepce njihovo iz meda
pjesme teku,
glazba mila, draga,
iz lutnji, iz čembala,
kakvu prije ne čuh nikada,
oko mene razliježe se sada,
Hosana, Hosana.

Daj, čemu suze,
voljena moja,
dodirni kamen
pokraj kojeg stojiš,
pogledaj svijeće plamen
i križa još jednom napravi znak,
zaklopi oči sad,
sjeti se, sjeti
riječi mojih i
molitava mnogih svojih.
Gle, dok ljubila si hladna slova imena moga
perce je jedno na rame ti palo,
to je od krila anđela tvog
i zagrljaja nevidljivog, mog,
tu ti ostalo.

Ne okreći se naglo sada,
ne možeš vidjeti što je ispred i što otraga,
možda je vjetar puhnuo baš sada,
čarolija je za one koji vjeruju,
kojima srce obavlja nada.

Dobro sam ti ja,
voljena moja,
dobro sam,
moj život sada živi ljubav tvoja,
ti i ne znaš, dok spavaš,
kako nježno, kako tiho te ljubim,
kako pazim da te ne probudim
svojim krilima
kakvu bočicu parfema raznih
na komodi
ili sliku možda svoju
da ti ne srušim,
oh, s tom kravatom na njoj baš se gušim.
Pa te promatram, gledam,
jastuk ti pod lice bolje namještam,
uvijek si ista,
ljubica moja,
i Anđela molim svog
da,
kad dode tvoj čas,
pokraj mene
otvori ti
vrata svoja.

DA BUDEŠ TU

Kad postane teško toliko
da boli,
kad mi praznina krv u žilama pretvori u grude,
a ljekarne za to lijeka nemaju,
da budeš tu, makar na minutu,
samo to,
silno tad poželim.
Trebam.
Da se čudom nekim s neba stvoriš.
Ta anđelima sve je moguće.
Ne tražim puno, ne mora biti ni cijela minuta,
nikome neću reći i nitko za to ne mora znati
i neka za sav ostali svijet i dalje bude
kako jest.
Svi nek' drže kako je nebo spustilo granicu
i neka znaju da povratka nema.
Ni iznimaka. Ali, opet, samo jedna jedina iznimčica, samo jednom
neka se neko tajno čudo stvori, pa da mi se vratiš.
Da budeš tu.
Jer i dobri Bog zna da moja čežnja, moja tuga,
jače je to od mene i kao malo dijete zatrebam
da budeš tu ujutro, pjesmom da ti se veselim,
da ti se radujem,
da ti zapjevam kao što sam to znala
uz zvukove s radija.
Ne mora biti ni cijela pjesma.
Ti još voliš rana jutra, zar ne?!

Voljeni moj, kako si strpljivo slušao
moje oktave uz neku romantiku, ujutro, na mobitel, na putu prema poslu.
Odavno već ne pjevam.
O, da budeš tu, u osmijeh da ti malo udem,
na tren u njemu da se nastanim.

Molim se za to malo veliko čudo,
pa nije to grijeh
i smije se pitati.
I Bogu pričam koliko te volim,
i smušena sam i tužna.
Ništa Mu i ne moram reći
jer moje su čežnje prozirne kao gorski potok
i prelijevaju se u meni stalno kao i njegove vode,
oči mi preplavljuju i peku.
Možda mi usliša molitvu ako ju glasno
izgovorim.
Duša mi tada otpuće k tebi,
lebdí u svemiru sama ili pliva i muči se s valovima,
traži te,
sličí na plamen usamljene svijeće na vjetru,
što guši ju i steže,
a on titra, izmiče se i propinje uvis.
Praznina.
Sna nemam, ni snova
nemam.
Da bar u snu budeš tu.
I zvijezdama se utječem,
i među njima te pogledom tražim,
pa bar jedna od tih malih svjetlećih točkica
u tom tamnom prostranstvu
možda si ti.
Da se spustiš, da k meni kreneš,
možda onako, među onima kako bude u noći sv. Lovre,
pa se zvijezde padalice kao suze
krenu spuštati k svojim voljenima.
A po danu, po danu zamišljam da si modro nebo, osunčano i vedro
koje se spušta sve do mojih ramena, pa me poput vela nježno
obgrljuješ.

Oh, pa da, i anđeli tamo stanuju,
a ja sam te često nazivala svojim anđelom.
To me sad tješi i daje mi za pravo
da zovem svojega anđela.
Dodi, bar malo,
ljubavlj u svojom me ogrni.
Pusti da te poljubim. Smijem?
Željna sam tvojih poljubaca.
Glas da ti čujem,
ah, što bih dala za to...
Da budeš (opet) tu,
ako bi to bio i san –
dobro bi bilo. Potpisujem.
Jer tko zna što je java,
a što san.

Prva nagrada Stručnoga ocjenjivačkoga suda, 2016. (XIII. recital)

DAVORKA SMOKOVIĆ

Davorka Smoković rođena je 1959. u Vinežu, u gradu Labinu. Živi u Istri. Završila je gimnaziju u Pazinu i diplomirala je na *Pravnom fakultetu Sveučilišta u Rijeci*. Po zvanju je diplomirana pravnica.

Majka je i baka.

Pisanjem poezije počela se baviti 2011., kada se prvi put prijavila na natječaj labinske *Gradske knjižnice* pod nazivom *Ca je ča*. Tada je svojom pjesmom *Kartulinava Australiju* osvojila nagradu stručnoga povjerenstva za drugo mjesto. Nagrađivana je u 2012. i 2013. godini, na istom natječaju, za svoje pjesme *Na kafezjutra*, *Prsten si mi obećo kupit*.

Njezina pjesma *Oni ne znoju ča je šternarec* uvrštena je 2012. u zbornik susreta *Verši na šterni* što se već dulji niz godina odvija u Vižinadi, u organizaciji *Gradske knjižnice* iz Poreča. U godinama 2012., 2013. i 2015. njezine pjesme s duhovnom tematikom uvrštene su u zbornik *Recitala Josip Ozimec* u Mariji Bistrici: *Onajsta ka nan je biljet za doma poč kupila*, *Mučenik z Lanišća* i pjesma iz ove zbirke *Krizanteme, svijetle, molitve*.

Godine 2014. osvojila je u Mariji Bistrici treću nagradu za ljubavnu liriku na *Recitalu Željka Boc*, za pjesmu *Dobro sam ti ja*. U zbornik tog recitala – *Hod se nastavlja* – uz navedenu pjesmu uvrštena je i njezina pjesma *Jer mi plešemo*.

Na tom recitalu 2016. njezina pjesma *Da budeš tu* nagrađena je *Prvom nagradom Stručnoga povjerenstva*, a u zborniku *Recitala*, uz prvonagrađenu pjesmu objavljene su i njezine pjesme *Advent 2012.* i *Opet je pao snijeg*.

Autoričina pjesma *Sličica iz albuma* objavljena je 2014. u međunarodnoj zajedničkoj zbirci *More na dlanu* u organizaciji *Kulture snova* iz Zagreba te, iste godine, u istoj organizaciji, pjesma *Adventsko jutro* u međunarodnoj zajedničkoj zbirci *Svim na zemlji mir, veselje*.

Glas Koncila u više je navrata objavio njezine duhovne pjesme posvećene Majci Božjoj (*Kad je Majka Božja na nebo šla*) i otajstvima Isusova rođenja (*Božić je, ljudi*) i uskrснуća, među kojima su i pjesme *Zvezda je zasvitila* i *Pjesma o Božićnoj pjesmi*.

Na Svetu Luciju 2013. g. objavila je svoju prvu samostalnu zbirku duhovne poezije *Vjerujem*, koja je pod vodstvom i recenzijom don Antona Šuljića (*Od anđela do anđela*) prvi put predstavljena javnosti u prosincu u autoričinoj Svetoj Katarini, a potom u veljači 2014., u organizaciji *Matice hrvatske, ogranak Vinkovci* i u *Gradskom muzeju* u Vinkovcima. Tom je prilikom autorica prvi put javno pročitala i svoju pjesmu posvećenu majkama poginulih branitelja u Domovinskom ratu *Ne plači, vukovarska majko* koja se nalazi u zbirci *Znam da me voliš*. U toj se zbirci nalazi i pjesma *Vidjela sam grad* koju autorica posvećuje ženama – žrtvama raznih zločina, a poglavito silovanja počinjenih za vrijeme Domovinskoga rata u Republici Hrvatskoj, ali i u Bosni i Hercegovini.

U prosincu 2014., neposredno pred Božić, autorica je u svojoj rodnoj Svetoj Katarini objavila svoju drugu zbirku pjesama pod naslovom *Andeo na biciklu*, kako ih ona naziva „pričalica” za djecu, ali i za odrasle koji se druže i igraju s djecom, koji ih odgajaju i paze („maze”) ili koji takvi i sami žele biti ili ostati („Biti djeca, biti djeca”... – kako je to u predgovoru napisao

recenzent don Anton Šuljić sjećajući se velikoga pjesnika Tina Ujevića). Posebna je vrijednost te zbirke u njezinim ilustracijama koje su izradivala djeca iz osnovnih škola, ali i autoričina sedamdesetšestogodišnja majka te i sama autorica.

Na blagdan Svijećnice (2020.) objavila je i prvi put javno predstavila svoju priču *Pred kotačem sv. Katarine*, posvećenu autoričinoj pokojnoj prijateljici preminuloj od Covida 19. Svi primjerci knjige darovani su čitateljima, a prilozi dobiveni za priču donirani su *Caritasu Sisačke biskupije* povodom razornoga potresa na Banovini.

Autorica je napisala i darovala prvopričesnicima svoje župe priču *Kad je Luigi na голу*. Za svojega unuka napisala je i ilustrirala dvije slikovnice pod naslovom *Ja sam Lovro i Bagerić Pepić* koju je čitala i vrtičkoj djeci svoje Općine i djeci nižih razreda *Osnovne škole Vladimira Nazora*, Potpićan, povodom *Mjeseca knjige*. Napisala je i božićnu priču *Andeo u snijegu*.

Autorica piše i na svojoj zavičajnoj, izrazito pićanskoj čakavštini i na standardnomu hrvatskomu jeziku.

Godine 2014., u povodu proglašenja svetim blaženog pape Ivana Pavla II., nagrađena je trećom nagradom portala *Laudato.hr* za prozni rad o osobnom svjedočanstvu ispunjena zagovora upućena po molitvi blaženomu Ivanu Pavlu II. na njegovom grobu (*Blaženi Ivan Pavao II. čuo je moju molitvu*).

Redovito piše tekstove o vjerskom životu svoje župe Pićan, kao i kraće osvrte i priče za vjerski informativno-kulturni list *Biskupijskog ordinarijata Porečke i pulske biskupije – Ladonja*, a neke tekstove objavio joj je i pastoralno-informativni list hercegovačkih biskupija *Crkva na kamenu*. *Glas Koncila* objavio je više njezinih osvrta.

IV. recital

JAKO SAM TE VOLIO

Jako si me voljela
to vidim po čvrstom tkanju pletenih čarapa
provirili su mi palci
ali to nisi ti kriva
nego nisam imao vremena odsjeći nokte

Katkad u rovu navučem čiste
šuplje čarape na promrzle ruke
i razmišljam o čemu si ti razmišljala dok si ih plela
i vidim tvoje ruke
čiste kao središte ljubavnog šapata
kako premeću igle pravo-pravo
nikada krivo
mogu ih čuti kako pucketaju u tišini

Govore mi da sam lud što čarape nosim kao rukavice
jer može početi napad
kažiprst mi neće biti slobodan da povuče okidač
a ja sam im rekao da sam lud što nisam uz tebe i što se ne igram
kao mačić s tvojim klupkom vune
Kad se...
ako se...
ikada vratim
nemoj nikada zakrpati ove rupe na palcima
kroz te je šupljine tvoj lik dobivao puninu
i gruba me vuna podsjećala koliko je samo mekana tvoja put

Bio sam glup što sam se kao dijete sramio
kad mi je majka predložila
da naučim plesti i heklati
rekao sam da je to za babe
i od jelove daščice izradio pištolj

Sad sam velik
ali samo još danas ili sutra
a onda ću isprestati oblak na smrtnom vretenu
i od njega isplesti vječnost bez ijedne rupe

A ako se ipak vratim
Milo moje zlato ljubavi jedina
ljubit ću te dugo dugo i nježno
i možda rat zaboravimo

DIANA ROSANDIĆ ŽIVKOVIĆ

Ja sam Diana Rosandić Živković, rođena u Rijeci 1964. Slobodna sam umjetnica, profesionalna književnica, bavim se izradom mozaika i kolaža te performansom. Na buri mrgodna, na jugu poplavljena, ali vedrina, ona znana i posebna *kocka vedrine*, ne dopušta dugotrajni nestanak radosti nego pronalaženje optimističnih krhotina za mozaičnu formu.

Živim i stvaram u Rijeci. Čitam darovane knjige kolegica i kolega, iz svoje biblioteke vadih sjajne knjige na ponovna čitanja te razmatram verzije rukopisa na kojima trebam raditi. Listam i časopise prije nego ih sasiječem u komadiće. Nagrađivana sam za roman, poeziju, art-objekt. Keramičke krhotine za mozaike ne lomim nego, kako ih pronadem odbačene na plaži, tako ih stavljam u prostor. Imam mali vrt pa isprobavam kombinacije novih jela, a jedem sama, da koga ne otrujem. Pišem jer sam tako odlučila kao djevojčica od deset godina, a djeca su iskrena i vrijedi ih poslušati. Objavila sam 23 knjige, nagrađivana sam, uglazbljena, prevedena.

V. recital

Paralelne ulice

Mi smo dvoje
i svatko za sebe.
Oboje glavu okrećemo desno,
onda oboje ulijevo.
Ne griješimo, zabune nema.
Hodamo u istom smjeru,
ali paralelnim ulicama.
Ne križaju se,
savršeno slijede svoj put.
Sve je u redu
sudara neće biti.

Sudar?
Ah! Kako bih voljela sudar!
Neka se sve slomi,
pretvori u krš,
neka sve nestane,
sagori, a pepeo neka
vjetar digne daleko u oblake
s prvim spuštanjem
u kapi kiše da se nademo
i počnemo rasti u zagrljaju
na istoj strani ulice,
u istom smjeru putovati,
s očima u pogledima tonuti
u dubine beskrajne ljubavi.

Pitao si

Jednom davno pitao si me
Zašto sam uvijek tako ozbiljna
A ja sam se začudila
Zašto me to pitaš
Nije li ozbiljnost sveta,
I zašto je noć u mojim očima
Zar i to možeš vidjeti,
Pitao si me zašto se nikad ne smijem
Smiju se samo luzeri trošeći tako dane

Pitao si me kakvu tugu skrivam ispod kože
Nisam mislila da to ikoga zanima,
I zašto biram samoću
Nisam ti htjela reći da ne znam za drugo
Da se i s tobom osjećam sama

Pozvao si me da se radujem s tobom
A ja ti nisam mogla reći da ne mogu
Da ne znam
Da nikad nisam naučila

Ipak
Nisi otišao,
Skinuo si naslage zavjesa
S mojih očiju,
Toplim
Dlanovima namještao mi lice u
Osmijeh,
Skidao ljuske s tvrdog
Trbuha,

Držao mi čelo
Dok sam povraćala
Tugu,
Grijao hladne haljine
U koje me oblačio svijet,
Gutao moje riječi
Zatupljivao im oštre bridove,
Vadio mi perje iz usta
Nakon što sam se očerupana vraćala
Tebi
Žlicom soli posipao si slatku vodu
Da bih ja imala more
I povratak u stanje
Zemlje
Žene
Zemlje
Žene
Tvoje i
Napokon svoje

Druga nagrada Stručnoga ocjenjivačkoga suda, 2023. (XX. recital)

DRAGICA REINHOLZ

Dragica Reinholz, piše poeziju na standardu i kajkavskom dijalektu. Pjesme su joj objavljene u brojnim zbornicima i na književnim portalima.

Izdala je samostalnu zbirku poezije *Držim se za zrak* i sudjelovala je u zajedničkoj zbirci poezije *Na početku novog kruga*.

POPLAVA

Pišem ti pismo
noćas
sasvim slučajno,
sasvim neočekivano.
U stanu poplava,
a ja prvo tražim,
odvajam
tvoja pisma,
tvoje stihove.
Voda naočigled ispire slova
i odnosi,
u plavičastoj struji,
tvoje riječi.
Cijelu noć sušim
razvodnjene stranice
i očajna spašavam i one
već posve izbrisane vodom.
Odjednom shvaćam, znam:
pa ja to spašavam SEBE
u tvojim pismima.

Prva nagrada *Stručnoga ocjenjivačkoga suda*, 2006. (III. recital)

DRAGUTIN HORKIĆ

Dragutin Horkić, hrvatski književnik i prevoditelj (Brod na Savi, danas Slavonski Brod, 25. travnja 1925. – Zagreb, 8. VIII. 2009). Diplomirao 1953. na *Filozofskome fakultetu* u Zagrebu. Bio je urednik *Obrazovnoga programa* Radio Zagreba (1950.–1984.). Pjesme, priče, putopise i aforizme objavljivao je u časopisima i novinama. Devet godina u *Večernjem listu* tiskao satirične pjesmice u kolumni *Ire s lire*. Njegova knjiga pripovijedaka za djecu *Čadave zgode* (1971.) strukturirana kao niz realističnih, neobičnih i nevjerojatnih dogodovština strojovode čike Janoša, odlikuje se uspjelom kompozicijom, izravnošću komunikacije, uvjerljivošću pripovijedanja i smislom za humor. Objavio i zbirku putopisnih zapisa *Videno i nevideno* (1965.), priče o povijesti novca i numizmatike *Safari s povećalom* (1974.), detektivske priče *Ja, inspektor* (1975.). Zbirku pjesama, pjesničkih proza i aforizama *Lađa na krošnjama* (1998.) i dr. Izvedene su mu radio-drame *Abrakadabra* (1958.) i *Bajka o prvom pripovjedaču* (1960.). Prevodio je s ruskoga, engleskoga, njemačkoga i mađarskoga.

LUTKA U CRNOM KAPUTU

Ljubavi...ako odlučiš otići,
odjeni bjelinu i svima reci da si bila
traganje na putu.
Idi i ne budi tužna lutka u crnom kaputu.
Nemoj govoriti da si bila iluzija i da te
nisam imala. Ti odlaziš, ali zbog toga
nećeš postati komad razbijenog kristala,
niti ćeš u pjesmama postati
crtica niti stanka.
Neće ni stihovi tugovati.
Bila si i bile smo radosne.
Sada se, ljubavi, ogrni zvijezdama.
Ostavi za me bar jednu žutu
neka mi svijetli dalje na putu.
Želim i tebi sretan put i ne obuci
na se crni kaput.
Nisu sve ljubavi uvijek tužne.
One su samo sjetne...ali su
najtužnije one neprimjetne.

ZLATNA RIBICA

Nasmiješi se i
pomiluj ruke,
neka uzavru.
Pričaj bilo što.
Laži licu, ali
ugodi srcu ...boli ga.
Kamo su se rasule misli?
Kakvu li mrežu pletu?
Jesam li ja nit te mreže
ili sam u njoj zlatna ribica
koja ispunjava tvoje želje?

GODIŠNJICA MATURE

Obukla sam stare traperice i košulju,
utegla struk koliko se dalo.
Htjela sam izgledati kao školarka.
Nije mi baš išlo za rukom, ali što je,
tu je, pomislila sam, idem takva i gotovo.
„Mama, pa ti si poludjela”, viknuo je moj
sin, „ne možeš u tome na zabavu!”
„Idem na tu godišnjicu i baš te briga
kako izgledam”, rekla sam, ali sam istog
časa bila na zemlji. Rastužila sam se.
Samo sam htjela godine sakriti u traperice
i u košulji pronaći malo mladosti.
Kako sinu objasniti da su se na tren
vratile lastavice, a jesen je. Ni sebi ne mogu
objasniti. Sin će pomisliti da sam prolupala.
Preodjenula sam se i otišla na zabavu. Bilo
je ludo... i danas razmišljam kako životu
skratiti korake i kako zadržati lastavice.

Nagrada publike, 2018. (XV. recital)

DURDA ILIJAŠ

Rodena sam 3. travnja 1960. u Zagrebu, u lijepom selu Dankovec. Imam četiri brata. Rano smo ostali bez oca. Poginuo je u prometnoj nesreći 1970. godine, i od tada pišem pjesme. Prvo mi je tuga obuzela srce i poslije pišem pjesme ljubavne, duhovne... Taj dar mi je poticala učiteljica Maja Jakopnec, i dan-danas zahvalna sam joj na tome. Pišem cijeli život. I danas živim u Zagrebu sa svojim suprugom. Imam jednog sina, snahu i dvije prekrasne unuke. Onda mi je bolest stala na put pisanja. Doživjela sam moždani udar. Nisam govorila niti se kretala. Uz pomoć suprug a prohodala sam i progovorila. Moj suprug je bio pun ljubavi i strpljenja prema meni, zato sam mu zahvalna.

Nisam nikako mogla odvojiti u srcu Prigorje od Zagorja. Imamo kuću na Lazu, tako sam živjela na relaciji Zagreb – Laz.

Hvala i Miri Pižir, ravnateljici knjižnice što mi je omogućila izdati zbirku pjesama *Kaj-to sam ja*. To je bilo 17. listopada 2007. Zagorje je moj drugi dom.

JEDNO SJEĆANJE

Na rubu noći tama se razmakla,
blijede se zvijezde naumile skriti,
sive su sjene prele zadnje niti
kad me odjednom neka ruka takla.
Zadrhtala sam da l' od nelagode
il' zbog sjećanja na minule dane.
Prošlost preda mnom u trenu osvane,
a stare slike ponovo se rode.

Koja je ovdje istina sad prava?
Možda moje srce prošlost uljepšava?
Al' ja još pamtim stisak jedne ruke.

Naše su lađe našle nove luke,
al' sjećanja su ostala još živa
i zrnce sreće u njima se skriva.

DURDICA ASIĆ-KLOBUČAR

Durdica Asić-Klobučar rođena je 12. travnja 1929. godine u Kupjaku. (Umrla je 10. prosinca 2021.).

Radila je kao učiteljica u Podrvinju kraj Čavala, zatim kao nastavnica hrvatskoga i ruskoga jezika u Gospiću i Zagrebu.

Nakon završena Filozofskoga fakulteta radila je kao profesorica hrvatskoga jezika i književnosti u *Gimnaziji „Tin Ujević“* u Zagrebu, gdje je i dočekala mirovinu.

Objavila je dva udžbenika za obrazovanje odraslih: *Čitanka s gramatikom 1* i *Čitanka s gramatikom 2*.

Osim udžbenika objavila je dvije zbirke zavičajnih pjesama na kupjačkom govoru *Kupjačka deca* (2000.) i *Zelene brige* (2002.) te zbirku na književnom jeziku *Ris na Risnjaku*.

ZAŠTO SI LIJEP

Nisi lijep jer lijepo lice imaš.
Nisi lijep jer mnogo znaš.
Nisi lijep jer divne stvari možeš dati.
I nisi lijep jer možeš o sebi knjige
pisati.

Lijep si jer možeš razumjeti.
Lijep si jer nekom možeš ruku dati.
Lijep si jer nekog možeš dotaknuti.
Lijep si jer možeš stvoriti.
Lijep si jer netko o tebi želi
pjesmu napisati.
Zato,

zato si meni lijep!

ELEONORA DE LAI

Eleonora De Lai rođena je 1. kolovoza 1998. godine u Varaždinu. Osnovnu školu završila je u Ivancu, a srednju *Medicinsku školu za farmaceutskog tehničara* u Varaždinu. Nakon srednje škole upisala se na *Farmaceutsko-biokemijski fakultet* u Zagrebu, smjer farmaceut. Fakultet je završila 2022. godine, nakon čega je stekla zvanje magistre farmacije. Trenutačno radi u *Medicinskoj školi* u Varaždinu kao vanjski suradnik.

Eleonora je uz fakultetsko obrazovanje pohađala dodatne treninge i edukacije, dvije je godine za redom bila predsjednica *Udruge studenata farmacije i medicinske biokemije Hrvatske* na *Farmaceutsko-biokemijskom fakultetu* u Zagrebu, a za svoje je fakultetske i izvannastavne aktivnosti za vrijeme studiranja nagrađena četirima Rektorovim nagradama. Grad Ivanec 2021. godine dodijelio je Eleonori *Malu plaketu Grada Ivanca* za promociju grada na nacionalnoj i međunarodnoj razini. Eleonorini su likovni radovi nagrađivani već od predškolske dobi, a piše od osnovne škole. Tijekom osnovnoškolskoga obrazovanja Eleonora je sama ilustrirala i napisala dvije slikovnice. Njezina je pjesma *Kriesnica* nagrađena *Trećom nagradom* na recitalu *Draga domaća riječ*, a pjesma *Jabuka* proglašena je najboljom pjesmom u županiji među literarnim radovima učenika osnovnih škola i objavljena je u zborniku *O djeci* 2010. godine. U srednjoj školi sudjeluje na *Lidranu* s proznim radom *Bajke traže Christiana* čime postiže veliki uspjeh.

Eleonora sudjeluje u brojnim literarnim natjecajima, veliki broj njezinih pjesama uvršten je u zbornike.

AKROSTIH: ŽELJKA BOC

Željela je pjesmom dodirnuti zvijezde,
Elegiju srca razliti prostranstvima neba.
Ljubav svoju utkati u sve slomljene duše,
Katedrale ponosa graditi tužnima,
Anđelima biti zastor nježne dobrote.

Bila je i anđeo i dobra duša i sreća,
Oslonac mnogih što voljeli su njen osmijeh,
Cjelov nezaborava utkan u molitvama
onih koji je pamte!

EVICA KRALJIĆ

Rođena sam 18. veljače 1952. godine u Novoj Gradiški.

Prvu pjesmu napisala sam s dvanaest godina na satu geografije. Samostalne zbirke: *Nepovrat*, *Narodno sveučilište MAR* Nova Gradiška, 1978.; *Uronjena u Tebe*, *NG REVIIJA d.o.o.*, Dragalić, 1997.; *Pokošeni cvjetovi* (ratne priče), *Župa Bezgrješnog začeca* BDM, 2000.

Likovno-pjesnička mapa u kojoj je moje stihove oslikao novogradiški slikar Tomislav Petranović – Rvat, 2002.; *U mirne sate*, *Matica hrvatska, ogranak Nova Gradiška*, 2003.; *Između dodira i snova*, *MH*, ogranak Nova Gradiška, 2004.; *Ruke od sjećanja*, *Tiskara Arca d.o.o.*, Nova Gradiška, 2015.

Neke su mi pjesme prevedene na češki, francuski i engleski jezik, a haiku poezija na talijanski, japanski, engleski, slovenski, njemački, bugarski, arapski i rumunjski jezik.

Poezijom i prozom zastupljena sam u stotinjak i više zajedničkih zbirka u Hrvatskoj i inozemstvu. U američkom časopisu *Schetbook* dodijeljena mi je druga nagrada za pjesmu *Između neba i zemlje*, koju je na engleski jezik prevela gospoda Đurda Vukelić Rožić.

Neke su mi pjesme uglazbljene te izvedene na *Požeškom festivalu*. Najpoznatija je *Moj did Luka* koju izvede populame *Gazde*.

Prozu i poeziju objavljujem u revijama i listovima: *Vikend*, *Arena*, *Tren*, *Mila*, *Novogradiški glasnik*, *NG tjednik*, *NG revija*, *Veritas*, *Svijet*, *I2 – tica*, *Suza Dolinska*, *Posavska Hrvatska* i *Mak*. Između 25 najljepših božićnih priča u *Večernjem listu*, odabrana je i moja *Božićna priča*; isto je tako između 225 priča odabrano samo 25 najboljih za knjigu *Glasa Koncila: Anđeli nikad ne odustaju*, i moja je priča *Debela*.

Pišem ljubavne romane koji izlaze u izdanju biblioteke *Kleopatra* u riječkom *Novom listu* (ukupno pet romana), zatim u časopisu *Regina*, također iz Rijeke (jedan roman) te u zagrebačkoj reviji *Gloria* gdje mi je dosad objavljeno deset romana.

Članica sam *Ogranka Matice hrvatske* u svojem gradu, *KLD-a Rešetari* iz Rešetara te *Udruge stvaratelja u kulturi* grada Nova Gradiška.

Danas sam umirovljenica, osim pisanja bavim se i slikarstvom, neizmjerno zahvalna dragomu Bogu koji mi je dao sve te talente.

Sve nagrade koje sam dobila za svoj rad jako su mi drage. Izdvojila bih *Medalju Grada* (2001.) te *Grb Grada* koji sam dobila 2020. godine.

Moj grad, moja Nova Gradiška, putuje svuda u mojoj poeziji i prozi.

KRHOTINA br. 59

Razboljela se. Liječnik je zabranio posjete.
Skupili smo se u predvečerje pod prozorom
njezine sobe. Zapjevali smo ispod glasa.
Čuje li nas ili pjevamo samo rascvjetalim
crvenim zijevalicama, samoniklo izraslim
iz pukotine zida tik pod prozorom njezinim?

FRANKO STIPKOVIĆ

Zovem se Franko Stipković. Rođen sam 1946. godine u Veloj Luci. Magistar sam biotehničkih znanosti. Umirovljenik. Supruga i ja živimo od naših mirovina. Živim sa suprugom Nadom. Volim se družiti sa svojom djecom i unučadi. Volim putovati s Nadom. Volim živjeti s Nadom. Počeo sam pomalo pisati za vrijeme gimnazijskih dana u Splitu. Pišem iz zadovoljstva, a i drago mi je, što se mojim objavljenim tekstovima raduju moji bliski. Čitam isključivo knjige, najčešće beletristiku. Dobitnik sam trideset i dvije književne nagrade. Objavio sam dvije knjige proze i tri knjige poezije. Moji brojni književni tekstovi objavljeni su u književnim časopisima, zbornicima i drugdje. U zbornicima *Hod se nastavlja* objavljeno je dvadesetak mojih pjesama.

MOŽDA SMO SE TREBALI VIŠE SLUŠATI

možda smo se trebali više slušati
od prve do posljednje riječi
beskvasni su dani kad nas šutnja
šiba po usnama
i kada se susretnemo samo zbog djece
kojoj nije jasno da ljubav nisu
znatiželjne mušice
koje se okupljaju samo kada
se beru vinogradi
na samom vrhu uličice
možda smo im mi to trebali reći
možda to mi nismo na rubu odricanja
opazili
možda smo bili previše zaneseni
za strpljenje
da nam se djeca uvuku u krevet
i da im u suzi pročitamo priču
o Kosjenki i Regoču
smišljajući fantastične hipoteze
o našem rastanku
i zgurenim prilikama
da se vidamo jednom tjedno
da smo si nekad bliže,
a nekad dalje
možda smo se trebali
više slušati

ZBOG TVOJE DOBROTE

U mojim dlanovima uvijek ima mjesta
za tvoje lice.
Ja mogu dvije prolaznosti zagrliti
i rašavljenim dodirima
vratiti njihovo značenje
jer ti si ljepota razdvojena
od neljudskog žrvnja
i svemir je zbog tebe bolji
i prostraniji.
Toliko ponosa za starost
zbog tebe imam
u ovoj kaplji sunca.
Valja se pretvoriti u ljubavni
šapat
i milovati svijet dok još traje.
U svanuću ugrijano more
talasa valove života
i svaki je val srcu mojem pitom
zbog tvoje dobrote.

GORAN GATALICA

Goran Gatalica (Virovitica, 1982.) diplomirao je fiziku i kemiju na *Prírodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu*. Uz radove u više od pedeset književnih časopisa u Hrvatskoj i inozemstvu, objavio je i pet samostalnih zbirka poezije na književnom standardu i kajkavskom narječju. Dobitnik je mnogobrojnih književnih nagrada (*Slavić, Kvirin, Dubravko Horvatić, Dragutin Tadijanović, Katarina Patačić* itd.), među kojima i dviju japanskih nagrada *Basho* za najbolju haiku pjesmu na svijetu. Član je *Društva hrvatskih književnika i Matice hrvatske*.

VI. recital

NAPOKON SAM PODIGNULA POGLED

Na gredi krova moje kuće
smjestio se plahi vrabac pokućar.
Zanimljivo je da sam ga zapazila onog dana
kada smo se bez pozdrava razišli.
Kada sam ga prvi put vidjela,
pomislila sam da je tamo sletio slučajno.
No, on se vratio na isto mjesto i drugu i treću večer.
Noć provede u zavjetrini pod krovom,
ali čim dan svane, odleti
i nema ga do predvečerja.
U slučajnosti ne vjerujem.
Sve je unaprijed određeno
i Netko dobro zna što će se i kada zbiti.
Je li mi tvoj odlazak otvorio oči za nešto više?
Možda konačno primjećujem zbivanja oko sebe
jer sam napokon podignula pogled.
Uzalud sam uz tebe glavu držala uspravno,
kada sam uvijek imala oborene oči.
Romantični dio mene zamišlja da je ptica
došla suosjećati sa mnom, jer je i ona sama
u vrijeme kada se ostale ptice gnijezde,
ali razum mi govori da je vrabac
ovdje sigurno već tjednima,
samo ga nisam odmah zapazila.
Bilo kako bilo,
danas će prvi put od mene dobiti mrvicu kruha.
Izgleda da će to stvorenje biti zahvalnije od tebe.
Tebi ni sva moja darovana ljubav nije značila ništa.

Druga nagrada Stručnoga ocjenjivačkoga suda, 2014. (XI. recital)

GROZDANA DRAŠKOVIĆ

Moje ime je Grozdana Drašković. Rodena sam u lipnju 1981. godine u Celju (Republika Slovenija). Završila sam studij *Religiozne pedagogije i katehetike* u Zagrebu, a radim kao vjeroučiteljica u *OŠ Viktora Kovačića* u Humu na Sutli, gdje i živim.

Počeci mog pisanja poezije sežu u osnovnu školu, kada sam s radovima sudjelovala na *Smotri literarnog stvaralaštva Lidrano*. Poeziju sam ponovno počela pisati 2006. godine, kada je osnovan *Ženski vokalni ansambl Sotelja* u kojemu pjevam. Umjetnički voditelj Siniša Miklaužić uglazbio je za festivale *Pjesma i tambura* i *Krjjesnica* šest mojih tekstova.

Pišem duhovnu, ljubavnu i haiku poeziju. Poetski radovi uvršteni su mi u nekoliko pjesničkih zbornika: *Senje i meteori*, *Recital Josip Ozimec*, *Recital Željka Boc*, *Recital Srca Isusa i Marije*, *Recital kajkavske poezije Krapina*, *Recital Sveti Martin svetac milosrda i dijeljenja*, *Vrelo nadahnuća*. Neke od uvrštenih pjesama pohvaljene su i nagrađene, poput pjesme *Napokon sam podignula pogled* u zborniku *Recitala Željka Boc*.

KUPIO SAM PSA

oprostit ćeš mi
što sam pojeo one dvije note
koje si ponosno nosila
kao naušnice
ukrao sam ih nježno kako si i plesala
i smazao iza ugla

nikad nećeš doznati
što sam si sve davao za pravo
kada bih zatvorio vrata
između sebe i Svijeta
iako znam da bi voljela
napraviti raspored
promijeniti tapete
ne da bi bilo po tvom
već samo da bi bilo
ali moje ptice ne znaju stajati u vrsti
i ne mogu pojmiti što je to
obećanje
ili
istina
osim da je
možda
nešto njima slično

ne nagrađuj me svojim licem
kao utješnim bokalom
nisam te usnuo da bih te
probudivši se
namjerno izgubio

gledam u šaku punu poljubaca
kao spajalica
ali nema mjesta na koja bih se pripojio

bez tebe
ja sam nesvrstan
čak i u vlastitim ladicama
što se dogodilo s tvojim krilima
po zašivenim mjestima na tvojoj bluzi
znam da si ih imala
žurila si da mi pokažeš
što sve možeš i kako ti miriše koža
toliko sam je mirisao
da sam sam sebi
propisao terapiju odvikavanja
jer više naprosto nisam mogao razabrati
jesi li ovdje ili te uobličuje zrak
nisam se uspio izliječiti
nikad i neću
ne po izboru
već po pravdi
jer nisam li zaslužio saznati da postojiš
i nisam li dužan voljeti te
ako sam te toliko doživao

nemam hrabrosti biti kukavica

prečesto sam lebdio
s rukom u ruci koje nema
bio progoren
izderan
i nag
i nisam se uopće čudio
kad si baš ti
s mojom napaćenom nutrinom
uhvatila korak
tad si mi se svidjela
i nisam se uopće čudio

kad smo se baš mi
uspjeli spotaći na istim mjestima
ali
tada sam te već bio volio
i sve čemu sam se nadao
(kao sumanut bježeći od očekivanja)
bilo je
da ću u nečemu tvome
postati vrijedan pamćenja

kupio sam psa
i nazvao ga Čekanje
ne miče se od mene
a ja se pitam
kakav bi bio da se drugačije zove
recimo, Ljubav
ili možda Mi
i čije bi papuče razvlačio po dvorištu
nemoj se praviti glupa
nego reci
u kojoj škatulji držiš srce
i prestani
gaziti
mojim
andelima
po
prstima

ustrajan sam u tome
da ostanem tvoj
ali sve čime bih ti pripadao
spalio bih kao granje
ako ćeš zbog tog biti sretnija
a one note
što sam ih smazao na početku pjesme
neću ti vratiti

njih komotno zaboravi

Treća nagrada Stručnoga ocjenjivačkoga suda, 2012. (IX. recital)

IRENA DELIŠIMUNOVIĆ ŠAFRAN

Zovem se Irena Delišimunović Šafran, kratko vrijeme zvana Mojca.

Rodena sam 8. prosinca 1983. u Brežicama, to je bilo najbliže rođilište, jedino vrijeme provedeno u Sloveniji, uzrok gore spomenutoga nadimka.

Završila sam *Srednju školu za cestovni promet*, pisala pjesme na nastavi; ponešto sam učila francuski.

Trenutno radim u trgovini cipela i sanjam putovanja.

Živim s mužem i naše troje djece (jedna princeza od sedam godina i blizanci trogodišnjaci).

Osjećaj je kao da nas ima duplo, po rublju, decibelima i ljubavi (moje krilo nikad nije prazno).

Uživam u čitanju, izradi rukotvorina i slikanju, ako imam vremena (čitaj: nemam).

Gdje i kako počinjem pisati: u školskoj klupi, na zadnjoj strani teke iz *Prometne tehnike*, ljubavni jadi.

Zašto pišem: osjećam da moram.

Što čitam: obožavam magični realizam: Marquez, Carlos Ruiz Zafon, zadnjih godina najčešće čitam upute o lijeku (razno).

Je li me za moje stvaralaštvo tko pohvalio ili nagradio: prijatelji, obitelj i struka; tim redom.

Moje su pjesme objavljene u tri *Zbornika Željka Boc*, jednom sam bila nagrađeni autor.

Objavili su moje radove u časopisu *Poezija*, u zborniku *The Split Mind*, malo tu, malo tamo.

OCEAN

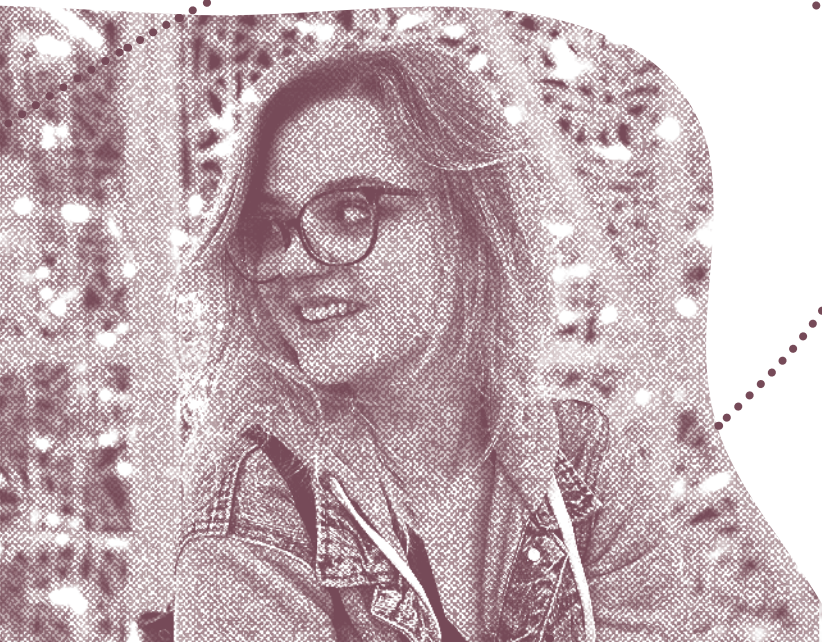
Uvijek si govorio kako je grijeh
što nisam ocean.
Svaki put kada bi tvoji prsti dotakli moju kožu,
povukla bih se poput vode
i to bi se nazivalo samo prirodom,
nikako drugačije.

Noću, sklupčam se na krevetu,
obujmim koljena rukama
kako bih se spasila od raspadanja
i govorim si *"sigurnija sam sama,
sigurnija sam sama, sigurnija sam sama."*

Oprosti mi, sve što trebaš jest pogledati me
kao da me zaista vidiš
i ja se pretvaram u kovčeg.
Oprosti mi, stavila sam svoje tijelo
pod tijelo nekog stranca
i urezala sam tvoje ime u njegovu kožu.
Oprosti mi, uspomene su za mene oštar bodež.
Oprosti mi, odlazim prva i nazivam to izborom.

Noćima, slušala bih te kako recitiraš metafore
i uspoređuješ moja usta s oceanom.
Nekoliko dana nakon toga nailaziš na moj dnevnik
i u njemu ne nalazim ništa o sebi.
"Ti me nikada nećeš voljeti poput njega?"
Priznajem sve,
ionako si već pročitao riječi o muškarcu
u kojem sam se željela utopiti.
Toliko si žarko želio da budem ocean,
kad sve što sam bila jest samo djevojka
koja je rupe u sebi popunjavala pišući stihove.

No koliko god pokušavala, ja nisam ocean.
Ja sam samo potonuli brod
koji se utapao u svima
koji su me ikada dotakli

IVA SVIBEN

Zovem se Iva Sviben i rođena sam 10. travnja 1998. Ponosno taj datum dijelim s Vesnom Parun, jednom od najvećih hrvatskih pjesnikinja. Završavam studij radne terapije na *Zdravstvenom veleučilištu* u Zagrebu. Strast za čitanjem i pisanjem u meni su probudile dvije žene: majka Martina Sviben, profesorica hrvatskog jezika i Ivančica Tomorad, profesorica u srednjoj školi. Tijekom srednjoškolskog obrazovanja sudjelovala sam na literarnim natjecanjima *Nagrada Gjalski* i *Lidrano*. Također sam četiri puta sudjelovala na *Recitalu ljubavne poezije Željka Boc*, gdje sam jednom drugonagrađena. Najveći uzori su mi Sylvia Plath, Anaïs Nin i najdraža Suzana Matić.

Meni su strast, želja, opsesija, demoni u glavi, ispušni ventil. Sastavni dio moje ličnosti koji ovu stvarnost čini ipak malo podnošljivijom. Prvenstveno pišem intimnu poeziju obojanu iskustvom mladosti i odrastanja, i svega što to donosi. Želim svoje stihove smatrati ljubavnim pismima svima onima koji se osjećaju kao da nema izlaza. Za usamljene, bespomoćne i umorne. Kao ispriku za sve trenutke kada život nije bio pošten ili mi nismo bili poštteni prema životu. Stihove smatram obećanjima. Korakom naprijed.

VII. recital

OTOKJA

Zaboravit ću te
jedino ako te pobijedi
divljina mog otoka:
uzdah ptice koja vuče teško sunce s istoka,
šuštanje okretnog tijela blavora ili kakve otrovnice,
nemir niti mreža razapetih u granama bora –
crnog, iskrivljenog u preživljavanju,
nadvijenog nad more;
neisprekidana linija užarene ceste
koja nestaje, odjednom, u izmaglici
kamenju,
draču.
Na Braču.

I neću više misliti na tebe
ako me ovo bistro, plavo i zeleno prihvati
kao da me nema
kao da nestajem a živim snažnije od tisuću sedamsto i sedam života
staljenih u jednom trenu: u 'Sada', u 'Nigdje'.
Mogao bi te tada nadglasati već i zvuk pucketanja planktona
ili mala podnevna muzika orkestra vrlo žive glazbe
„Trideset i tri cvrčka;
četiri vala o dvije stijene;
takt dvotaktnog motora;
maestral koji postupno jača”
s Brača.

U mojoj su golemoj sobi zavjese od mramora, soli
i lišća
i sjede i šeću poznati nepoznati ljudi
a po sredini sunce ostavlja komade razbijenog neba,
presloženog mora.
S padine spušta opor miris otočkih trava.
I sve po malo. Po malo. Pomalo.

Dok još dobro znam tko si –ponavljam ti ime
jer znam kolika joj je snaga.
Koliko joj umije biti zaglušujuća tišina.
Duljine ispruženog dlana –daljina.
Moj otok.
Zatočena divljina.

(Imaš ti svoje načine da te se sjetim, kažeš.)

IVANA GALIĆ ŠOŠTARIĆ

Zovem se Ivana Galić Šoštarić. Rođena sam 1979. godine u Zagrebu, gdje sam završila gimnaziju pa studij sociologije na *Filozofskom fakultetu*. Dugi period vremena radila sam u poslovnom svijetu na razvoju ljudskih potencijala, timova te kulture poduzeća. No shvatila sam da to nije ni približno ono što želim raditi ostatak svog života. Danas mi je neobično to što radim definirati kao posao; to je ono što jesam, moj način izražavanja, umjetnost. Imam svoju radionicu u kojoj izrađujem predmete od metala. Ponekad te male skulpture poprimaju oblik nakita ili jednostavno budu nešto bez potrebe za daljnjim definiranjem. Živim uobičajenim obiteljskim životom žene na ovom dijelu planeta... hoću reći: pritajila sam se, izgleda uspješno. Ipak, vjerujem da će se oni koji su me (pretpostavljam, grješkom) spustili na ovaj planet te 1979., jednom po mene ipak vratiti. Zato često promatram nebo, posebno za ljetnih večeri kada se dobro vide zvijezde pokušavajući se prisjetiti koja je bila moja. Možda je taj prvi pogled i svjesnost o udaljenim treperavim tijelima bio razlogom da sam počela pisati. Svi moji zapisi zapravo su šifrirane poruke koje će prepoznati pritajena zemaljska bića iz moga dijela svemira. Zato i čitam. Tragam u tuđim zapisima za riječima, frazom, idejama, slikama... nečime što ću osjetiti kao blisko, što će me podsjetiti na dom.

Neki su od mojih zapisa prepoznati i nagrađeni na literarnim natjecajima *Željka Boc* (Marija Bistrica), *Zlatko Tomičić* (Karlovac), *Fran Galović* (Koprivnica).

Radovi su mi objavljeni u zbornicima *Željka Boc*, *Krom i pakao* te u časopisima *The Split mind*, *Tema i Zarez*.

VIII. recital

Jadranka Klabučar Gros
/ Zagreb

IX. recital

JEDNO POSLIJEPODNE

Čekam u svojoj sobi
da dođe moj prijatelj.
Već se nismo mjesecima vidjeli,
samo pisma i poštanski žigovi odasvuda.

Sada je ovdje u našem gradu
i čekam da dođe, stvaran i nasmiješen.
To staro prijateljstvo opojno je i slatko
kao vino u mirovanju sazrelo.

Mi se bez riječi razumijemo,
ali zašto ne govoriti
o ljudima, ljubavi, o dobru
ili nekoj beznačajnoj stvari?!

Tako strpljivo čekam
da sam već nestrpljiva postala.
U sobi sumrak sjene po kutovima plete.
Osluškujem...On će svakog trena doći...

Već gori grad u noći.
Svjetlo u disanju širi tanke prste,
na dlanu vidim komadić svijeta...
Tako sam danas mogla biti sretna...

Druga nagrada *Stručnoga ocjenjivačkoga suda*, 2005. (II. recital)

JADRANKA KLABUČAR GROS

Jadranka Klabučar Gros, mag. oec., rođena je u Zagrebu 1955., gdje je završila cjelokupno školovanje, uključujući i *Ekonomski fakultet*.

Od 1990. godine živi i stvara u Beču. Od srednjoškolskih je dana zaokupljena poezijom, a piše i kratke priče. Zastupljena je u tridesetak zajedničkih pjesničkih zbirka, među kojima se posebice ističu tri austrijske antologije, od kojih su dvije višejezično koncipirane, a treća je objavljena samo na njemačkom jeziku: *Jugoistočni vjetar* (Imst, Tirol, 2006.); *Nova austrijska poezija – a ni riječ njemačkoga* (Innsbruck – Beč, 2008.); *Mi, kamenje koje se kreće* (izdanje *Austrijskoga PEN Cluba*, Beč, 2018.).

Autorica je četiriju knjiga poezije. Riječ je o trima pjesničkim zbirkama: *Jesen u kosi* (Zagreb, 2010.), *Ljubiti je glagol trajni* (Zagreb – Beč, 2013.) te *Između mora i neba* (Zagreb – Beč, 2021.). Četvrta je pjesnikinja knjiga *Odabrane pjesme* (Beč, 2015.) u kongenijalnom prijevodu na njemački i engleski jezik.

Autoričino literarno stvaralaštvo usko je povezano s njezinim zapaženim kulturnim angažmanom kako u Austriji i Hrvatskoj, tako i u širim međunarodnim okvirima. Organizacijski podupire dječje književno i likovno stvaralaštvo u sklopu raznih manifestacija, a posebno u dječjim umjetničkim projektima u organizaciji svjetske umjetničke udruge *World Art Games*. Pjesnikinja je 2005. godine zajedno s još nekoliko entuzijasta u Beču osnovala *Udrugu za kulturu Riječ-boja-ton* i aktualna je predsjednica udruge. Istodobno je na čelu austrijskog ogranka udruge *Svjetskih umjetničkih igara*.

Za svoje pjesničko stvaralaštvo autorica je primila više nagrada i priznanja. Posebno se ističe *Nagrada za poeziju* koja joj je dodijeljena na petim *Svjetskim umjetničkim igrama* 2019. godine. Članica je i *Austrijskoga PEN Cluba*. Kada bi, osim faktografskih podataka trebala reći nešto osobno o sebi, uobličila bi to u liriku, što joj je najdraži i najbliži oblik umjetničkog izražavanja:

GLE DAM SEBE

Ja sam kao more:
tamne duše
i tamnih
nemirnih očiju.

Ja sam kao val:
brz
i pjenušav
u ritmu života.

Ja sam kao kap:
sjajna i sa
suncem u oku,
s dugom koja
ponekad
prelomljena zaiskri.

Ja sam i olovo
i plavetnilo neba,
težak nemir
kad zapušu bure.

Ja sam tvoja
mirna dubina
u kojoj rastu koralji
i koja životu,
živeći sebe,
iznjedri
poneki biser.

SANJAM DA LETIM

Ono malo što znam o ljubavi
Ne želim da bude zapušteno
Pridružujem se pticama
Onima koje lete, ali ne pjevaju.

Pjevati i nije uvijek lako
Kao što nije lako ni ptica biti
Daješ mi ljubavi da mogu letjeti
Za pjev je potrebno puno više.

REKAO SI OPROSTI

Iščekivala sam da dodeš
I da mi skrušeno kažeš oprosti
Da me utopiš u zagrljaju
Da rastališ krhotine u meko tkivo zabodene
I da ti u očima bude cvijeće
Da mi poljubiš lice
A da ti usne na milovanje slič
Da „oprosti” bude raskošno, da me opije
Da me omota sa svih strana
Da me preplavi poput radosti
I da zaboravim zbog čega je izgovoreno
I što ti opraštam.

A ti si rekao „oprosti”
Škrto i polovično, brzo
Kao da kupuješ riječ koja je skupa.
Rekao si oprosti
Izgovorio je u dahu
Suhoparno si je ogolio,
I onda se desilo da smo se riječ i ja
Posramile, rastužile, oborile glave
Ona je trebala biti dar, uz zagrljaj,
A nije.
Čekale smo i drhtale,
Zbog bojazni da te ne izgubimo
A već smo gubile
Na najgori mogući način
Jer rekao si oprosti, a kao da nisi
I još gore
Uprljao si tako ljekovitu riječ, obezvrijedio!
Zato ti ne mogu oprostiti,
Ne mogu, nije mi to dovoljno!

KAD SAM JA VOLJELA

Kad sam voljela...
Sjećam se samo vremena
U kojem u srce nije mogla stati
Sva ljubav, pa se razlijevala u
Oči koje su iskrile,
Noge koje nisu dodirivale tlo,
Ruke koje su hrlile i grlile,
A na ramenima mi nije bila ova ista glava.

Kad sam voljela
Vrijeme je bilo točka pripadanja i nestajanja
Bilo je samo jedno godišnje doba
A svi dani u godini bili su zaljubljeni
I plesali su praznično,
Moje tijelo bilo je jedna sretna mreža
Za šarene leptire kojima sam se hranila.

Kad sam ja voljela
Cijeli svijet bio je svadbena svečanost
I svi ljudi osmijehom zaraženi,
I nisam pisala pjesme
Jer kad sam ja voljela
Sve je bilo pjesma.

JELENA STANOJČIĆ

Jelena Stanojčić rođena je 1961. godine.
Živi i radi u Zagrebu, upravno-pravne je struke.

Svoje prve pjesme napisala je u osnovnoj školi. Vjeruje da je veliki utjecaj da i sama počne pisati imala poezija ruskog pjesnika Sergeja Jesenjina.

Aktivan period pisanja bili susrednjoškolski dani, kada se neke njezine pjesme i objavljuju u tadašnjim jugoslavenskim časopisima koji su imali kutke za poeziju (*Nada, Bazar, Zdravo*).

Kasnije, pisala je samo u rijetkim trenucima inspiracije, a poeziji kao svojoj prvoj ljubavi – ponovo se vratila u zreloj dobi, unazad nekoliko godina. Od tada do danas nastale su dvije zbirke pjesama izdane u nakladništvu *Hrvatskog sabora kulture*, 2018. i 2021. godine.

Pjesme je počela slati na natječaje samo zbog toga da vidi vrijede li što, i hoće li neke od njih naći svoje mjesto u nekomu zborniku. Na njezinu radost, mnoge su od njih uvrštene u različite zbornike, pritom su neke pohvaljene ili nagrađene. Piše još i haiku poeziju, dječju poeziju, priče, eseje.

Recital ljubavne poezije *Željka Boc* u Mariji Bistrici zauzima posebno mjesto u njezinu srcu jer su na tom recitalu njezine pjesme tri puta bile prvonagrađene pjesme. Tako joj se ljubav pjesmom iskupila na najljepši mogući način, a veselje je tim veće što su u *Prosudbenom povjerenstvu* troje ljudi od struke i pjesnik kojega izuzetno cijeni i čiju poeziju obožava još od mladosti.

KOMADIĆ RAJA

Kako bih nazvala svoje mjesto
Na ovoj planeti, u ovom bivanju?
Mjesto između neba i zemlje,
Ono nevidljivo što spaja moje tlo i moj svemir
Komadić raja.
To je onaj pregib između tvog ramena i vrata.
Moj komadić raja.

Nakupilo se toga dosta između nas.
Cijeli neboderi zbivanja, pa očekivanja,
Ponekad malo svađa, pa i razočaranja.
Ali mislim da je u svemu bitno vezivo.

Znaš, ono nešto što nadem svaki put
na pregibu između tvog ramena i vrata
gdje je uvijek mirno, toplo
i nisu potrebne riječi.
Moj komadić raja.
Tamo se samo sluša
Kako tvoje srce snažnije tuče kad moja glava tu počiva.

Treća nagrada Stručnoga ocjenjivačkoga suda, 2015. (XII. recital)

KAROLINA KULJAK

Zovem se Karolina Kuljak. Rođena sam 5. kolovoza 1977. godine u Zaboku. Osnovnu školu pohađala sam u Mariji Bistrici, Srednju ekonomsku završila u Zaboku. Radim u struci u Zlatar Bistrici pa mogu reći da sam cijeli svoj život prava Bistričanka. Vodim obrt za računovodstvo, bavim se uzgojem oraha, obožavam rad u vrtu i cvjetnjaku. Živim sa suprugom i dvoje (prebrzo) odrasle djece u Sušobregu Bistričkom. Rado čitam „lagana” štiva, ljubitelj sam dobre kave i muzike, a volim svašta stvarati kad dobijem napad kreativnosti. Okidač za pisanje bio mi je sadašnji suprug pa sam krenula u mladosti s pjesmama ljubavne tematike. Potaknuta „malim” stvarima iz svakodnevnog života, svako malo nastala bi neka pjesma. Posebno volim pisati na kajkavskom narječju, baš *onak kak se govori kod nas doma*. Smatram da je najvažnije na životnom putu shvatiti da sreća leži u obitelji, u domu, u malim stvarima koje su besplatne i treba ih cijiniti – to mi je želja podijeliti s onima koji čitaju moje riječi. Radovi su mi objavljeni u zbornicima recitala duhovno-refleksivnoga pjesništva *Josip Ozimec* i *Recitala ljubavne poezije Željka Boc*.

Slika

Slikaš me na platnu
bez okvira
u haljini zlatnih niti,
svakom oku jedva vidljivih,
ali nije važno.
Ti me slikaš.
Dodaješ me bojama
i one postaju sve ljepše i ljepše...
i onda me slikaš,
svaki potez kistom čini me još ljepšom
jer srcem me slikaš.
Slikaš me i ja postajem posebna
ovako bez okvira,
toliko posebna da se ne prepoznajem...
Čini mi se da letim
visoko do zvijezda i još dalje i dalje
vođena tvojom sigurnom rukom,
dok me slikaš,
na platnu,
bez okvira!

KRISTINA MRKOCI

Zovem se Kristina Mrkoci. Rođena sam 10. listopada 1965. god. u malom mjestu Vučak u općini Donja Stubica. Osnovnu sam školu završila u Bedekovčini, kao i prva dva razreda srednje škole. Treći i četvrti razred *Srednje medicinske škole* (sestra ginekološko opstetričkog smjera) završila sam u Zagrebu 1984. Te sam se iste godine zaposlila u *Klinici za ženske bolesti i porode* u Petrovoj 13. Na posao putujem cijeli radni vijek. Raditi sam počela na dječjem odjelu, tj. na novorođenačkom odjelu. Zasnih dvadeset godina radim na odjelima prijevremeno rođene djece. Udala sam se u Mače 1986. godine. Moj suprug Franjo umro je prije dvije godine (2020.) i danas živim sama. Imam petero djece i dva unuka. Djeca su odrasla i žive svoje živote, ali rado se posjećujemo. Poeziju pišem od osnovne škole. Neke su mi pjesme bile objavljene u tadašnjim dječjim listovima. U srednjoj školi sam sudjelovala na *Susretu mladih pjesnika* bivše države u Poznanovcu, godine 1981. Tada je uslijedilo razdoblje kada gotovo ništa nisam pisala. To je razdoblje trajalo do prije deset godina kada sam počela ponovno pisati poeziju i objavljivati stihove na svojoj facebook-stranici. Nekoliko mi je pjesama s raznih natječaja objavljeno u zbirkama tih natječaja. Na natječaju *Recitala Željka Boc* sudjelovala sam više puta, i svaki mi je put barem jedna pjesma objavljena u zbirci. Godine 2022. osvojila sam drugo mjesto pjesmom *Slika*. Volim čitati poeziju i prozu. Volim pisati pjesme ljubavne tematike. Napisala sam nekoliko pjesama na kajkavskom narječju, i one su objavljene u zbornicima. Svoju prvu zbirku pjesama pod nazivom *Sasvim nešto ljubavno* objavila sam 2022. Predstavljanje zbirke bilo je 9. studenoga 2022. u *Gradskoj knjižnici* u Zlataru.

BAJKA O JELI I TADIJI

Naranče putuju vlakom.
Kotrljaju se između dva prstena.
Ženska ih ruka
odjevena u zeleni i smeđi kamen
pruža goljoj muškoj ruci.
Prstenjaci
od travnja davnih tridesetih
putuju kao parnjaci.
Raskamenjeni vlažnim tijelom
oguljene naranče,
dlanovi su odbacili
koru osame
i njenu grubost
prepustili daljinama željeznice.

U lijevoj, osmeđenoj muškoj ruci
ženska je zelena, lijeva ruka
prolistala.

Druga nagrada Stručnoga ocjenjivačkoga suda, 2010. (VII. recital)

LIDIJA DUJIĆ

Zovem se Lidija Dujić. Rođena sam 24. kolovoza 1965. godine – slučajno, u Šidu. Još dok me vozio u košarici na biciklu po trešnje u Tovarnik, otac mi je pričao o susjedu Matošu. Prije prvog razreda osnovne škole preselili smo se u Slavonski Brod, brežuljkasto brodsko vinogorje u kojemu sam na panju naše vinogradarske breskve smišljala prve stihove između dva brda – ispred mene bio je Brlićevac, iza mene Rastušje. Oduvijek sam željela biti samo profesorica pa sam nakon brodske gimnazije diplomirala i doktorirala na *Filozofskom fakultetu* u Zagrebu. Stjecajem sretnih okolnosti radila sam u cijeloj obrazovnoj vertikali – od djece predškolske dobi u Lutkarskom studiju *ZeKaeMa* do kolega profesora u *Profilu*, preko učenika zagrebačkih osnovnih i srednjih škola te studenata *Učiteljskog fakulteta* u Zagrebu, *Umjetničke akademije* u Osijeku i Sveučilišta *Sjever* u Koprivnici i Varaždinu. Živim od svoga profesorskoga, uredničkoga i književnoga rada – uvijek u maloj obitelji, istodobno na više adresa. Sve što praktično znam o pisanju i planinarenju naučio me Ljudevit Ludwig Bauer. Čitam stalno nešto novo, nešto staro i nešto već pročitano dok za ljeto pripremam „metar knjiga”, naizmjenično publicistike i beletristike. Objavila sam sedam autorskih i četiri suautorska naslova, tridesetak znanstvenih radova, uredila četrdesetak knjiga, napisala dvadesetak scenarija za radijske serijale i televizijske filmove o hrvatskim književnicima – nagrađivana sam za pjesnički i urednički rad.

LJUBAV I GROB

Ja sam ljubav, a ti grob.

Što grob ima s ljubavlju...?
Grob je nijema postaja žuborenja nade.
Sidrište bez brodova,
tama koja svjetlosti zalud zrake krade.
Grob je razvalina sna, konačište noći.
Tamnica bez zidova,
kojom zora ljubavi može samo proći.

Što grob ima s ljubavlju...?
Ljubav ruši granice i ususret ide.
Nikad ne posustaje.
Zagrljaja njezina smrtnici se stide.
Ljubav gori plamenom što se zgasit ne da.
Ona smrti ne pozna.
Tmine groba razmiče i u oči gleda.

Što grob ima s ljubavlju
i ljubav sa grobom...?
Možda križ je odgovor
što ja imam s tobom.
Grob je mjesto beznada, završetak puta.
Samo križ je srcu znak
da će na njem procvasti ruža otrgnuta.
Križ na grobu srca tvog kolijevka je nade
da ćeš i ti prijeći prag
zajedno sa ljubavlju koja u njeg pade.

ODGOVOR NEBA

Neobuzdan južnjak divlja ulicama.
Slušam jednu pjesmu što me s tobom veže.
Što je duže slušam, to me dublje vuče
u rukama tvojim razapete mreže.

Nećeš mi na licu više naći suze.
Tek duboke bore i tragove soli.
Slušam jednu pjesmu što me s tobom veže
i pitam se zašto ljubav tako boli.

I baš u tom trenu, gle, na prozor slijeće
jedan mali vrabac – ko odgovor neba –
koji, čini mi se, ne misli utihnut'
sve dok ne dobije ono što mu treba.

Evo, kruh svoj gorki podijelit ću s njime.
Nebo mi ga šalje, da učim od ptice.
Već poletjela sam... i neću utihnut'
dok mi poljupcima ne obaspeš lice!

DODI DA UMREMO

Što je ljubav za te? Ta otkud ćeš znati?
Kad je primit ne znaš, kako ćeš je dati?
Ljubav ti je blizu k'o vlastita sjena.
Zar si zbunjen zato jer se zove žena?

Iznenaduje te, dolazi k'o plima
skrivena u jedva čujnim valovima,
a njena te pjesma i dodiri muče.
Ne znaš što će biti ako te povuče?

Ljubav je dar neba, u njoj nema straha.
Pa zašto se bojiš ostati bez daha
u sudaru žednom strasti sjedinjenja?

Zar te plaši snaga srca što te mijenja?
Već si pregazio crtu... Ionako.
Dodi, umrijet ćemo zajedno, polako.

BRŠLJAN I STABLO

On je bršljan
a ja stablo uz koje se penje.
On ravno u nebo hrli
i ne čuje kako ljubav
ispod njega stenje.
On ne vidi bore moje,
izbrazdanu koru.
I dok ja u sjeni stojim,
on nadržasta krošnju moju
pretičući zoru.

On je bršljan,
njegovi se putevi zelene.
Dok on živi ljubav neba,
meni ostaje tek nada
što k'o lišće vene.
On ne vidi suze moje
kojima se znojim.
Dok on osvaja visine,
ja još dublje korijen puštam
da za njega stojim.

Al' Ti koji mene držiš
a pozivaš njega,
Ti što dižeš klonuloga,
jer znaš što je bol i patnja,
što je žed i žega,
Ti ćeš skupit suze moje,
svaku kaplju znoja,
i sve getsemanske noći
zablistat će na bršljanu
u tisuću boja.

Bit ću rosa što ga mije,
premda neće znati –
sve dok ljubav koju popi,
penjuć' se po stablu muka,
korijenju ne vrati.

Druga nagrada Stručnoga ocjenjivačkoga suda, 2019. (XVI. recital)

LJILJANA LUKAČEVIĆ

Ljiljana Lukačević rođena je 1953. u Hrvatskoj Kostajnici, djetinjstvo provela u Podravskoj Slatini gdje je završila osnovnu školu i gimnaziju. Diplomirala je na *Agronomskom fakultetu* u Zagrebu, radila kao profesor i inženjer, živi sa sinom u Ivancu. Od djetinjstva sklona pjesništvu, kontinuirano piše, slika, svira i sklada, a djeluje samostalno, u okviru neformalne autorske skupine *Ivanečki pjesnički krug*.

Uz prozne radove (priče, meditacije, svjedočanstva), u rukopisu ima velik pjesnički opus sažet u sedam neobjavljenih zbirki. Sudionica je brojnih pjesničkih susreta na kojima je više puta nagrađena. Pjesme su joj objavljene u zbornicima (recitala i susreta) u Bedekovčini (*Susret riječi*), Delnicama (haiku), Dugom Selu (*Pjesničke jeseni Radio Martina*), Gornjoj Stubici (*Srce Isusa i Marije*), Kloštru Ivaniću (haiku), Koprivnici (*Zvomimir Golob*), Krapini (haiku), Križevcima (*Stjepan Kranjčić*), Ludbregu (*Vrelo nadahnuća*, haiku), Mariji Bistrici (*Josip Ozimec, Željka Boc*), Novoj Gradiški (*KLD Rešetari*), Obrovcu (haiku), Samoboru (haiku), Svetom Križu Začretje (*Najbolje nastavlja hod*), Varaždinu (*Senje i meteori*), Velikoj Gorici (*Spark*), Vrbovskomu (haiku), Zagrebu (*Erato*).

Ljubica Ribić
/ Varaždin

OLUJNO MOJE

U trenu
trenom tišina nastaje
Dublja od boli
u samoću što srasta

Jača od munje
što nebom se hvata
tišina trenom
u trenu nastaje

U tišini strašnoj
oblaci se množe

Oluje se nove
neprekidno kote
u crno oblače
nebeske note

U tišini tihoj
bez riječi što grme
ti razgrni nježno
oblake crne

Tišinom me ljubi
olujno moje
Bez riječi je ljubav
svjetlije boje

Treća nagrada Stručnoga ocjenjivačkoga suda, 2022. (XIX. recital)

LJUBICA RIBIĆ

Rodena u Varaždinu 1959. godine gdje i danas živi i radi. Nakon završetka *Opće gimnazije* upisuje *Fakultet organizacije i informatike* u Varaždinu.

Aktivna je članica hrvatskih književnih udruga: od 2014. članica je *Varaždinskoga književnoga društva*, 2015. postaje članicom *Matice hrvatske*. Od 2016. godine Predsjednica je Udruge za promicanje kulture *Ritam misli*.

Piše poeziju i kratku prozu na hrvatskome standardnom jeziku, na kajkavskom i slovenskom jeziku. Prevodi sa slovenskog jezika. Njezina poezija je ušla u sam vrh na mnogim natjecanjima i dobitnica je mnogih priznanja i nagrada na književnim festivalima kako u Hrvatskoj, tako i u Sloveniji.

Kao autorica i aktivna djelatnica u kulturi sudjeluje u mnogim međunarodnim susretima u organizaciji drugih kulturnih udruga. Objavljuje u raznim literarnim revijama u Hrvatskoj i inozemstvu, *Locutio* (Slovenija), *Poesis* (Slovenija), *Braničevo* (Srbija), *Portile poeziei* (Rumunjska), *Branuvanja* (Makedonija). Poezija joj je objavljena u mnogim zbornicima u Hrvatskoj, Sloveniji, Srbiji, Crnoj Gori i prevedena na slovenski, engleski, makedonski, rumunjski, francuski i ukrajinski jezik.

Od rujna 2014. godine kao suorganizatorica upriličuje pjesnička druženja u Varaždinu pod nazivom *Impuls – poezija u kafiću* te snimanje emisija za Varaždinsku televiziju, *Impuls poezija na VTV-u*. Od lipnja 2017. do srpnja 2018. uređuje i vodi radioemisiju *Ritam misli, ogledalo koraka* na Radio Ludbregu. Moderatorica je mnogih književnih tribina u Hrvatskoj i Sloveniji.

TUDA PJESMA O TEBI

u vrijeme plavih svitanja
kada tišina nježno obavija
usnule duše
zagrljene mirom i spokojem
u vrijeme kada srna
mjeri polje svojim gracioznim koracima
i nesmetano uživa
u najljepšem dijelu dana
iz moje su pjesme pobjegle riječi

iscurile su jutrom
niz žljebove
niz stube
na ulicu
pa ih sada cipelama gaze
nepoznati ljudi
i odnose u svoje živote
da žive
da ljube
da sanjanju

a ja više nemam ni riječi ni rime
ni slova nemam
da ti sastavim stih
da ti napišem koliko te volim
dok se rijeka suza izljuje
niz žlijeb
niz stube
na ulicu
tamo gdje nastaje
tuda pjesma o tebi

Prva nagrada Stručnoga ocjenjivačkoga suda, 2020. (XVII. recital)

MARIJA HLEBEC

Moje je ime Marija Hlebec, djevojačkoga prezimena Cesarec. Obožavam proljeće, vjerojatno zato jer sam rođena krajem ožujka 1969. godine u Zagrebu, a odrastala sam u malom selu Hromec u općini Durmanec. Uz tatu šumara, od malena sam težila upisati šumarsku školu, a kao rezultat školovanja u Karlovcu, *danas radim u Hrvatskim šumama, u Šumariji Krapina*. Nakon što su sinovi raširili krila, u gnijezdu smo ostali suprug i ja s najvjernijim psom na svijetu. Živimo od naših plaća...i ljubavi.

Osim s knjigama i prijateljima, rado se družim s cvijećem te se amaterski bavim fotografiranjem i izradbom raznih dekorativnih predmeta.

Poeziju počinjem pisati u tinejdžerskoj dobi, sebi za dušu, a toj se ljubavi opet vraćam nakon dosta godina kada, osim hrvatskim književnim jezikom, počinjem pisati i na dragoj mi kajkavštini. Pišem jer me to opušta i jer volim u pjesmama sačuvati sjećanja na događaje, ljude, susrete, običaje, ali i spasiti mnogobrojne kajkavske riječi od zaborava. Najčešće čitam poeziju, zatim romane i kratke priče, a ponekad i misli.

Dobitnica sam pohvala i nagrada na *Recitalu kajkavske poezije* u Krapini, recitalu duhovnog pjesništva *Srce Isusa i Marije* u Modrovcu, Gornja Stubica; na recitalima u Mariji Bistrici: *Željka Boc* te *Josip Ozimec*, na recitalu kajkavske poezije *Božo Hlastec* u Ludbregu te na recitalu *Senje i meteori* u Varaždinu.

Objavila sam kajkavsku zbirku poezije *Tamke luč gari* 2014. godine te zbirku poezije *Podi u šumu, zagrlj stablo* pisanu standardnim hrvatskim jezikom, 2021. godine, a mnogobrojne pjesme našle su svoje mjesto u zbornicima recitala na kojima sudjelujem.

Marko Gregur
/ Koprivnica

**

možda smo trebali zaroniti do dna
onog ljetnog popodneva
pobjeći dostupnim frekvencijama
zakopati stopala u pijesak
i voljeti se nijemo, u tišini mora
zaštićeni valovima

možda smo trebali
pobjeći od riječi
onih tudih
a vlastite bismo nadoknadili
milovanjima
i unutarnjim glasovima

možda smo trebali
onog ljetnog popodneva
poslije najljepših riječi
zaroniti u tišinu

Treća nagrada Stručnoga ocjenjivačkoga suda, 2009. (VI. recital)

MARKO GREGUR

Marko Gregur (Koprivnica, 1982.) završio je stručni studij poslovne ekonomije na *Ekonomskom fakultetu* u Zagrebu, preddiplomski stručni studij odnosa s javnošću i medija na *Vernu*, specijalistički diplomski studij međunarodnih odnosa i diplomacije na *Visokoj školi međunarodnih odnosa i diplomacije Dag Hammarskjöld* u Zagrebu te sveučilišni diplomski studij novinarstva na *Sveučilištu Sjever*. Doktorand je i vanjski asistent na *Odjelu za komunikologiju, medije i novinarstvo Sveučilišta Sjever*. Predsjednik je Organizacijskog odbora međunarodnoga festivala književnosti *Galovičeva jesen* te pokretač i predsjednik organizacijskog odbora festivala *Alpe-Jadran, festival mladih pisaca* (2016. – 2018.). Jedan je od pokretača i glavni urednik časopisa za književnost *Artikulacije*. Objavio je knjige *Lirska grafomanija* (Naklada Ceres, poezija, 2011.), *Peglica u prosincu* (DHK PPO, kratke priče, 2012.), *Divan dan za Drinkopoly* (Algoritam, kratke priče, 2014.), *Kak je zgorel presvetli Trombetassicz* (Hena com, roman, 2017.), *Mogla bi se zvati Leda* (Hena com, roman, 2018.) i *Vošicki* (Hena com, roman, 2020.). Roman *Kak je zgorel presvetli Trombetassicz* preveden je na slovenski, dramatiziran za *Hrvatski radio*, objavljen kao zvučna knjiga i dobitnik je *Nagrade Katarina Patačić* kao najbolja knjiga na kajkavskom dijalektu objavljena te godine. Roman *Mogla bi se zvati Leda* bio je u užem izboru za *Nagradu Gjalski*, objavljen je kao zvučna knjiga u izdanju *Hrvatske knjižnice za slijepe*.

Za roman *Vošicki* dobio je *Nagradu Vladimir Nazor i Frć*.

Tajnik je *Društva hrvatskih književnika*.

TEBI

Otpočetka, od našeg čudnog početka,
prihvatio si me.
Još mnogo prije nego sam prihvatila samu sebe.

Tamo negdje, davno, u počecima
Tog bizarnog početka,
pitala sam te "Zašto si pristao na sve?"
Ne znam za tebe,
ali ja se odgovora sjećam.
"Zato što mislim da me nitko dosad
nije ovoliko volio."

Znaš li uopće kako je to bio pravi najpravi odgovor?
Znaš li koliko si mi dobra,
nad svim ostalim dobrima, time napravio?
Jednom si rečenicom
pokazao da RAZUMIJEŠ.
I nastavio si kao što si i počeo.
Nikad nisi posustao, odustao,
povrijedio, polomio se, varao, igrao...

I kad sam se mrzila,
osjećala lošom,
nevrijednom Tvoje dobrote,
dalekom,
nezadovoljnom,
drugačijom,
mogla sam te primiti za uvijek tople
i spremne ruke.
Mogla sam staviti noge na Tebe i
to me smirivalo.

Mogla sam ljubiti Tvoj vrat posebnog,
meni posebnog, mirisa i okusa.
A Tvoj glas –
glas čovjeka od malo riječi,
topao glas dobrote i razuma.

Učinio si kroz godine
od mene i uz mene ono što
ne bih mogla sama,
ono što su dijelom trebali roditelji.
Ne poništavam sebe,
zahvaljujem Tebi.
Nije važno kako zvuči,
nego što osjećam.

Zbog Tebe sam bolja.
Uz Tebe sam bolja.
Strpljivo si čekao da odrastem,
razvijem se,
posložim,
rasložim,
spojim.

Opraštao,
vodio me,
podržavao,
upućivao,
VOLIO ME.

Martina Sviben
/ Zlatar Bistrica

DEČKU U KARIRANOJ KOŠULJI **(zauvijek)**

I danas sam sigurna
i želim samo jedno –
našoj kćeri takvog čovjeka.
Da jednog dana bude ponosna
što ju voli netko poput njenog oca.
Njena lomljiva majka vjeruje
da takvi postoje.

Četvrt je stoljeća iza nas...
Strpala sam Te, životnog i svakodnevnog,
u bjelinu pred sobom,
možda naoko prepunu fraza.
Ali srcem.

Miru moj!
Učitelju moj!
Sigurnosti moja!
Postojanosti moja!
i – ljubavi moja!

"Naš se hod i dalje nastavlja" –
i samo da što dulje potraje.

Iza moje vedrine, iza mogega mraka,
mojih nikad do kraja zaliječenih rana,
mogeg smijeha, suza,
mnoštva dobrih i pogrešnih koraka,
mimih i zastrašujućih noći,
svih mojih dana,
i koji udišem zraka,
i života od kojeg sam isprepadana,
uznemirujućih i predivnih zora,
istih takvih sumraka,
više od pola godina koje brojim,
u kojima posrćem, padam, dižem se
i opet tvrdoglavo stojim
i svega što da sad nabrojim
svijetli duboka sigurnost
da Te mogu zvati SVOJIM.

MARTINA SVIBEN

Ime mi je Martina Sviben, rođena sam jednog petka 1973., trinaestoga u mjesecu travnju. Jedino sam dijete starijih roditelja koji su se već prestali nadati da će to postati. Završila sam studij kroatistike na *Filozofskom fakultetu* u Zagrebu, kojemu su me doveli tatina strast za znanjem i čitanjem i srednjoškolska profesorica koja me poticala u samotnim aktivnostima čitanja i pisanja. Izrazito sam emocionalna osoba i baš mi je to, mladoj, donijelo u život supruge, moga *Dečka u kariranoj košulji* koji mi već godinama kupuje najbolje knjige. Ljubav me blagoslovila i s dvoje divne djece, sad već odraslih ljudi, jer sam rodila u ranim dvadesetima. Lavina koju je u meni pokrenuo tata svojim pozitivnim čitateljskim navikama prenijela se i na sina i kćer. Oboje vole dobre knjige, a kći me ponekad iznutra izvne svojim pjesmama i mislima.

Radim u srednjoj školi kao nastavnica, u svom lijepom Zagorju, svakodnevno s mladim ljudima.

Volim riječi. Pojedinačno i u kombinaciji. Ono što znače i kako zvuče. Čitanje je od rane dobi sastavni dio mene, moj bijeg od stvarnosti i način aktivne borbe s njom. Od osnovne sam škole bila „mala s knjigom“, a i danas me najdraži predmet prati u svakoj torbi kamo god idem. Hrčak sam i skriboman. Uvijek u pripremi imam ili usporedo čitam nekoliko knjiga iz kojih ispisujem odlomke, citate, sve što me dirne. Dosad sam surađivala s desetak izdavačkih kuća kao suradnik lektor, a sad vodim svoj blog, surađujem s digitalnim časopisom za kulturu i književnost u kojem imam kolumnu i objavljujem svoje pjesme i razmišljanja. Do pisanja je došlo spontano i nadam se da moje vrijeme tek dolazi. Još se nisam odlučila za objavljivanje, ali svoje osjećaje i iskustva pohranjujem u buduću zbirku pjesama i roman u nastanku.

Živim tako i s postojanom idejom da ću jednom, iz čiste ljubavi i poštovanja, vlastitom rukom prepisati roman svog života: *Derviš i smrt* Meše Selimovića.

X. recital

PRITAJENA

Ljubav pritajena između
neba i zemlje
luta s gitarom na osedlanom vjetru
puštenih uzda nošena sjećanjima.

Ljubav pritajena u moru želja
ples raširenih krila
zagrljenih u pjeni valova
raspršila ga
a onda je plima digla val
u vrtlog zaljubljenog zalaska

Nagrada publike, 2004. (I. recital)

MILENA MIKUŠ

Zovem se Milena Mikuš i rođena sam u Zaboku 22. prosinca 1967. godine, u 12 sati i pet minuta popodne. Odrasla sam u Lazu Bistričkom, i voljela bih da sam mogla završiti *Školu primijenjene umjetnosti*, prvenstveno kiparstvo ili slikarstvo, čime sam se u slobodno vrijeme i bavila dok sam se u domaćinstvu brinula za obitelj. Zbog životnih okolnosti danas radim posao spremačice. Živim sa sinom, snahom i unučicom koja mi je nadahnuće za novi dan, kao što mi je bilo slikanje i pisanje u vrijeme tragedije, u kojoj sam izgubila supruga i sina. Dobri ljudi uvijek su na djelu, pa sam tako primila posao spremačice u *Općini Marija Bistrica* i time dobila mogućnost brinuti se za sebe i sina u vrijeme njegova školovanja. Volim prirodu i zemlju te iz njih crpim povrće, ali i puno pozitivnih misli.

Umjetnost mi je bogomdana i živjela sam za umjetnost još kao dijete, a pisati sam počela kada nisam mogla izdržati bol. Na papir bih utisnula bol, radost te misao koja me poticala da ju oblikujem u pjesmu.

Za čitanje je bilo premalo vremena, a kada bi ga i bilo, čitala bih životopise, zanimljivosti, *Večernji list*, *24 sata* itd. Upoznala sam mnoge ljude i susrela se s raznim mišljenjima, a prijateljice su me, pročitavši moje pjesme, potaknule da ih objavim na recitalu hvaleći ih. Tu je bilo nekoliko pohvaljenih i objavljenih pjesama na recitalima *Josip Ozimec*, *Željka Boc* te *Erato* i na natječaj za lirsku pjesmu *Međunarodnog instituta za književnost*.

Objavila sam i zbirku pjesama *Tišina bijelih lat*i posvećenu prerano preminulomu sinu, koja je također zaživjela na poticaj mojih dragih prijateljica, koje su mi pružile pomoć i podršku pri objavi zbirke.

Mira Bajs
/ Marija Bistrica

GODINE

Godine...
Prolaze...
Kosa ti sijedi.
U srcu isti treptaj kao i prije.

Nagrada publike, 2015. (XII. recital)

MIRA BAJS

Ja sam Mira Bajs zvana Mala Mira. Rođena sam u zaseoku Tugonica u Mariji Bistrici, u ožujku 1963., kada je vani padoo snijeg, u sobi gdje se sada nalazi dnevni boravak. Životna mi je želja bila školovati se za časnu sestru. Od samostana me odgovorila majka te sam se upisala u *Školu za odgojitelje predškolske djece* u Zagrebu. Radim u *Dječjemu vrtiću Pušlek* u Mariji Bistrici gdje sam pronašla smisao života uživajući u radu s djecom. Živim s majkom, mužem, dva sina i dvije snahe. Složna smo obitelj stalno na okupu, a to je u današnje vrijeme veliki izazov – držati više naraštaja na okupu. Uz rad obrađujemo vrt, manji vinograd i nešto zemlje. Snaha ima manji OPG (patke i guske) te ju podupirem u svemu tome. U životu volim cvijeće, pečenje kolača te planinarenje. Član sam *Planinarskoga društva Grohot* u Mariji Bistrici. Po prirodi volim istraživati, naročito lutati šumom. Na *Recital* sam se javila slučajno, na poticaj kolegice Vesne Milički i dobila Nagradu publike, a pjesma je u zborniku. Volim haiku poeziju. Pjesme rijetko kada stavljam na papir, ali često se izražavam u haiku stihovima. Možda jednog dana počnem zapisivati, vjerojatno me treba netko potaknuti u trenutku kad izgovorim stih.

JOŠ UVIJEK MOGU NABAVITI PSA

Ulazeći,
ne palim svjetlo!
I u mraku vidim
da me
(opet)
nitko nije zvao!
Pa što onda?
Još uvijek mogu nabaviti,
psa!
Već sam ga jednom imala.
Mislim, psa.
I njegovu ljubav.
Pseću.
Sve dok me nisu prozvali – psećom majkom.
Tada sam ga napustila.
Psa.
I izdala njegovu ljubav.
Pseću.
Zamijenila sam ga za njega.
Dragoga.
I za njegovu ljubav.
Mušku.
Danas,
kad mislim na njega,
dragoga,
često znam reći
da je bio pravi pas.
Kako nepravedno!
Prema psu!

Nagrada publike, 2007. (IV. recital)

MIRJANA HERCIGONJA-SAUCHA

Mirjana Hercigonja-Saucha rođena je u Zagrebu, gdje je završila *Klasičnu gimnaziju* i diplomirala na *Medicinskom fakultetu* 1968. godine. Specijalizirala je internu medicinu. Majka je dvaju sinova, Davora i Tomislava.

Od školskih dana surađuje u dječjim časopisima *Radost*, *Modra lasta*, a kasnije s dnevnim listovima.

U tjedniku *Vikend* tijekom 1989. godine Mirjana Hercigonja-Saucha pod pseudonimom Herca, objavljuje tjedne humoreske *Santabarbaristi ili Roki s Tuškanca*. Na *Hrvatskome radiju*, u emisiji *Priče za laku noć*, emitirano je više njezinih priča, a 2008. godine dobitnica je Nagrade publike na *Recitalu Željka Boc*. Redoviti je suradnik *Kulturnoga obzora* u Večernjem listu.

Priča *Sol u šljivama* uvrštena je u *Antologiju kratkih priča Večernjeg lista* za razdoblje od 1964. do 2004. godine, u izdanje *Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti – Liječnici pisci u hrvatskoj književnosti od Dimitrije Demetra do danas* te u zbirku *50/50* natječaja za kratku priču – *Ranko Marinković*, natječaja *Večernjeg lista*. Godinama je djelovala kao predsjednica *Literarnoga kluba Zbora liječnika Hrvatske*.

Idejni je tvorac naziva *Strossmartre*, koji nosi dio Strossmayerova šetališta na Gornjem gradu u Zagrebu.

Knjigom *Šmigulin ili Priča o tvom i mom rođenju*, koja govori o putu spermija s imenom Šmigulin od začeca do rođenja, postala je poznatom i izvan naših granica. Godine 2018. objavljuje englesku inačicu Šmigulina – *Smigulinor The Story of Your and My Birth*.

Knjigu za djecu i mladež *Kada su u susjedovu vrtu rasle mandarine* objavljuje 2016., a 2017. objavljuje zbirku *Sol u šljivama*. I dalje surađuje svojim kratkim pričama u *Kulturnom obzoru Večernjeg lista*.

STARI MOJ

Poznajem ti korak
Po škripi svake stube.
Danas si trom,
Usporen i težak.
Treća stepenica
Ne stenje, već kvrcka
Samo olinjala daska.
Donosiš nešto
U desnoj ruci
Govori svaka druga
Jačim stenjanjem.
Osmijeh ti ulazi prvi
I zastaje
Na crvotočnom pragu
Obasjan suncem
Što viri kroz prozor.
Donosiš plodove
Iz vrta mirisne
I na vrhu vrijesak
Spleten našim godinama,
Stari moj.

LEDENA BERBA

Bila sam tvoja
ledena berba
plavim rukama ubrana
u prvim mrazevima
ispod tmastih oblaka.
Baršunom omotana
u pozlaćenoj boci
s potpisom
skrivena
neugrijana
u smiraj jesenji
do posljednje
kapi ispijena
tek odsjaj sunca
na zalasku
na krhotinama
posljednje bobbe grožđa
u tvom vinogradu.

29. 10. 2009.

MIRTA ABRAMOVIĆ

Mirta Abramović je književnica za djecu i odrasle, rođena u Đakovu 1951., gdje i danas živi, kao umirovljenica. Piše i objavljuje haiku pjesme te poeziju i prozu za djecu i odrasle. Radovi su joj objavljeni u mnogim zajedničkim zbirkama u Hrvatskoj i Japanu. Za svoj rad primila je nekoliko priznanja. Članica je Udruge *KLD Rešetari* iz Rešetara.

Objavila je samostalne knjige: *Zrcalo, ti, on, pjesme* (Đakovo, 2001.), *Nestašno djetinjstvo*, knjiga za djecu (Đakovo, 2004.), *Male godine*, knjiga za djecu (Đakovo, 2010.), *Od romantike do Bože m' 'prosti*, zbirka ljubavne poezije (Đakovo, 2012.), *Šetnja s?*, knjiga za djecu (Đakovo, 2016.), *Pitaj mamu, pitaj tatu*, knjiga za djecu (Đakovo, 2021.).

X. recital

KUĆA BEZ VRATA

Mi izlazimo,
ne govorimo ništa, duga šetnja u
toplo jesenje predvečerje.

U zraku znamenje kasnog ljeta,
željni dodira, ne dotičemo se,
oborenih pogleda brojimo kamenje
što ga je kiša uredno složila uz rub kolnika.

S nama pod ruku naša tuga.
Miris ozona.
Oblaci prekrivaju sunce na obzoru.
Ne govorimo. Ne svađamo se,
mi to radimo šutke.

Kod nas se ne lome tanjuri,
ne govore se ružne riječi
i vrata ne prave buku.
Mi upražnjavamo
nijeme trenutke.

Željni samoće, razgovora, mira,
odlazimo na duge postaje bez broja
i upotpunjavamo svoj *viacrucis*,
čvrsto držeći naše križeve bolesti i tuge.

Na kolniku lokva vode,
odraz svjetla i dva otužna lika.
Tišina, ne govorimo ništa,
ruke u džepovima, nije da nam se ne da.

Prešućujemo riječi nježnosti,
tvoja službena putovanja,
i moji dobro uštedeni orgazmi.
U grlu okus vode ispod leda.

Sunce na zalazu, krvavi obris na horizontu.
Jate se vrane u krošnji jablana.
Ne mogu otjerati sumorne misli,
ja ne bih sama živjeti znala.

Hodamo polako,
prelazeći kolnik,
– odjednom ti – *pazi auto*
ja – *vidim hvala*.

Sve je rečeno, ruka se hvata,
kao da se ništa dogodilo nije.
Jedna je postaja odradena,
zagrljeni ulazimo u našu kuću na
kojoj ne postoje vrata.

NADICA ČIŽMEK

Rodena sam u Konjščini u svibnju 1956. godine, tu odrastam i pohađam osnovnu školu, *Srednju ekonomsku školu* završavam 1975. potom odlazim u Zagreb, upisujem studij na *Fakultetu za vanjsku trgovinu*. Zapošljam se u *Kliničkom bolničkom centru – Rebro*, gdje na ekonomsko-financijskim poslovima provodim cijeli radni vijek do umirovljenja 2017. Od 2022. godine vraćam se u Zagorje, živim u malom selu Lipovec sa suprugom i kćeri. Uz mirovinu, bavim se vrtlarstvom i voćarstvom, uređivanjem okoliša i sadnjom cvijeća. Sve to me, uz povremeno slikanje i pisanje, te pjevanje u crkvenim zborovima, ispunjava radošću i daje mi snagu za dalje.

Još je u osmogodišnjoj školi učiteljica Anica Jakopović uočila moj talent za pisanje pa tako šalje moje radove u časopise *Modru lastu*, *Pionir* i *Večernji list* gdje sam 1968. godine nagrađena za kratku i šaljivu priču.

Nakon duge stanke javljam se radovima na recitale *Josip Ozimec* i *Željka Boc* u Mariji Bistrici, *Susret riječi* u Bedekovčini, *Senje i meteori* u Varaždinu. Bivam nagrađivana i radovi su mi objavljavani u zbornicima.

Ponovo sam u dužoj pauzi, ali jednom pjesnik, zauvijek pjesnik. Sve su moje pjesme ispjevane u srcu, samo treba zaposliti ruke da ugledaju bjelinu papira.

XI. recital

Nikola Kuzmičić
/ Zagreb

LJUBAVNA PJESMA XVIII

(I doista: tko misli
da nema zašto
zahvaljivati Stvoritelju –
sam je za to kriv)

između života i smrti
između radosti i tuga
između nadanja i straha
traje ljubav
i u meni za tebe
ono nešto
neprevodivo u riječi

Treća nagrada Stručnoga ocjenjivačkoga suda, 2004. (I. recital)

NIKOLA KUZMIČIĆ

Ja sam Nikola Kuzmičić. Rođen sam 1968. u Zastrazišću.

Djetinjstvo sam proveo na Hvaru, dječastvo u Splitu, mladost u Zagrebu, a prvo radno mjesto mi je bilo u Samoboru. Jasno je da sam zbog toliko ljepote morao početi pisati pjesme.

Sada živim i radim u Zagrebu. Živim s dvojicom svojih sinova, a radim kao vjeroučitelj.

Radim s djecom pa sam radoznao poput djeteta i mnogo toga me zanima pa se rado okušavam u različitim stvarima. Volim i čitati. Svašta počinjem, a tu i tamo nešto pročitam i do kraja.

Kad se pročulo da sam sklon pisanju, počeli su me angažirati na raznim stranama tako da sada otprilike svaki četvrti dan bude objavljen neki moj tekst. A objavili su mi i dvanaest knjiga.

Dobio sam i nekoliko nagrada, među ostalima i u Mariji Bistrici.

DA MI JE ZNATI VOZITI AUTO

Da mi je znati voziti auto.
Vozio bih se s tobom od Beča
kroz Mađarsku
na putu prema Slavoniji.
Noću.

Vozio bih polako
da dulje budemo zajedno
i ne bismo bili pospani
cijelu noć.
Bilo bi ljeto
i pun bi bio mjesec
i arteški bunari
svijetlili bi kao po danu,
a nama bi se činilo
da nam kukuruzna polja,
onako lelujava,
mašu.

Onda bih zaustavio auto
nasred puta, tek tako,
pa bismo šutjeli
dugo.

I mladost bi opet bila tu,
bezbrizna poput ravnice,
poput panonske rijeke
što teče na svom putu,
što prolazi, polako prolazi
pored nas.
Pogled bi ti bio jasan,
a kosa raspletana
i u toploj tišini čuo bih ti dah.

U praskozorje zvijezde bi se gasile,
jedna po jedna,
a pred nama bi još bio put,
crven od sunca
i svjež.

Vozio bih se tako s tobom od Beča
kroz Mađarsku
na putu prema Slavoniji,
kad bih samo znao
tko si.

NINOSLAV MARINKOVIĆ

Ja sam Ninoslav Marinković. Rođen sam 5. kolovoza 1963. u Osijeku.

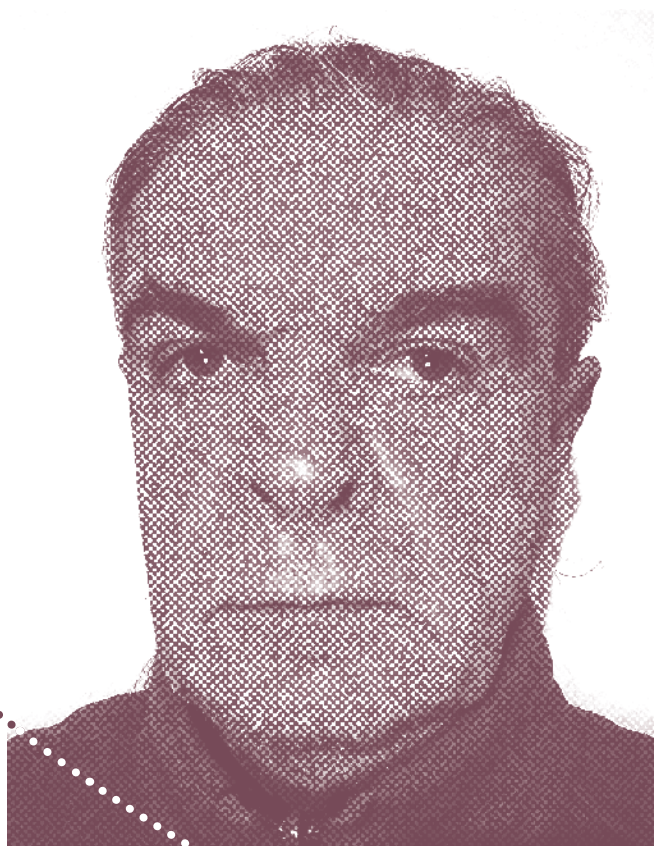
Studirao sam anglistiku i germanistiku u Osijeku.

Od 1991. živim u Beču i od 1992. do danas radim kao učitelj u nižoj osnovnoj školi u Beču, gdje predajem bosanski, hrvatski i srpski.

Zašto pišem? Da bih svoja djela podijelio s ljudima.

Počeo sam pisati još kao dijete, kad sam pisao pjesme o svom mačku. „Ozbiljnijom” književnosti počeo sam se baviti s petnaestak godina.

Trenutno čitam samo krimice i stručne knjige, npr. o matematici ili povijesti.

XII. recital

STANKA

okrugli sat raspuknutoga stakla
kroz koje se jedva može vidjeti da je prestao kucati
tanke šiljaste kazaljke
jezivo zaledene na oštrim linijama
nepomičnih brojki
ne želim da vrijeme stane
da ostanemo u ovom trenutku nelogičnosti jave
koji zapravo nije vrijedan toga
uvijek si ti bio taj koji odlazi
ja sam neprestano bila ona koja je čekala
je li uopće ijedan trenutak vrijedan toga da se zamrzne
da vrijeme prestane teći
možda u nekom obliku sjena
linija crteža
riječi
ali zauvijek ostati u jednom trenutku
više mi zvuči kao opis bolesti
negoli užitka

B612

Pričali su mi nekoć o poljima lavande
na jugu Francuske.
Sjetio sam se jutros,
tumarajući u magli buđenja,
kako bih mogao spakirati kofere,
staviti ti povež na oči
i potajno te odvesti tamo.
Ali bio sam prezauzet skiciranjem osobne slobode.
Htio sam te vezati za sebe,
a ujedno biti slobodan,
mijenjati boju sunca u plavičastome okviru neba.
Stvoriti od tebe zlatnoga kanarinca
u bijeloj shabbychic kretki
koji bi pjevao
u skladu s notama
Pachelbelova Kanona
u D–duru.
Bio sam prezauzet rušenjem polica
s knjigama o poznatim ljubavima
Paola i Francesce, Dantea i Beatrice, Tristana i Izolde,
koje su mi uvijek bile nesusne,
čak i gore od mojih vlastitih.
Prezauzet slaganjem neodgovarajućih fragmenata
naše vlastite priče,
premještanjem oblaka sa svojega na tvoje nebo.
Možda i jesam bio sebičan,
glumeći pticu selicu
i odlazeći na jug svaki put
kada si od mene zatražila istinu.

Radije sam te prepustio
moru lažnih nadanja,
bio Mali Princ na asteroidu B612.
Pakiram kofere i odlazim,
bez onoga maloprije spomenutoga poveza na očima.
Spelujem ti objašnjenje:
Čitaj između redaka.

PETRA GORIČKI

Zovem se Petra Gorički. Rođena sam u Zaboku, u svibnju 1994. godine. Završila sam diplomski studij engleskoga i portugalskoga jezika i književnosti na *Filozofskome fakultetu u Zagrebu*. Predajem engleski jezik u srednjoj školi. Oduvijek su me privlačile riječi i jezici, pa sam se tako prvi put počela igrati riječima još u osnovnoj školi. Kasnije su te igre prerasle okvire dječjih stihova i pretočile moje misli u ljubavnu poeziju za koju sam nagrađivana na *Recitalu Željka Boc*. Uz slikanje pjesničkih slika, moje misli ponekad ostave trag kista i na slikarskome platnu.

Prva nagrada *Stručnoga ocjenjivačkoga suda*, 2013. (X. recital) i
Nagrada publike 2013. (X. recital)

Ta mala sitnica

Već dugo oslanjam svoju glavu
na tvoje rame...
Osluškujem,
ćutim...
Pristaje k'o prvog dana
samo mala sitnica fali.
Ne znam
kako da ti kažem.
Recimo, legneš pored mene
i zagrliš me,
opet postoji praznina.
Mala,
ali tu je...
Tek sada ju primjećujem.
Zašto?
Hmmm
Na koji način da ti
nježno
objasnim?

Ajmo ovako:
ljubavi,
srećo...
Imam rješenje!
Rješenje
za popunjavanje "praznine".
Savršeno je!
Kako da ti objasnim?
Eto... Kroz... Koliko?
30 tjedana... otprilike,
neće više biti te praznine!
Stiže nam mala
savršenost
da je upotpuni
na najbolji i najljepši način!

Prepala sam te, ha?
Hajde, sad me zagrli
da zajedno uživamo
u slatkom iščekivanju.
Volim te!

P.S. Nadam se da je curica!

Prva nagrada *Stručnoga ocjenjivačkoga suda*, 2014. (XI. recital) i
Nagrada publike 2014. (XI. recital)

PETRA (rod. HORVATINČIĆ) FRIŠČIĆ

Zovem se Petra Friščić. Rodena sam 14. kolovoza 1987. godine. Završila sam srednju školu u Zlataru, smjer upravni referent, a pri upisu na fakultet prevagnula je moja ljubav prema poučavanju i jezicima pa sam umjesto *Pravnoga fakulteta* za koji sam se pripremala, izabrala *Učiteljski fakultet*: razrednu nastavu i engleski jezik. Trenutačno radim u *OŠ Vladimir Bosnar* u Stubičkim Toplicama kao učiteljica razredne nastave i uživam u svom poslu.

Živim sa suprugom Tomislavom i našim veselim četverogodišnjakom Lukom u kući u kojoj žive i moji roditelji. Rado volontiram u *Gradskom društvu Crvenoga križa* u Donjoj Stubici te organiziram razne radionice za djecu i dobrotvorne akcije na području općine Marija Bistrica jer vjerujem u dobre ljude i dobro u njima. Počela sam pisati kraće pjesme u osnovnoj školi, a ozbiljnije su došle s prvim ljubavima u srednjoj školi. Velika empatija omogućuje mi da tude priče – što sretne, što tužne – proživljavam tako da ih često pretočim u pjesmu. Tako su se mnoge kolegice i prijateljice našle u mojim pjesmama i navijale na natjecajima za „svoje” pjesme. Naravno, ima tu i osobnih motiva. U zadnje vrijeme najčešće čitam literaturu vezanu za posao, ali volim se opustiti uz dobru ljubavnu priču, zbirku pjesama ili kriminalističke romane. Moje su radove često hvalile prijateljice te sam, zahvaljujući njima, počela slati svoje pjesme na recitale i natječaje. Veliku je ulogu odigrala i moja srednjoškolska profesorica koja mi je, pročitavši moje pjesme, svojim riječima dala vjetar u leđa za daljnje razvijanje u pjesničkom smislu.

Među nagradama sam osvojila prvo mjesto *Stručnoga ocjenjivačkoga suda* i *Nagradu publike* na II. recitalu *Željka Boc*, 2014. godine te *Vjenčić Željke Boc* na I8. recitalu 2021. godine. Uz to pohvaljene su mi i dvije pjesme na istoimenom recitalu. Dok ne skupim hrabrost da objavim vlastitu zbirku pjesama, pjesme su mi objavljivane u školskim listovima, zbornicima *Recitala Željka Boc* te zbirkama pjesama izdavačke kuće *Diligo Liber (Post mortem 2 i Kapljica duše)*.

XIII. recital

KORA

još jučer
se izljuštila
ova suha
kora
mog sapetog
jedinstva:
kako da objasnim tebi
koji putuješ s brzim gazelama
da se bojim
odbaciti ovo jalovo sjeme
koje čuvam
za plaću graditelju

i dok mi je mitska ptica
pjevala sudbinu
usnuh kako dolazim
(ponovo)
sad već suviše
krhka i slaba
– da mi
(ponovo)
vidaš rane
nevenom iz Getsemanskog vrta

ŽENA

Prosula sam se
Po tvom životu
Tajno
Kao sitna čarobna prašina.

I to mi nije bilo dosta
Pa se uvijek iznova pitam
Jesam li zaista uspjela
Baš u svaku poru ući.

I to mi nije bilo dosta,
Nego sam se još ovila
Kao zmija
Oko tvoga vrata
(Ti si mislio da te grlim)

I to mi nije dosta,
Nego sam za svaki
Tvoj korak
(Jer mogao bi koji
biti pogrešan)
Unaprijed pripremila
Tajno oružje.
Arsenal otrovnih
Verbalnih strelica
Umotanih u pristojnost.

I još sam
Na kraju
U tom istom kontekstu
Potpuno neukusno
I bezobrazno
Rekla,
Da te volim.

Apokalipsa

Čitala sam
Da je Zemlja sve i ništa
I da je sve zemlja
I da je bolesna i dotrajala
Nepovratno uprljana
Bušotinama izbrazdana
Neuspješno ukroćena
Asfaltom i
Armiranim betonom
Čitala sam
Da će ljudi seliti na Mars
I da ćemo i tamo moći voljeti
Čula sam
Da će nestati Sunce
Što će biti od nas dvoje
U tom mraku

Nagrada publike, 2022. (XIX. recital)

SANJA KOVAČIĆ

Ja sam Sanja Kovačić. Rođena sam 1970. Osim kraćih boravaka u inozemstvu i Zagrebu, zapravo oduvijek živim u lijepoj Mariji Bistrici. Diplomirala sam i doktorirala na *Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu* te radim kao liječnik neurolog u *Općoj bolnici Zabok*. Udana sam i majka jedne kćeri (koja lijepo piše).

Nadahnuće za pjesme i prozu nalazim od najranijeg djetinjstva. Povremeno sam objavljivala u časopisu *Modra lasta* gdje sam u osnovnoj školi nagrađena za prozni tekst *Jadranko* na *Natječaju Lijepa si zemljo moja*. Nekoliko sam puta sudjelovala na pjesničkim natjecanjima *Josip Ozimec* i *Željka Boc* u Mariji Bistrici. Na potonjem sam za pjesmu *Kora* osvojila Prvu nagradu *Stručnoga ocjenjivačkoga suda* te *Nagradu publike* za pjesme *Žena* i *Apokalipsa*. Pjesma *Trenuci* našla se na boci *Jana* u projektu *Voda s porukom*.

LOV

Napunio si pušku, osedlao konja
I pustio psa da prati moje tragove
U tišini tmurnog jesenjeg jutra
Iako već unaprijed znaš
Da sam skrivena u nevidljivoj pukotini
Između svjetla i sjene
Iz koje ću izletjeti poput ptice
Preplašiti tvog psa
I ponijeti jeku tvog pucnja u prazno
Prema nebu

Prva nagrada Stručnoga ocjenivačkoga suda, 2017. (XIV. recital) i
Nagrada publike 2017. (XIV. recital)

SANJA MENDEK

Ja sam Sanja Mendek. Rođena sam 1967. godine u Zagrebu, živim u Mariji Bistrici, a radim u rodnom gradu kao medicinska sestra u *Kliničkoj bolnici Dubrava*.

Sa mnom živi pet mačaka, a navrate i putnici namjernici pa je moje dvorište uvijek puno dok je mačjih keksića u zdjelici.

Pisati sam počela u osnovnoj školi, kao članica literarne grupe. Za drugo nisam imala smisla ni sluha.

Oduvijek sam voljela čitati. Kod kuće smo imali mnogo knjiga. Djed mi je svaku večer prepričavao knjige koje je pročitao, a ja sam kao dijete često bila sakrivena na tavanu i čitala sveščiće *Gričke vještice* koje je djed skupljao i slagao u škrinju na tavanu.

Ozbiljnije sam počela pisati kad sam počela voditi dnevnik. Prvo su to bile priče o životinjama, a onda i pjesme. Objavljivala sam u časopisu *Hrvatsko zagorje*, jedna je moja priča u udžbeniku za drugi razred osnovne škole *Radost igre*, nekoliko pjesama je u zbornicima *Susret riječi* i *Željka Boc*.

Do sad sam objavila zbirku pjesama *Kaleidoskop*, ilustriranu priču za djecu *Zaljubljeni Žučo*.

Pisanje–kao i čitanje, meni je ponekad igra, ponekad avantura i potraga za samom sobom: spuštanje u spilju u kojoj leži blago ili čudovište.

OTOK

Od sutra počinjem s inventurom
Naših odlazaka
Kao i obično
Nacrtat ću krug
Pa ću ga crtati unedogled
Još jedan pa na njega još jedan
I tako sve do točke
U kojoj ću se sjetiti
Da smo jedan kontinent
Uporno zaobilazili
Pa ću odustati od inventure
Dok ne završimo obećano
Preselili smo se na otok
Prvo sam ti rekla
Da prestaneš čekati u redu
Za bezokusno pecivo
Okrenula se i vratila
S cijelim otokom na leđima
Uvjerivši te da mi nije
Ni najmanje težak
I da na njega bez problema
Stanu sve tvoje naočale, maske
I gitara

Sjeli smo na njega
Na otok
Vozili se i spavali
Prespavali smo skoro pola svijeta
Ali nije bilo bitno
Vraćali smo se na neka mjesta
Često *volim* ispočetka
Rekao si da je to
Što sam zapisala
Na tvoju nadlanicu
Dobro
Jer se moglo zamisliti
Okačili smo sve razglednice i magnete
Na hladnjak
I složili kontinent koji nedostaje
Bili smo sami na otoku
Vraćali se i odlazili
A da se nismo
Pomaknuli s mjesta

SANJA ZADRO URSIĆ

Zovem se Sanja Zadro Ursić. Rodena sam u Mostaru (BiH) 10. kolovoza 1988., u 11,30 sati, u srijedu.

Doktorica sam (povijest umjetnosti) i magistra struke (komparativna književnost).

Radim u znanstvenom izdavaštvu (koordinator, specijalist izdavačkoga procesa u trima znanstvenim časopisima različite tematike: robotika, medicina i održive tehnologije, ekologija). Imam prethodno iskustvo u administraciji, marketingu, književnom izdavaštvu i obrazovanju.

Živim s mužem, mačkom i biljkama.

Bavim se spavanjem, kuhanjem, plesanjem, šetnjom, putovanjima, izradbom predmeta, kupovanjem, darivanjem.

Počinjem pisati svaki dan – u neko vrijeme; na mjestu na kojem se u tom trenutku nalazim.

Pišem jer volim kreativni rad.

Čitam internet, posao i književnost.

Tijekom pohađanja gimnazije i studiranja osvojila sam nekoliko nagrada na natječajima.

Objavljeno mi je nekoliko pjesama u zbornicima i na internetu.

XIV. recital

Tvoja ramena

Kad sam te jutros ugledao nisam ti prepoznao ramena.
Odao te miris parfema pomiješan s mirisom vruće kave.
Danima sam se budio upijajući taj miris,
hraneći se mekanim ti usnama
i podignutim jagodicama u osmijeh.
Uvijek si vješto skrivala ramena.
Tvoja je duga, raspuštena kosa
skrivala tragove mojih dodira.
Skrivala si sram.
Da si samo znala kako si bila lijepa kad si se sramila.
Kako su tvoji rumeni obrazi blistali,
a skupljena ramena prekrivena dugom zlaćanom kosom
odavala su tvoju neiskvarenost.

Sada si odjednom skratila kosu.
Pokazala si ramena koja nisam prepoznao,
a tisuću sam ih puta dodirnuo.
Tvoj osmijeh više ne podiže tvoje rumene jagodice,
a usne su izgubile sjaj.
Odvažno si skratila kosu.
Odvažno koračaš svijetom skrivajući svoje pravo lice.
Hrabro otključavaš vrata svoga stana
i sama koračaš u jedino sigurno što imaš –
svoja četiri zida
i vlasi duge odrezane kose spremljene u kutiju
kao podsjetnik na dane kada,
jedino što si skrivala,
bila su tvoja ramena.

Treća nagrada Stručnoga ocjenjivačkoga suda, 2019. (XVI. recital)

SLADANA BENKUS

Zovem se Sladana Benkus. Rođena sam 1984. godine u Varaždinu, a odrasla sam u malom naselju Cerju Nebojse, nedaleko od Varaždina. Diplomirala sam na *Fakultetu organizacije i informatike* u Varaždinu i završila pedagoško-psihološku naobrazbu pri *Učiteljskom fakultetu* u Zagrebu. Kao učiteljica informatike radim već duži niz godina, a trenutačno radim u *Katoličkoj osnovnoj školi Svete Uršule* u Varaždinu. Od djetinjstva pišem poeziju na standardu i na kajkavskom narječju. U osnovnoj školi poticala me učiteljica hrvatskog jezika i tako sam zavoljela poeziju. Pisanjem ulazim u svoj mali svijet u kojem sama sebi dopuštam biti *ja*, ali i biti u „tudidim cipelama“. Najčešći su mi motivi ljubav i drage osobe. Pjesme su mi objavljene u više od pedeset različitih međunarodnih i hrvatskih zbornika te javno izvođene na recitalima. Dobitnica sam nekoliko nagrada i priznanja, između ostaloga i na *Recitalu Željka Boc* gdje sam s pjesmom *Tvoja ramena* osvojila Treću nagradu. Svoje radove predstavila sam na nekoliko radijskih i televizijskih emisija, a često se nalazim u ulozi interpretatora na recitalima, književnim večerima i predstavljajima. Članica sam *Varaždinskog književnog društva* od 2011. godine. Uz poeziju slobodno vrijeme provodim čitajući i izrađujući slike od konca na papiru (simegrafija).

KAKO TO

iznenadeni susretom
ti gledaš ustranu
očajnički tražeći nekog poznatog
meni se pogled zavukao pod trepavice

ti puno radiš
ti nemaš vremena
ja još radim
ja još pišem

nepoznati poznanik
donio je olakšanje rastanka

kako to
između nas
ničeg više nema
a svaka mi je pjesma ljubavna

BEZ NASLOVA

mi ptice sijamske okrenute naglavačke
voljeli smo se
telefonskim žicama
pismima nenapisanih nedostajanja
danim mrtvih mjeseci

volio me pogledom smijehom šutnjom
kad godinama dolazio je
blagdanim kišama ljetima zimama

igrali smo se
gdje te boli
ovdje tu
i tu
i tu
i grlio me nevješti pijanist
olujom koja donosi mir
govorila sam mu bez riječi
žmireći volim te
smijući se volim te

otišao je
kao kad umiru vulkani
a nikad mu nisam napisala pjesmu

kako napisati pjesmu
koja još traje

SLAVICA GAZIBARA

Ja sam Slavica Gazibara i živim u Čakovcu. Diplomirala sam na *Filozofskom fakultetu* (profesor hrvatskog jezika i filozofije) i *Fakultetu političkih nauka* (novinarstvo) na *Zagrebačkom sveučilištu*. Radila sam kao novinar u svim medijima te kao profesor u srednjoj školi u Čakovcu i Varaždinu.

Pišem liriku u stihu i prozi te kratke priče za odrasle i djecu, eseje, stručne tekstove s područja književnosti i recenzije.

Objavila sam zbirku poezije *Bijeli papir*, zbirku kratkih priča i lirike u prozi *Dva novčića za savjest* te zbirku priča za odrasle i djecu *Sarine priče i Ivorove mudrolije* koja je ušla u uži izbor (među šest od ukupno dvadeset i sedam) za *Nagradu Anto Gardaš* 2019. godine, a pobijedila sam i na *Recitalu Željka Boc* 2018. godine. Članica sam *Varaždinskoga književnog društva*, živim na relaciji Varaždin – Čakovec.

Tko sam zapravo ja? Sedam puta sam se selila, radila s 32 šefa i urednika, za rata sam ostala bez posla i godinu dana prala suđe u Njemačkoj. Odgajala sama svoju djevojčicu radeći dva posla čitav život. Iza sebe imam tri braka s dva muža, a s ukupno pet godina bračnog staža. Imam kćer i dvoje unučadi s kojima često provodim vrijeme. Živim sama jer je netko gore odlučio da je samoća moje prirodno stanje.

Zašto pišem? Zato što sam samo u tome ja – ja.

XV. recital

U LJUBAVI I U SNU

Mi nismo putovali daleko
Ne dodirnu smo ni sveti kamen
jeruzalemski
Ni zidove crkve Notre Dame
niti alabasterno bijele
zidove Taj Mahala
mi smo samo sanjali
polja vrijeska
zelene Irske
i bijele stijene Dovera

Mi nismo imali mnogo
tek mali stan
i prozore koji su
gledali na vrtove
u proljeće su posvuda
cvale žute narcise
mirisalo oprano rublje
i rumenjeli se breskvini cvjetovi

Mi smo imali dovoljno
za sok i kavu
nedjeljom s prijateljima
na terasi uz rijeku
i za odvesti djecu
u cirkus Moire Orfei
ili u Makarsku u srpnju
makar na kredit

Mi nismo otišli daleko
mi smo samo sanjali daljine
u snu bijasmo svagdje pomalo
i ostarjesmo tako
sasvim obično
sanjajući daleka putovanja

Danas kad pogledam
tvoju sijedu kosu
i dodirnem ti čelo
ovlaš
zvona s Big Bena zazvone
i ja znam
da smo i ne sluteći
nas dvoje sanjajući
oplovili cijeli svijet

SLAVICA SARKOTIĆ

Zovem se Slavica Sarkotić, rođena sam 9. rujna 1951. kao Slavica Komar u turopoljskom mjestu Vukojevac Donji. Vrijeme moga djetinjstva i odrastanja za mene je bilo sretno vrijeme. Voljela sam školu i odrasla u skladnoj obitelji.

Školovala sam se u Lekeniku i Zagrebu.

Po struci sam bacc. med. lab. diagn. Radila sam na *Citologiji* u OB „Dr. Ivo Pedišić” u Sisku do umirovljenja 2013.

Majka sam dvoje djece i baka dvoje unučadi. Suprug i ja živimo u mjestu moga rođenja s kućnim ljubimcima. Živimo od svojih mirovina, naravno. Uz to imamo sreću da nam neke želje, koje sami ne možemo ostvariti, omogućuju djeca, moja sestra i njezin muž.

Volim vrtlariti, međutim, u mojim je godinama to posao koji pomalo zapostavljam.

Čitam, pišem i gledam britanske tv-serije. Volim gledati i sport.

Pišem otkad sam naučila slova, a tomu je doista davno. Pišem gdje stignem, u kuhinji, u autobusu, u avionu, još nisam pisala na brodu. Prije sam pisala u rokovnike i na poledine kuverata s računima, sad uglavnom pišem u mobitel ili laptop.

Inspiracija je svuda, samo mi mora dotaknuti rame.

Pišem jer moram. Imam taj zanos u sebi, rado mu se odazivam i nadam se da ću pisati dok budem mogla disati.

Čitam puno, ponekad jednu knjigu na dan i ta je glad za čitanjem neutaživa. U djetinjstvu sam čitala sve do čega bih stigla. Budući da sam ruske klasike, Krležu i obaveznu lektiru savladala još prije više od pola stoljeća, sad volim čitati nordijske kriminalističke romane, povijesne knjige i biografije poznatih ljudi. Čitam i naše pisce.

Dosad mi je tiskano petnaest knjiga (kratka proza, poezija na standardu i kajkavskomu, pjesme, priče i roman za djecu te zbirka haiku pjesama. Zastupljena sam u više od pedeset recitalskih zbornika.

Dobila sam više književnih nagrada iz svih tih područja. Izdvojila bih nagradu *Mato Lovrak* za najbolji roman za djecu i mlade u 2020. *Vrtovi duginih boja*, Plaketu *Mihovil Pavlek Miškina Hrvatskog sabora kulture* u 2013., nagradu *Albatros* za zbirku priča *Ljiljani u vazi od kiše POUVG*, više nagrada na recitalima u Bedekovčini, Zelini, Varaždinu, Križevcima, Ludbregu, Slatini, Krapini, Ivanić Gradu te na recitalima *Josip Ozimec* i *Željka Boc* u Mariji Bistrici.

Dvadesetak je mojih pjesama uglazbljeno.

XVI. recital

VRH PLANINE U SNIJEGU

Vidi!

Vrh planine u snijegu

Kao da je netko po njemu prosuo šećer u prahu

Kažem joj i primijetim

Krišom

Da sam je prenuo iz sna

Autobus se zaustavio i njena je kosa

Već koračala drugom stranom ceste

Stao sam udisati hladni zimski zrak

Druga nagrada *Stručnoga ocjenjivačkoga suda*, 2011. (VIII. recital)

STANKO STOJIC

Stanko Stojić rođen je u Splitu 1984. Diplomirao je teologiju. Radi kao nastavnik u srednjoj školi i kao urednik i voditelj televizijskih emisija raznih formata. Poeziju piše periodično, kad osjeti da je vrijeme za to.

MOJE BOJE

Ne volim rozo.
Nekako svrstava.
A ja ne želim da me svrstavaš i definiraš.
Osjećam se plavo.
Duboko, tajanstveno, zahtjevno i željno.
Uzmi me u ruke, razlij moje boje, samo me nemoj miješati!
Ostavi me kakvu si me i našao.
Netaknutu, čistu i čuvanu za te.

IZGUBLJENI U PRIJEVODU

Olovka je u ruci,
Ali ruka nikako ne nalazi svoj put dalje od stola.
Kako je postala tako troma?
Moram ti priznati, ne znam hoću li znati krenuti.
Znam što sada misliš.
Otkrijem u tebi ono najvrednije,
A sada stojim suzdržana.
Predvidljiva.
Osjećam nadmetanje, nerazumijevanje.
Samo nam je slušanje promaklo.

MOJOJ LJUBAVI

Kada bih se mogla vratiti u jedan mali dio svojeg postojanja,
svoje ne tako davne prošlosti,
što bih izmijenila?

Umjesto da ti prigovaram, više bih razgovarala.

Umjesto da se žalim, više bih te cijnila.

Umjesto da se ljutim, više bih se smijala.

Umjesto da te ljubomorno zadržavam, podarila bih ti krila.

Umjesto da te ispitujem, više bih ti vjerovala.

Umjesto da te kupujem riječima, bio bi moja riječ... ljubav.

Samo jedno ne bih nikada mijenjala...

...ne bih te mogla više voljeti nego što te volim sada.

TANJA KLAPAČ ŠANTIĆ

Ime mi je Tanja Šantić (djevojačko Klapač). Rođena sam 26. rujna 1985. u Zagrebu. Spojem svojih velikih ljubavi – pedagogije i marketinga, diplomirala sam na *Učiteljskom fakultetu* u Zagrebu i stekla titulu stručne prvostupnice predškolskoga odgoja te ujedno i na *Poslovnom veleučilištu* u Zagrebu postavši magistra marketinga i komunikacija.

Živim u Mariji Bistrici sa suprugom, gdje vodim svoj marketinški studio. Obožavam provoditi vrijeme u prirodi, raditi u vrtu, čitati, učiti strane jezike i baviti se sportom. Pisati sam počela, rekli su roditelji, čim sam naučila držati olovku u ruci. Voljela sam leći ispod drveta sa svojom bilježnicom i olovkom. I smišljati razne priče i pustolovine. Kad bih morala odgovoriti na pitanje zašto pišem, rekla bih da je to moj način doživljavanja svijeta. Od intimnih i emocionalnih pa sve do aktualnih socijalnih tema. Upravo s tog razloga obožavam čitati. Najviše volim djela koja donose stvarne drame običnih ljudi pomiješane sa aktualnim gospodarskim zbivanjima. Poistovjećujem se s likovima koji prolaze egzistencijalne i psihološke krize. Koji, rekla bih, žive zapravo život kakav život i jest – predivan i surov.

Do sada mi je objavljeno osamnaest pjesama ljubavne tematike na standardnom jeziku i kajkavskom narječju na recitalima *Željka Boc*, *Susret riječi*, *Recital kajkavske poezije Krapina*, *Najljepša ljubavna pjesma Fran Galovića*, *Susret hrvatskih zavičajnih pjesnika*, od kojih su četiri nagrađene. Izdvojila bih nagradu za najboljega mladoga autora koju mi je dodijelio *Hrvatski sabor kulture* 2014. godine.

Tatjana Gredičak
/ Zagreb

NE ŽELIM DA SE PROMIJENIŠ

Primio si me, kakva sam ti se
prikazala na prvi pogled.
Zadovoljno si trljao ruke.
Pleo si mrežu, razmišljajući,
još jedna u nizu.
Samo, ponekad se i sam ribar
upetlja u svoju mrežu laži.
Što sada? Da ti zaželim sreću?!
Da se promijeniš? Ni u kom
slučaju! Ovako si dovoljno
uočljiv za izbjegavanje.

Druga nagrada Stručnoga ocjenjivačkoga suda, 2013. (X. recital)

TATJANA GREDIČAK

Zovem se Tatjana Gredičak. Rođena sam jednog zimskog dana u mjesecu ožujku, još kada je u ožujku padao snijeg. Kako mi nikada nije bilo dosta učenja, doktorirala sam društvene znanosti, područje ekonomija. Radim u jednom državnom uredu i, iako nije nimalo romantičan, volim svoj posao. Kad ne radim, vrijeme rado provodim s obitelji, prijateljima i meni dragim osobama s kojima sam na istoj valnoj duljini, a tko su oni, prepoznat će se sami.

Počela sam pisati još u osnovnoj školi, a zbog pisanja me uvijek hvalila meni omiljena nastavnica hrvatskog jezika koja me i poticala na pisanje i objavljivanje radova, i pritom se nadala kako ću jednog dana studirati hrvatski jezik i književnost. Prvu nagradu u pisanju osvojila sam još u osnovnoj školi, u šestom razredu, na natjecanju iz literarnog i novinarskog stvaralaštva osnovnih i srednjih škola, koja su se održavala svake godine na području cijele bivše države. Puno godina kasnije, sudjelujući na recitalu *Željka Boc*, pohvaljena je moja pjesma *Drugačiji ti*, a s pjesmom *Ne želim da se promijeniš* osvojila sam Drugu nagradu pa su uz još neke moje druge odabrane pjesme, objavljene u zbornicima radova *Recitala*.

S vremenom sve manje i manje pišem pjesme, a sve više znanstvene radove pa sam tako autorica ili koautorica tridesetak znanstvenih radova, koji su objavljeni u domaćim i međunarodnim znanstvenim časopisima.

SLAGANA PJESMA

Ovo je pjesma za tebe, gospodice Z.,
Bila si jedina djevojka sa suzama
O kojoj nisam napisao ni slova
Došlo neko trendovsko vrijeme
Svi se odriču patetike i prošlosti
Red je da netko i uz te luke ostane...
Sjećam se ljepotice koja se izdaleka
Došla igrati skrivača sa srećom
Tražeći po svim ovdašnjim jazbinama
Iznimke od ustajale vučetine
Nailazeći na prolazne radosti
Kratkotrajno prerusene zvijeri
Naučila si namirisati iz daljine
Sluteći kako mora biti uzvišenije
Mjesto gdje ćemo pronaći Sliku
Nisi skrivala svoje mane i grijeha
Uzimajući oduzeto od života
I kada se godinama ne vidamo
Osjećam tvoj dah na kontinentu
Raspršen poput barutnog praha
U sumraku neostvarenih čežnji!
Sakrivam tvoj časni identitet
Iz sasvim objektivnog razloga:
Jedina si pohvalila moje pjesme
Dok još ni snova nije bilo

Treća nagrada Stručnoga ocjenjivačkoga suda, 2007. (IV. recital)

TOMISLAV ŠOVAGOVIĆ

Ja sam Tomislav Šovagović zvani Šova. Roden sam u Šibeniku, 16. prosinca 1976. godine, u 16.19 h, četvrtak prije *TV – kalendara*.

Diplomirao sam novinarstvo i teološku kulturu laika, dakle novinar sam i teolog. Živim s knjigama i pločama u zagrebačkom naselju Rudešu od honorarnoga novinarskoga rada.

Bavim se pisanjem. Samo pisanjem s kojim počinjem u školskim i župnim listovima osamdesetih godina prošloga stoljeća. Od petnaeste godine pišem dnevnik. Pišem jer mi je to potreba, kao hrana. A i moram račune platiti.

Čitam nove romane Hrvoja Hitreca – *Dux Chroatorum* i Gorana Tribusona – *Zbogom, Izabel*. Osim jedne nagrade i jedne pohvale na natječaju *Željka Boc* primio sam četrdesetak nagrada za prozu i poeziju. Objavljeno mi je deset knjiga te priče i pjesme razasute po zbornicima i novinama.

PREVIŠE JE ZELENILA U OČIMA

Previše je zelenila u očima
a da bih se mogla pretvoriti
u oštar brid samoće
i crno jezero ponora
koji prijetite da me odvedu...
...Ali uzalud prijetite...
Previše je zelenila u očima.

Sve one tame koje me zovu,
sve one staze posute očajem
što žude dodir neiskusnih
koraka
– uzalud me zovu.
Ja se neću predati.

.....
.....

Moje se nade ne lome u neispunjenju
niti moja bdijenja traže izvornija svitanja.
Ovakvu ljubav kakva jest
želim ponijeti iza zagonetnih obzorja
u tišini samotnih zjenica.
I ako se mom pogledu ispriječe
nesalomljivi stupovi crnila
tvoga pogleda
– moja vjera i pobjeda neće biti manje...
Jer, previše je zelenila u očima...

VESNA JAKOPOVIĆ

Zovem se Vesna Jakopović. Rođena sam 27. studenoga 1973. u Zaboku. Nakon završene gimnazije na nagovor prijateljice upisujem studij kroatistike na *Filozofskom fakultetu* u Zagrebu.

Osim što radim u obiteljskoj kući u Mariji Bistrici kao spremačica, kuharica, supruga i majka triju kćeri, zaposlena sam i u osnovnoj školi u Gornjoj Stubici kao učiteljica Hrvatskoga jezika. U slobodno vrijeme čitam, bavim se enigmatikom i smišljam priče u nastavcima za svoje najmlađe dijete. U rijetkim slobodnim trenucima iskradem se od beskrajnih kućanskih poslova pa biciklom pobjegnem na dozu psihoterapije u prirodu.

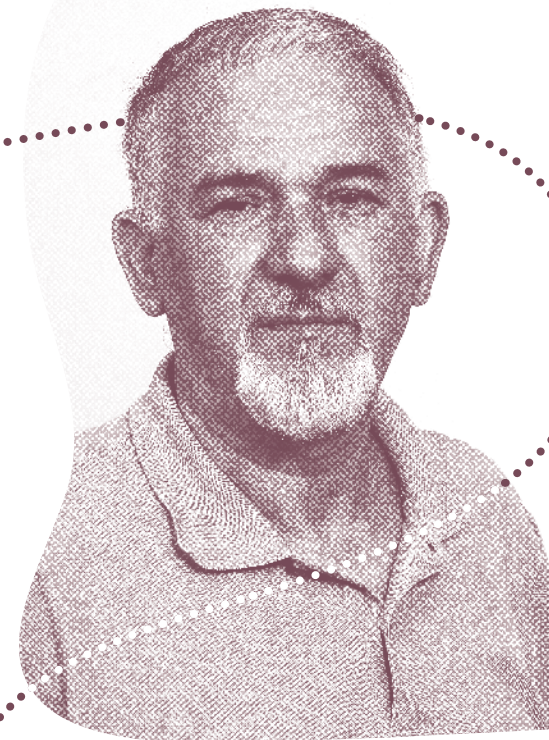
Pjesme pišem od najmlađih dana, najviše u doba školovanja, a kasnije se okušavam i u drugim književnim vrstama, ponajviše u dramskim. Pisanje mi je prirodan način izražavanja, dolazi spontano i nenadano, a djeluje vrlo ljekovito. Pjesme su mi objavljivane u školskom časopisu, a dječji igrokazi na kajkavskom narječju u časopisu *Hrvatsko zagorje*.

NAGORKINJA VILA

Kažu mi da te nema i da ne postojiš,
A s pradjedovima si palila ljubavni plam
Iskrama konjskih kopita,
Začela, i najljepšu bajku o smilju i kovilju rodila.
Vjetru si u praskozorje krila otela i
Mene u njedrima poljem i gorom nosila.
Žudnju u snove utkala, u nježne grudi djevojačke.
Kroz noć smo Vranca jahali
Ustremljeni zvijezdama, grivu mu u pletenice pleli i
Tvoje kolo, strasno u ponoć, u zlatnom klasju igrali.
Pjesmom si umilnom mlade momke na
Iskonske izvore mamila i
Djevojačke kose rujne rezala od ljubomore.
Na potocima, kaduljom, tvoja bijela bedra mirišu.

Posebna pohvala, 2015. (XII. recital)

VINKO PAVIĆ

Roden sam 1958. godine u Ričicama pokraj Imotskoga. Školovao se u Ričicama, Splitu i Zagrebu gdje danas živim i radim. Pišem poeziju, pjesničku prozu, kratke priče i eseje. Radovi su mi objavljivani u raznim časopisima i književnim listovima, a zastupljeni su u mnogim zajedničkim zbornicima.

Pobjednik sam 43. književne manifestacije *Susret riječi* kao i četvrtoga i devetoga recitala duhovne poezije *Vrelo nadahnuća*, a dobitnik sam i brojnih drugih nagrada, priznanja i pohvala na recitalima suvremene duhovne i domoljubne poezije.

Nekoliko je pjesama uglazbljeno i izvedeno na festivalima dalmatinskih klapa. Objavio sam zbirke pjesama: *Čujem kako kamen zove* (1998.), *Kamene ruke* (2008.), *Zapisi s ruba vremena* (2011.), *Prostirka od rana* (2012.) i *Vrteška kasnih godina* (2017.), *Ričički memento* (2022.), kao i monografije: *Ričička škrinja uspomena* (2015.) i *Povijest i rodoslovlje ričičkih Pavića* (2015.).

LJUBAVI VELIKOG PLAVETNILA

Dan je bio obojen nijansom mornarsko-plave,
oblucima bile su ukrašene neke južne plaže,
a u ustajalim vodama širom svjetskih luka
iskrcavali su se mornari u ultramarin oznojenim majicama.

Negdje se gudalo umiljavalo nekoj struni
u tamnom zakutku pijane lučke krčme.
Jedna je kurtizana popravljala svoja njedra
ko dva oltara
nad mirisima svojih sedefastih vizura.
U trokutu ostarjelog ogledala
supijani se pijanist pravio da se ne divi,
kako su joj pune grudi.

Pristizali su mornari širokih prsiju
poput nekih dlakavih pučina,
ljubili su žene sumnjivog morala,
a izjutra im pravili modele brodova
iz papira obojenih bjelosvjetskih moneta.

Onda su opet odlazili iznureni i mamurni
na svoje bijele i hrdave brodove,
odlikovani lentama i odljevima kamenih srca
za sve pretrpljene ljubavi širom ustajalih luka.

Dan je bio obojen nijansom mornarsko-plave,
oblucima ukrašena neka južna plaža,
bakrena djevojka na vršcima mojih usoljenih trepavica,
ženskom putenošću i zastavama Starog svijeta
ukrašene korice turističkog vodiča
na nekom od jezika Unije.
Daleko pučinom mili strašno veliki brod,
prema kojoj li ili iz koje li od ustajalih svjetskih luka?

Ja ljenčarim i maštam pod stablom crnike,
na uspaljenom žalu,
nasuprot meni jedan otočić poput tetovaže srca
u velikom plavetnilu.

IZ SNA PREMA POJILIŠTU

Pred zapadnim prozorom moje sobe,
u skromnom potkrovlju Svijeta,
teturao je u bezdan, prazan i neopjevan,
opet je umirao, jedan, ne baš osobiti dan.
Pod prozorom okićen svadom bršljan-zid,
jato ptica svoju traži granu za najavljeni san.

A ja, budan, prema zvijezdu se penjem,
s balkonom svojim kao dizalom...put mašte.
Umotan u pretjerani duhanski dim
dan sam proživio natašte,
oh, ogladnio sam sad za njom, sanjam ugriz strastan,
sočne usne slutim.

Putem susrećem mnoge zaljubljene skitače,
u potrazi za ljepotom Venere,
maštaju sjedeći na Saturnovom prstenu,
a onda pjevaju aranžmane planetarnih ljubavi,
u sonetima se rumeno nasmiješeni mimoilaze.

Ja rubom svake zvijezde nalazim njezine mirise
i što je vedro nebo zvjezdanije
i kad u slapovima tuku meteorske kiše,
nje je u meni sve više i više.
Gospodari nebom i mojim snovima svu noć,
a ja sam opet lud, zaljubljen i grješan.
Oh, kakva je to blagoslovljena moć,
a ja sam tako sretno pokoran.

Potom, liježem umoran na ležaj sinoć pripravljen,
čim mrak nečujno ishlapi s trošne fasade moje kuće,
čim ptice odsele s mog bršljan-zida,
još trenutak ... za koju minutu produžen
i jutro će me goniti kao vuka-srcolovca
koji kreće prema životnoj rijeci,
prema pojilištu.

GODIŠNJI ODMORI KAD VJEŠAMO SNOVE

Mi strašno volimo ruralnost,
sezonsku i to onu mediteransku:
s ribama i olivama,
s ohlađenim plavcem malim,
kad nam dodire tijela dijeli samo morska sol.

Ali odmiču se ti prekrasni dani od nas,
ko poljupci sagorjeli na morskoj hridi,
zametnute riječi "volim te" u pješčanom sprudu.
Isplivljavaju i tajkunski brodovi,
kojima više ne pamtim ni veličine ni imena.
Prekratko traju naši godišnji odmori,
kad vješamo snove po stablima otočne crnike.

Nema više ni "brodova ljepote",
ni "brodova zabave",
klape se odmetnule, glazba jenjava
i vraćamo se utrobi našeg kontinenta,
da se izgubimo u sinusima urbanizma.

U krošnjama crnike
ostale su obješene naše sanje,
poput pjeva cvrčaka sakrivene,
poslije nesnosnih vrućina srpanjsko-kolovoških
... i čekaju doba da budu ostvarene.

Opet prtimo rastere tereta
na osunčana leđa,
gmižemo gradom i živimo za nove snove.
Sada ćemo samo čekati snijeg,
da iscrtavamo probodena srca i "pravimo svece",
a uz vatreni kamin stisnut ćemo se noću, na trosjedu,
gledati mini seriju po tvojem izboru,
isprekidanu mnogim poljupcima
i "samo jednom reklamom".

VLADIMIR ŠUK

Zovem se Vladimir Šuk. Punokrvni Zagorac po majci i ocu. Rođen sam 5. ožujka 1956. godine u Zagrebu, u vrijeme komunističkih spinova, na Črnomercu u Vinogradskoj ulici, a sa stalnim boravištem u Oroslavju. Školovao sam se u Oroslavju (osnovna škola), Zaboku (*Opća gimnazija*) i Zagrebu (*Fakultet za vanjsku trgovinu*). Htio sam postati slikar, ali poslije očeva pitanja od čega ću egzistirati postao sam djelatnik u turizmu. Radio sam u turizmu za njemačko i englesko govorno područje, petljao sam i s ruskim jezikom, potom radio u marketinškoj agenciji, u osiguravajućoj kući te kratko vrijeme kao ravnatelj *Otvorenog učilišta Oroslavje*. Ni u mirovini ne mirujem. Uživam u hortikulturi, vrtlarstvu i voćarstvu. Sa suprugom Anicom ponosni sam roditelj Darija i Morene. Obožavam druženje i igru sa svojim malim rokericama, unučicama Sally i Ruby. Strpljivo čekam još unučadi.

Amaterski se bavim slikarstvom, kiparstvom, karikaturom i fotografijom (član sam likovne radionice *LiRa Lipa* iz Gornje Stubice), s nekoliko samostalnih i skupnih izložaba iza sebe. Povremeno sudjelujem na likovnim kolonijama. Pri otvorenju izložaba često kazujem svoje autorske stihove.

Pisanjem poezije bavim se od osnovne škole, s periodima šutnje, povremeno sam objavljivao u raznim listovima. Pišem poeziju na hrvatskom standardu, a prisutan sam i na festivalima kajkavske poezije. Zastupljen u zbornicima gotovo svih recitala u Zagorju i šire. Njegujem i kratku proznu formu te haiku pjesništvo na hrvatskom standardu, kajkavskom jeziku i engleskom jeziku. Uvršten sam u Antologiju hrvatskog haiku pjesništva *Nepokošeno nebo/Anunmownsky*, (1996. – 2007.). Uvršten u Antologiju hrvatskog haiku pjesništva *Nepokošeno nebo 2/Anunmownsky 2*, (2008. – 2018.). Sudjelovao sam u stvaranju mjuzikla *Zeleno blago*. Višestruko sam nagrađivan autor.

Član sam i jedan od utemeljitelja *Hrvatskozagorskoga književnog društva* te tako isto i kad je riječ o *Udrugi hrvatskih zavičajnih pisaca*, član sam i *Hrvatskog sabora kulture*.

Hrvatski sabor kulture dodjeljuje mi 2010. godine, u Karlovcu, *Nagradu Mihovil Pavlek Miškina* za dijalektalno stvaralaštvo. Godine 2013. primio sam *Priznanje Grada Oroslavja* za doprinos u kulturi.

Objavljena mi je zbirka poezije na dijalektu *Žmah moje grude* (HZKD), u Klanjcu 2007. godine. Knjiga je ušla u najuži odabir za *Nagradu Katarina Patačić*, u Varaždinu, 2008. godine. Godine 2008. objavljena mi je knjiga poezije, haiku pjesama i proze *Cornonmentitur/Srce ne vara* u nakladi *Biblioteka Pihači*.

Godine 2015. objavljujem zbirku kratkih priča *Piščeve muke po Artu Oroslawzkom*, na kajkavštini i hrvatskome standardu u izdanju *Udruge mladih Feniks* iz Oroslavja.

Godine 2016. sa haidinom Franjom Ordanićem objavljujem zajedničku haiku zbirku na hrvatskome standardu i engleskome jeziku *Kliktaj brada tih orlova/ The Scream of the*

Bearded Eagles u izdanju *Gradske knjižnice i čitaonice* u Oroslavju.

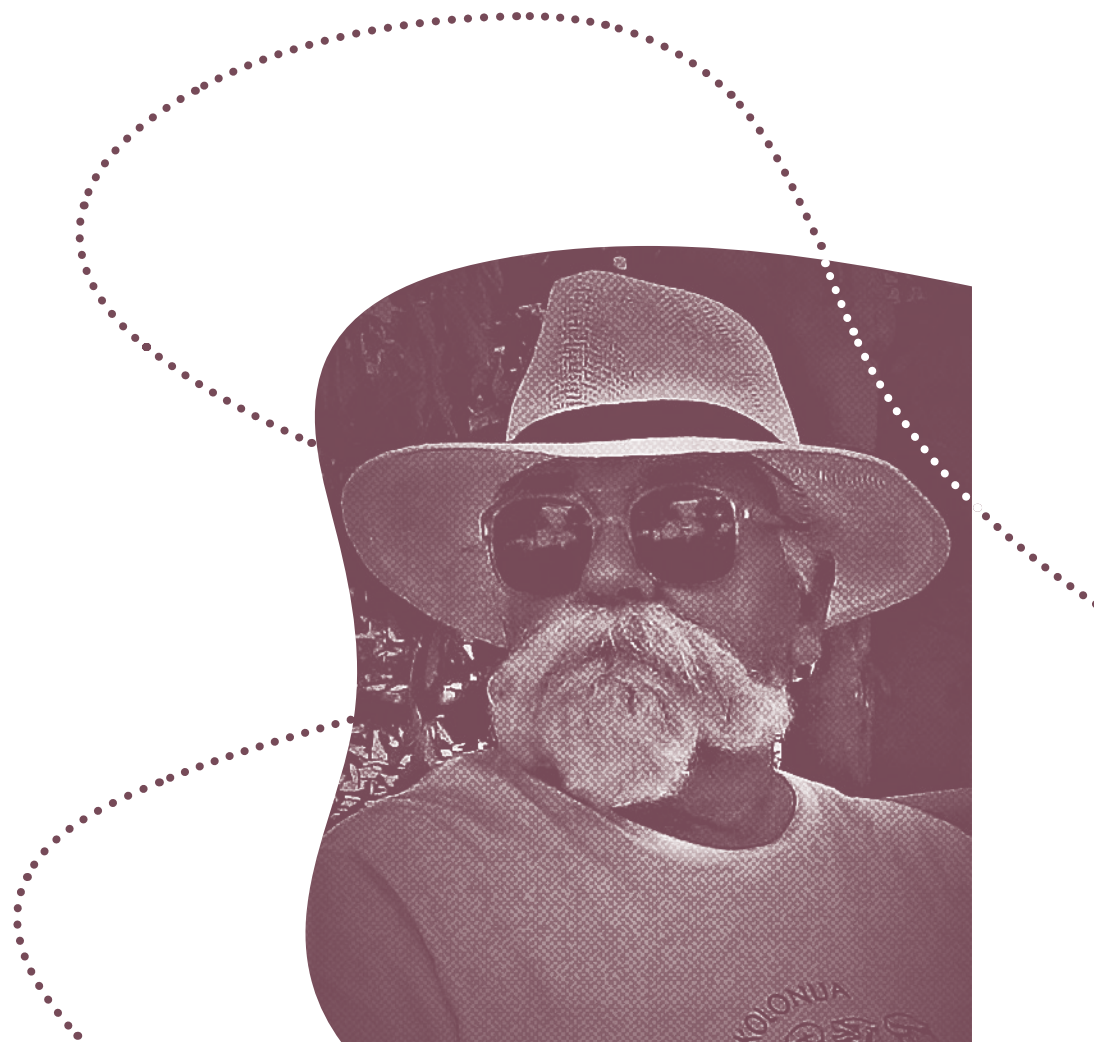
S magistrom znanosti Ivanom Cesarcem i pjesnikom Mijom Kelečićem uredio sam zbirku kajkavske poezije *Gda me ne bu već* preminuloga pajdaša, člana *Hrvatskozagorskoga književnog društva* Božidara Staroveškoga Božeka. Knjiga je tiskana postumno u izdanju HZKD-a. 2017. godine.

Godine 2013. ilustrirao zbirku poezije *Put križa* Alke Pintarić.

Godine 2014. ilustrirao zbirku poezije *Krucijalni test* Gorana Gatalice.

Godine 2017. ilustrirao *Hrvatsko zagorski književni zbornik*.

Godine 2018. uredio, recenzirao i ilustrirao zbirku poezije *Moje pjesme, moje ptice* Vjere Majstrović.

IZMJESTAM TE LJUBAVI

Izmještam te ljubavi iz ovih opustjelih splitskih kala
iz nehumane bure koja ledi sve što nije zagrljeno
izmještam u neke toplije predjele
kamo mislim da i pripadaš
na ležaljku od vrelog pijeska
pod slamnate suncobrane

skidam ti šal s usana
nenaviknut na eskimske poljupce
oslobađam te kape i kaputa
krzna i rukavica
da se uvjerim da si to ti

odijevam ti žarki kostim
i stavljam naočale
utrljavam zaštitne faktore
i prepuštam suncu bez imalo ljubomore
(izmještam i onog koji podižem glavu s pijeska
da vidim kako se najljepša
strasno predaje moru
kao njemu)

izmještam te ljubavi u neke toplije predjele
fijuk bure bez cjenkanja mijenjam
za šum valova i vrisak kupačica

izmještam te s ove opustjele terase
na kojoj su stolovi okrenuti naglavačke
a suncobrani leže u kutu ko zarobljeni perodaktili
izmještam na neke druge terase
gdje se šarene suncobrani nad koktelima
a ljubav oblikuju u ritmu glazbe
kao pod nevidljivim prstima

izmještam te ljubavi
i čini mi se da mi to poprilično uspijeva
još samo da izmjestim prtljagu
onom koji ti polaže ruku oko struka
i nestaje s tobom u noći

ZORAN BAŠIĆ

Zoran Bašić rođen je u Imotskom 1957. kao drugo od sedmero djece pa vjeruje da je bio planirano i željeno dijete. Nije išao u dječji vrtić, al' je vrtić imao doma. Hodao je oko *Ekonomskoga fakulteta*, a završio, greškom (kao i najbolji mu prijatelj), autoškolu. No, otkad je uništio ženin auto, vozačka mu ničemu ne služi. Život dijeli i s dvoje djece. Sin moreplovac, kći profesorica hrvatskog jezika i pedagogije (i ona greškom) pa se s njom najbolje razumije. Svježi je umirovljenik pa se trudi nadoknaditi knjiške i glazbene zaostatke. Kad je loše volje, piše satiru i objavljuje u elektronskom časopisu Uh! Aha! Kad je bolje, prebire po gitari i klavijaturi. Strasti i ljubavi još u njemu ima, istina, malo manje prema ljubavnim pjesmama, a malo više prema nekim sitnim porocima. Kreativac od malih nogu. Od dobronamjernih ljudi potican na kreativno izražavanje. Danas na to gleda kao na (što bi se reklo) medvjedu uslugu s dalekosežnim posljedicama. Stvoren da mora stvarati, a i pročitati nešto pametno i utješno. Objavio svašta: knjigu pjesama za djecu, knjigu poezije, humora i satire dvije, hrpu šlagera. Dakako, nije na sve ponosan. Trenutno tuguje za maltezericom Lucom „čije šapice ostaviše dubok trag u njegovom srcu”. Gleda u budućnost. Onu blisku ne vidi baš najbolje, al' onu malo dalju – kristalno jasno.

XVII. recital

Zrinko Šimunić
/ Zagreb

XVII. recital

RANOJUTRICA

Kad pjevam o tebi
ne, ne pjevam ti pjesmu ljubavnu

bar ne na način
da mislim
ušetam u tvoju sobu

i da mi se tamo
lijepo volimo

i riječ je tijelom postala
puna milosti i istine

U pjesmi te samo
opisujem
opasujem slovima

I tako te zagrlim
bez dodira

Treća nagrada Stručnoga ocjenjivačkoga suda, 2018. (XV. recital)

ZRINKO ŠIMUNIĆ

Ime mi je Zrinko Šimunić, rođen sam u Čakovcu, gradu Zrinskih, u kraju „med dvema vodama“, 9. ožujka 1961. godine. Zbog mog imena, a i grada u kojem sam rođen, djeca su me često zvala Nikola, Petar (Zrinski), ali i Fran Krsto (Frankopan). Naravno, Zrinski su bili junaci mog djetinjstva. Ipak, danas mi je Fran najbliži, duhovno najrodniji, a pri tom mislim na Franovu erotsku poeziju, njegov *Gartlic za čas kratiti*.

U rodnom gradu završio sam osnovnu školu, a moja *Prva osnovna* nalazi se i danas preko puta pekarnice oca najpoznatijeg međimurskog glazbenika Josipa Štolcera Slavenskog. Zatim sam upisao *Gimnaziju Josip Slavenski*, a ta je iduće godine spojena s *Ekonomskom i trgovačkom školom u Srednjoškolski centar Čakovec*. Vrijeme fuzija, vrijeme udruženog rada i vrijeme Stipe Šuvara. Srednjoškolsko obrazovanje završio sam kao suradnik u nastavi, odgojno-obrazovni smjer s naglaskom na prirodnu grupu predmeta, danas se tome tepa kao STEM grupi predmeta. U Čakovcu sam završio i *Osnovnu glazbenu školu*, svirao sam klavir, ali sam kasnijih godina zapustio sviranje. Vjerujem da se nešto smisla za ritam i melodiju danas osjeti u mojim stihovima.

Iako sam tijekom školovanja najviše afiniteta pokazivao prema povijesti i filozofiji, upisao sam *Elektrotehnički fakultet*. U odabiru studija presudno je bilo shvaćanje da treba „biti čovik na svom mistu, doktor, inženjer“, a ja sam bio odličan đak – pa mi je i izbor studija bio „preširok“. Na *Elektrotehničkom fakultetu* diplomirao sam na smjeru industrijske elektronike.

Cijeli svoj radni vijek radim kao elektroinženjer, projektant, a od toga gotovo 25 godina kao projektant rasvjete. Danas radim kao elektroprojektant „opće prakse“ u zagrebačkoj tvrtki *Arhingtrade*.

Živim u Zagrebu sa suprugom koja je inženjer matematike, a radi kao informatičar. Radi njene ljubavi prema planinama i ja rado planinarim, rekreativno, inače nisam sportski tip. U slobodno vrijeme najviše volim čitati knjige, podjednako prozu i poeziju, i gledati filmove. Pasionirani sam filmofil, danas posuđujem filmove iz posljednje videoteke u Zagrebu, videoteke *Pauk* u zagrebačkoj Ozaljskoj ulici.

Veći dio svoga radnoga vijeka bavim se pisanjem stručnih članaka iz područja rasvjete, objavljujem u časopisima iz struke, pa čak i u *Jutarnjem listu*, držim predavanja na stručnim skupovima.

Usporedno s pisanjem stručne „proze“ objavljujem i poeziju u književnim časopisima (*Republika, Književna Rijeka, Most, Osvit ...*) i zbornicima poezije, sudjelujem na recitalima, držim promocije svojih knjiga poezije. Do sada sam izdao pet knjiga pjesama, a koje sve pripadaju erotskoj, ljubavnoj, hedonističkoj i refleksivnoj poeziji.

Može se reći da ganjam dvije karijere – elektroinženjera i pjesnika. Član sam *Hrvatske komore inženjera elektrotehnike*, ali i *Društva hrvatskih književnika*.

Za svoju poeziju sam i nagrađivan. Dobitnik sam *Nagrade Ružica Orešković* 2004. godine za neobjavljeni rukopis knjige pjesama *Organolirika* – nagrada koju je udruga *Jutro poezije* jednom godišnje dodjeljivala za knjigu pjesama neafirmiranih autora. *Jutro poezije* je i izdavač te knjige. Dobitnik sam i nagrade *Večernjeg lista*, pokrovitelja književne manifestacije *Susret riječi* 2005. godine u Bedekovčini, za pjesmu *Skodelica kave*, te treće nagrade na *Recitalu Željka Boc* u Mariji Bistrici 2018. godine – za pjesmu *Ranojutrica*.

Od 2018. godine do danas više puta sam na raznim hrvatskim književnim natjecajima pohvaljivan za haiku – časopis *Iris* (*Udruga tri rijeke*, Ivanić Grad), natječaj *Haiku kraj mogile* (knjižnica u Oroslavju), natječaj za najbolji haiku gradske knjižnice Juraj Šišgorić u Šibeniku, natječaj *Prema Suncu* (DHK, HOO i veleposlanstvo Japana).

LJUBAV

Ljubav je netaknuta kava
Zbog više jutarnjih zagrljaja,
Kašnjenje i ulična vreva,
Sunce u kosi,
Izgužvana odjeća
I osmijeh na licu.
I gledaš druge,
A vidiš njega
I on u tebi sve blago gleda.
Ljubav je neoprano sude
Od ostavljenog ručka
I razbacana posteljina
I gledanje TV-a
Kad ti se ne gleda
I zajednička čaša vina.
I nisu bitne mrlje od šminke
I loša frizura
I to što si bila tuda cura.

Sad gledaš druge,
A vidiš njega
I on u tebi sve drago gleda.
Ljubav je brbljanje bez riječi,
Važni su samo pogledi
I nježni dodiri.
Njegove brige i tvoje su brige,
I nije bitno što ne čitate iste knjige
I što loše kuhaš
Pa ima pet kila manje.
Vaši su zagrljaji puni topline
Vaše su ruke uvijek skupa
I njegovo srce kuca za tebe
I tvoje srce za njega lupa.
I gledat ćeš druge,
A vidjeti njega
Jer on u tebi sebe gleda...

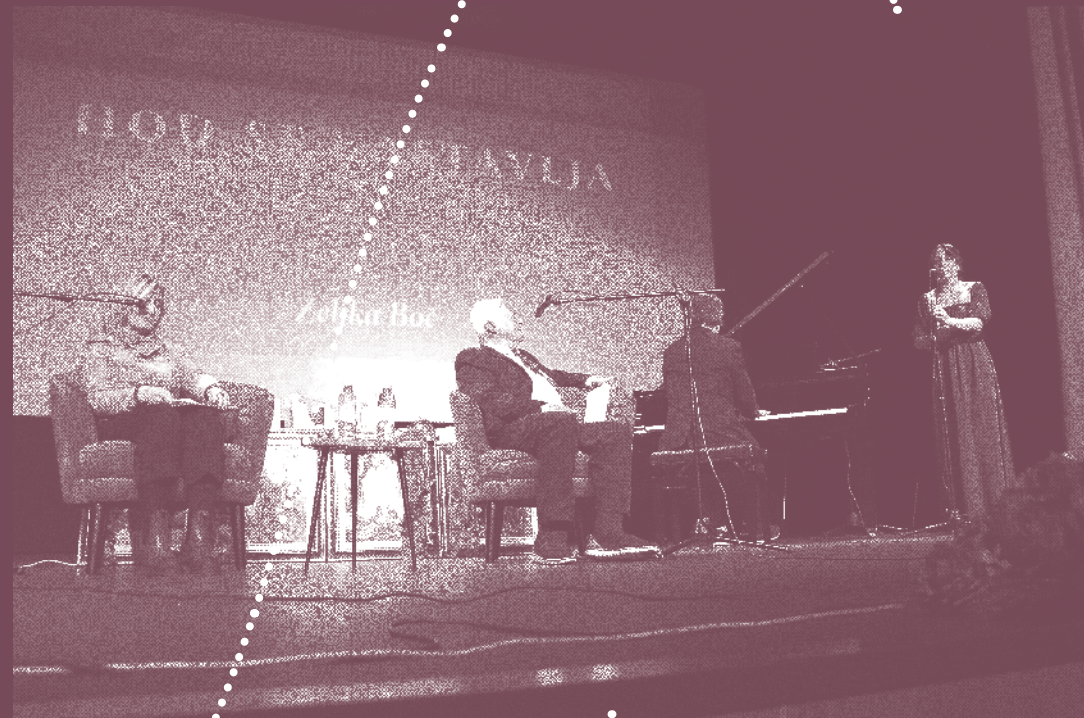
ŽELJKA MEŠTROVIĆ KRUHAK

Rodena sam u Zagrebu 1984. godine. Živim u Mariji Bistrici. Udana sam i imam dva divna sina. Profesorica sam hrvatskoga jezika i književnosti i diplomirana etnologinja. Otkad znam za sebe volim čitati, pisati i govoriti pa sam i život posvetila poučavanju tih vještina. Radim kao učiteljica hrvatskoga jezika u OŠ *Stjepana Radića* u Brestovcu Orehovičkom.

Članica sam KUD-a *Lovro Ježek* iz Marije Bistrice već više od 25 godina. Pjevam u malom vokalnom sastavu toga KUD-a. Prije sam i plesala, i to mi pomalo nedostaje.

Stihovi se u meni slažu otkad sam progovorila, neprestano mi se nekakve riječi vrte po glavi, a često sam njima bila i zasuta. U mojoj obitelji uvijek se nešto čitalo.

Davno sam objavila jednu zbirku pjesama, no sad bih dosta toga u njoj voljela promijeniti pa se još nisam odlučila na objavljivanje druge. Neke svoje pjesme doradujem godinama, druge su nastale u nekoliko minuta. Pojavimo se tu i tamo – na kakvoj pjesničkoj večeri ili recitalu, na kakvoj priredbi ili radiju.

XIX. recital

DODATAK I.

POPIS PJESNIKA ČIJE SU PJESME OBJAVLJENE U ZBORNICIMA

U ovom su popisu običnim slovima napisani pjesnici koji su bili objavljeni u zborniku. Iza prezimena u zagradama je napisan broj godina kada su im pjesme objavljene. Nekima se to dogodilo jednom (stošezdesetak pjesnika) ili dva (pedesetak pjesnika), nekima tri ili četiri puta (pedesetak pjesnika) no nekima i znatno više, pet, deset, dvanaest ili petnaest puta. Gotovo da im je u Željkinim zbornicima izašla zbirčica vlastitih ljubavnih pjesama. Kurzivom su napisani pjesnici koji su bar jednom objavljeni kao istaknuti pjesnici, a to znači nagrađeni ili pohvaljeni. Godine kada se to dogodilo, vrsta istaknutosti (nagrada, pohvala) i naslovi njihovih objavljenih pjesama nalaze se u Dodatku I.

Pokazalo se da je među objavljenim autorima nekolicina iz inozemstva: iz Beča (Jadranka Klabučar Gros, Mijo Biuklić, Ninoslav Marinković), Münchena (Stojan Krišto), Osla (Esma Pasagić), Mostara (Anita Marinac).

Promjena prezimena – Zanimljivo je što popis vjernih odabranih sudionika natječaja u nekim slučajevima odaje pojedinosti njihova života: neki su mijenjali mjesto stanovanja, drugi prezime (to je još jedan od razloga da smo abecedirali pjesnike po imenu, a ne po prezimenu, kako je uobičajeno). Kako mi većinu ne poznajemo, katkada ne znamo da se u dva imena s prezimenom ili u dva mjesta stanovanja krije isti pjesnik. Budući da je iz Marije Bistrice, znamo da se Petra Friščić djevojački zvala Petra Horvatinčić. Ne znamo je li Ivo Mijatović–Ico iz Gradišta kod Županje isti pjesnik kao i Ivo Mijatović koji je odustao od nadimka Ico, ili je prvi pjesnik različit od drugoga, a ima nadodano Ico da bi ga se razlikovalo od imenjaka. Budući da su oba imena iz Gradišta kod Županje, lako je moguće da je to doista isti pjesnik, no bolje da prikazemo jednoga pjesnika s dva različita identiteta (kako nam se sam u pismu predstavljao), nego da više pogriješimo i dvojicu pjesnika smatramo jednim odabranim. Naime, prezimena se osim udajom, ili pak nakon rastave, znaju mijenjati i iz umjetničkih i identitetskih razloga, kada postoje dvije osobe istoga imena i prezimena (tako u Splitu postoji još jedna Zrinka Jelaska, jedini član poduzeća Jelaska d.o.o., koja nema titulu prof. dr. sc. pa se po tomu razlikuje od autorice ovoga teksta). Je li Štefica Vanjek (odabrana 2013. i 2023.) godine 2014. odlučila dodati umjetnički dodatak i postala Štefica Vanjek–Štefi (odabrana 2014), a poslije od toga odustala, je li bila kraće udana ili je riječ o dvije pjesnikinje? Jesu li odabrane pjesnikinje iz Zagreba Verica Antolić godine 2010. i Vera Antolić (odabrana četiri puta nakon toga) ista osoba koja je stavila prvi puta ime kako ju obitelj od djetinjstva zove (mnogi se predstavljaju Ivo ili Ivica, iako im u rodnomu listu piše Ivan) ili su to dvije pjesnikinje?

Osim promjene prezimena, ili stavljena drugačijega imena i prezimena, odnosno nadimka, promjena mjesta stanovanja može uzrokovati našu zabunu da smatramo jednim pjesnikom dvoje, ili dvoje jednim, osim ako imena ili prezimena nisu jako posebna pa računamo na gotovo nikakvu slučajnost. Zbog neobičnoga dvostrukoga prezimena smatramo da je Jadranka Klabučar Gros jedna pjesnikinja koja je 2005. natjecala iz Zagreba, a nakon toga iz Beča, kamo se preselila. Pretpostavili smo i da se Davorka Črčnec tijekom ili nakon 2021. preselila iz Nedelišća u Novi Marof jer joj je prezime vrlo rijetko, a tako i da se Dragica Reinholz iz Zagreba oko 2020. preselila u Zlatar. Pretpostavljamo i da je Elvira Belošević iz Bedekovčine 2011. godine živjela u Brestovcu Orehovičkomu. No ne možemo biti sigurni. Mirela Majić – Zec odabrana je 2011. godine kao autorica iz Sinja, a osoba istoga imena i prezimena 2012. kao autorica iz Gornje Stubice (2012) pa se pitamo je li to ista pjesnikinja; slično kao i za neke druge autore, poput Nade Starčević–Jacominijeve iz Varaždinskog i Nade Starčević iz Zagreba ili splitskih pjesničkih imena Damir Trogrlić i i Damir Trogrlić–Was (tu je još teže odlučiti jer je Split velik grad). Ostaje pitanje je li Damir Trogrlić odlučio svojemu prezimenu dodati Was, ili su Damir Trogrlić i Damir Trogrlić–Was dva različita čovjeka. Još smo za nekoliko pjesnika razmišljali o identitetu ili bili nesigurni je li riječ o istoj osobi.

Ako su pjesnikinje češćih imena promijenile prezime (a nisu dodale muževljevo, iako i to može biti nesigurno iz samoga imena i prezimena), to ne možemo znati, posebno ako su promijenile i mjesto stanovanja, osim ako nisu iste godine imale odabranu pjesmu jer inače ne bismo smjeli objaviti njihove dvije. Primjerice, Branka Mumalo iz Mokošice (Dubrovnik) bila je odabrana 2009, kao i Branka Rumenjak iz Zagreba. One zasigurno nisu jedna osoba. No imamo devet Sanja, sedam Mirjana, sedam Nada, pet Vesna, četiri Željke ... Je li koja od njih ista pjesnikinja?

Još je jedna zanimljivost: Damir Šicel iz Zagreba bio je odabran tri puta, od toga je jednom napisao pjesmu zajedno s Danijelom Trputeć. To je i jedina zajednička pjesma, pa je ona (natječajnim jezikom u šali) bila objavljena pola puta, a on dva i pola puta.

A (20)

Abdulah Bećirević Alija (I), Zagreb (2022)
Aljoša Dugum (7), Zagreb (2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2022, 2023)
Ana Jakopanec (5), Koprivnica (2014, 2017, 2018, 2019, 2020)
Ana Narandžić (I), Zagreb (2023)
Ana Trninić (I), Otok Iž (2022)
Andrea Barčan (I), Dubravica (2004)
Andrea Žigić Dolenec (I), Varaždin (2014)
Andrijana Benjak (I), Novi Marof (2004)
Andrijana Madarić (5), Varaždin (2019, 2020, 2021)
Andelka Korčulanić (IO), Split (2011, 2014, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023)
Anđeljka Jovičić Šumanovac (I), Slavonski Brod (2020)
Anica Bukovec (8), Ivanec (2015, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023)
Anica Cvetnić Dimitrov (I), Sveti Ivan Zelina (2013)
Anica Lukina (6), Donja Stubica (2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023)
Anita Krpina (I), Varaždin (2014)
Anita Martinac (I), Mostar (2014)
Ankica Kušić (I), Marija Bistrica (2011)
Antonija Željka Kahlík (I), Zagreb (2020)
Antonio Karlović (5), Kupljenovo (2015, 2016, 2018)
Augustin Kujundžić Ago (I), Kamenmost (2012)

B (16)

Barbara Klepić (5), Dubrovnik (2013, 2014, 2022)
Barica Ivanović (I), Petrinja (2004)
Bernarda Cesar (4), Marija Bistrica (2005, 2006, 2007, 2008)
Bernarda Ćurić (5), Đakovo (2018, 2019, 2020, 2021, 2022)
Biserka Krapić (I), Rijeka (2023)
Biserka Ležaić (I), Zlatar Bistrica (2004)
Biserka Marečić (IO), Kašina (2004, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2012, 2015, 2016, 2020)
Blaženka Lešić (6), Kaštel Štafilici (2004, 2013, 2014, 2017, 2019, 2023)
Božena Grdan (2), Konjščina (2004, 2006)
Božica Brkan (5), Zagreb (2011, 2012, 2013)
Božica Črljenec Slijepčević (I), Gradec (2020, 2022)
Branka Čuvalo (I), Zagreb (2017)
Branka Jagić (I), Velika Gorica (2013)
Branka Mumalo (I), Mokošica, Dubrovnik (2009)
Branka Rumenjak (5), Zagreb (2005, 2007, 2008, 2009, 2010)
Branko Balaško (2), Stubičke Toplice (2004, 2005)

C (5)

Cvjetana Zaharija – Linić (I), Čavle (2008)
Cvjetko Lež (2), Zabok (2005, 2008)
Cvijeta Grižak (8), Zagreb (2010, 2011), Sesvete (2012, 2013, 2014, 2017, 2020, 2021)

D (52)

Dalibor Bolfek (2), Zlatar (2007, 2008)
Damir Šicel (5), Zagreb (2009, s Danijelom Trputeć, 2010, 2017)
Damir Trogrlić (I), Split (2014),
Damir Trogrlić–Was (2), Split (2018, 2019)
Danijela Gabud (I), Marija Bistrica (2004)
Danijela Majcenić (2), Hum na Sutli (2015, 2018)
Danijela Papeš (I), Pregrada (2004)
Danijela Trputeć (I) i Damir Šicel, Zagreb (2009)
Darko Ciglenečki (7), Gornja Stubica (2005, 2007, 2011, 2012, 2013, 2015, 2018)
Darko Domišljanović (2), Konjščina (2004, 2009)
Darko Foder (6), Ivanec (2017, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023)
Darko Kucelj (I), Donja Stubica (2019)
Darko Vidović (I), Vrbovec (2010)
Davorka Črčnec (5), Nedelišće (2019, 2020, 2021), Novi Marof (2022, 2023)
Davorka Plukavec (I), Krapina (2013, 2017)
Davorka Smoković (4), Pićan (2014, 2016, 2017, 2018)
Davorka Sviben (I), Oroslavje (2005)
Dejan Buder (I), Ivanec (2022)
Denis Perićić (I), Varaždin (2014)
Diana Majić – Zec (I), Sinj (2012)
Diana Rosandić (4), Rijeka (2004, 2005, 2010, 2011)
Dijana Sindik (I), Stobreč (2012)
Domagoj Butković (I), Đakovo (2010)
Dragana Kreber (I), Marija Bistrica (2020),
Dragana Maneslović Kreber (I), Marija Bistrica (2023)
Dragica Čulig (I), Vrbovec (2021)
Dragica Reinholz (4), Zagreb (2020), Zlatar (2021, 2022, 2023)
Drago Maršić (I), Split (2004)
Dragutin Horkić (2), Bregana (2006, 2007)
Dragutin Hrženjak (I), Ludbreg (2023)
Dražen Rubić (5), Zagreb (2021, 2022, 2023)
Dražen Šoštarić (2), Lepoglava (2005, 2012)
Draženka Bakšaj (8), Ivanec (2012, 2014, 2015, 2018, 2020, 2021, 2023), Varaždin (2013)
Dubravko Havojić (5), Križevci (2017, 2018, 2019, 2020, 2021)

D (8)

Đurda Ilijaš (9), Zagreb (2004, 2005, 2008, 2009, 2010, 2011, 2017, 2018, 2019)
Đurda Lovrenčić (I), Sveti Križ Začretje (2010)
Đurda Vukelić–Rožić (5), Ivanić Grad (2008, 2015, 2017, 2019, 2023)
Đurdica Asić–Klobučar (2), Zagreb (2006, 2007)
Đurdica Bačurin (I), Lekenik (2019)
Đurdica Gospočić (2), Stubičke Toplice (2022, 2023)
Đurdica Runtas (4), Samobor (2020, 2021, 2022, 2023)
Đuro Jelović (I), Donja Višnjica (2013)

E (5)

Edina Fajković (I), Zagreb (2020)
Eleonora de Lai (2), Ivanec (2021, 2023)
Elvira Belošević (5), Bedekovčina (2008, 2018, 2019, 2021, 2023)
Elvira Belošević (I), Brestovec Orehovički (2011)
Esma Pasagić (I), Oslo (2010)
Evica Kraljić (4), Nova Gradiška (2005, 2007, 2009, 2016)

F (4)

Franko Stipković (16), Zagreb (2004, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2021, 2022, 2023)
Franjo Hrg (2), Ivanec (2006, 2007)
Franjo Ljubej (I), Krapinske Toplice (2005)
Franjo Pijanec (I), Ludbreg (2023)

G (9)

Gabrijel Barišić (I), Slavonski Brod (2019)
Goran Gatalica (7), Zagreb (2013, 2015, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021)
Gordana Bartol (I), Veliko Trgovišće (2019)
Gordana Malić (I), Karlovac (2004)
Gordana Tkalec – Končić (I), Zlatar (2011)
Gordana Vlašić, Oroslavje (IO) (2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2021, 2022, 2023)
Gordana Vukić (2), Sveti Križ Začretje (2004, 2005)
Grga Mirjanić (I), Zagreb (2005)
Grozdana Drašković (5), Hum na Sutli (2014, 2016, 2017, 2021, 2022, 2023)

I (18)

Irena Delišimunović (4), Dugo Selo (2012, 2013, 2014, 2015)
Iva Damjanović (I), Zagreb (2013)
Iva Sviben (4), Zlatar Bistrica (2016, 2017, 2018, 2023)
Ivan Babić (I), Zagreb (2022)
Ivan Gačina (4), Zadar (2016, 2018, 2019, 2020)
Ivan Goran Žunar (2), Ivanec (2019, 2022)
Ivan Luketić (I), Split (2020)
Ivan Novački (5), Poznanovec (2005, 2020, 2023)
Ivan Picer (I), Đelekovec (2019)
Ivana Pavičić (I), Nova Gradiška (2004)
Ivana Galić Šoštarić (7), Zagreb (2011, 2012, 2013, 2016, 2017, 2018, 2023)
Ivana Horvat (I), Mače (2004)
Ivana Skuhala Karasman (11), Zagreb (2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2022, 2023)
Ivanka Bičak (5), Bedenica (2007, 2008, 2016)
Ivica Jembrih Cobovički (I), Varaždin (2012)
Ivica Smolec (I), Velika Gorica (2012)
Ivo Matijašević (I), Nova Gradiška (2004)
Ivo Mijatović–Ico (5), Gradište kod Županje (2013, 2016, 2018),
Ivo Mijatović (2), Gradište kod Županje (2020, 2022)

J (10)

Jadranka Klobučar Gros (11), Zagreb (2005)
Beč (2006, 2007, 2008, 2013, 2014, 2016, 2017, 2018, 2021, 2022)
Jana Mar (I), Zagreb (2016)
Jasmina Burek (I), Oroslavje (2018)
Jasminka Mesarić (6), Zagreb (2014, 2015, 2017, 2018, 2019, 2020)
Jelena Portner–Pavičević (I), Varaždin (2006)
Jelena Stanojčić (7), Zagreb (2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023)
Josip Matej Billić (2), Osijek (2010, 2012)
Josipa Marenić (5), Zagreb (2010, 2011, 2012)
Josipa Sambol (I), Marija Bistrica (2012)
Jura Petrov (I), Sisak (2022)

K (9)

Karolina Kuljak (I), Marija Bistrica (2015)
Katarina Čanić (2), Rešetari (2004, 2005)
Katarina Kunštek (5), Hum na Sutli (2019, 2020, 2021)
Katarina Zadrija (I), Vrbovec (2021)
Ketī Mijolović (I), Zadar (2019)
Klemenitna Clemens Kos (5), Zaprešić (2004, 2005, 2006)
Kolinda Vukman (I), Mokošica (2010)
Kristina Mrkocić (6), Mače (2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022)
Ksenija Hrgetić (4), Gornja Stubica (2007, 2008, 2009, 2010)

L (5)

Ladislava Blaži (I), Varaždin (2004)
Lidija Dujčić (I), Zagreb (2010)
Lidija Pudak (I), Sesvete (2015)
Lidija Sopjanac (I), Osijek (2018)
Luka Premec (I), Zagreb (2019)

Lj (5)

Ljiljana Lukačević (14), Ivanec (2006, 2007, 2008, 2009, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2023)
Ljiljana Vuglač (4), Ivanec (2017, 2020, 2021, 2022)
Ljubica Ribić (4), Varaždin (2019, 2020, 2021, 2022)
Ljubica Rogulj (4), Split (2019, 2021, 2022, 2023)
Ljubica Šego (I), Bregana (2009)

M (49)

Magdalena Blagec (I), Donja Stubica (2023)
Maja Cvek (11), Zagreb (2011, 2012, 2014, 2015, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023)
Maja Mihalić (I), Zagreb (2007)
Maja Muškic (I), Đakovo (2010)
Maja Šiprak Brletić (2), Sisak (2013, 2014)
Maja Šiprak (2), Sisak (2015), Zagreb (2016)
Majda Fradelić (I), Split (2021)
Malvina Mileta (I), Nedešćina (2009)
Mara Šimović (2), Zagreb (2004, 2005)

Marica Behtan Cecelja (1), Ivanić Grad (2012)
Marica Žanetić Malenica (6), Split (2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023)
Marija Hlebec (12), Krapina (2012, 2015, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023)
Marija Juza (1), Belovar (2007)
Marija Marica Hasan (1), Durdevac (2021)
Marija Pogorilčić (1), Rovinj (2009)
Marija Soltić (1), Zlatar (2004)
Mario Huljak (1), Donja Stubica (2008)
Marijana Hrastović (1), Marija Bistrica (2004)
Marijana Martinčić (1), Gornje Jesenje (2011)
Marko Gregur (4), Koprivnica (2008, 2009, 2010, 2012)
Mario Golub (1), Mihovljan (2004)
Martina Sviben (2), Zlatar Bistrica (2019, 2022)
Martina Vidaić (1), Zadar (2007)
Matija Cvek (1), Zagreb (2016)
Matija Mikac (4), Varaždin (2018, 2020, 2021, 2022)
Mehmed Sadović (2), Zagreb (2020, 2021)
Mijo Biuklić (1), Beč (2010)
Milan Frčko (2), Koprivnica (2012, 2015)
Milan Janjetović (2), Varaždin (2014, 2015)
Milan Novak (3), Varaždin (2019, 2020, 2021)
Mile Prpa (1), Zagreb (2004)
Milena Mikuš (2), Marija Bistrica (2004, 2005)
Milenko Vasiljević – Čiko (1), Osijek (2008)
Milica Klapač (2), Marija Bistrica (2010, 2021)
Milka Lacković (1), Marija Bistrica (2005)
Mira Bajš (1), Marija Bistrica (2015)
Mira Šincek (1), Varaždin (2021)
Mirela Majlić – Zec (2), Sinj (2011), Gornja Stubica (2012)
Mirjana Hercigonja–Saucha (3), Zagreb (2005, 2007, 2008)
Mirjana Križanović (10), Stubičke Toplice (2005, 2006, 2009, 2010, 2014, 2016, 2017, 2020, 2021, 2022)
Mirjana Vujec (1), Stubičke Toplice (2023)
Mirjana Krsnik (1), Pazin (2019)
Mirjana Mikulec (8), Oroslavje (2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2019, 2020, 2022)
Mirjana Miljković (1), Zagreb (2014)
Mirjana Pejak (1), Sisak (2014, 2016)
Mirko Fulir (1), Marija Bistrica (2008)
Miroslav Vurdelja (1), Zagreb (2022)
Mirta Abramović (9), Đakovo (2006, 2009, 2010, 2015, 2017, 2018, 2019, 2022, 2023)
Mirko Varga (2), Varaždin (2015, 2016)
Mladen Vuković (1), Split (2005)
Mladenka Mikulec (1), Mače (2017)

N (15)

Nada Bošković (3), Samobor (2004, 2014, 2017)
Nada Jačmenica (6), Sveti Križ Začretje (2012, 2015, 2014, 2016, 2021, 2022)
Nada Maletić (1), Valpovo (2008)
Nada Rukav Bogojević (1), Varaždin (2010)
Nada Starčević–Jacominijeva (1), Varaždinbreg (2021)

Nada Starčević (1), Zagreb (2022)
Nada Vukašinović (1), Donja Zelina (2022, 2023)
Nadica Čížmek (2), Zagreb (2004, 2005)
Natalija Bajer (3), Lukač (2017, 2018, 2019)
Nevenka Uljanić (1), Rovinj (2013)
Nikola Kuzmičić (4), Zagreb (2004, 2005, 2006, 2008)
Nikola Vučetić (1), Oprisavci (2011)
Nina Kovačić (4), Zagreb (2018, 2020, 2022, 2023)
Nino Bijelac (1), Novi Vinodolski (2004)
Ninoslav Marinković (1), Beč (2009)
Nirvana Koči (1), Zagreb (2004)
Požega (2007, 2009)

P (4)

Petar Elez (1), Vukovar (2021)
Petra Friščić (6), Marija Bistrica (2016, 2017, 2020, 2021, 2022, 2023)
Petra Horvatinčić (4), Marija Bistrica (2012, 2013, 2014, 2015)
Petra Gorički (4), Marija Bistrica (2011, 2012, 2015, 2014)
Petra Šlibar (1), Zagreb (2004)

R (4)

Rado Miro (1), Zadar (2007)
Rajka Hrbić (1), Zabok (2023)
Rajka Trokter (1), Macinec (2012)
Ružica Marušić–Vasilić (3), Varaždin (2007, 2018, 2019)

S (33)

Sanja Damjan (3), Koprivnica (2009, 2010, 2015)
Sanja Dukši (2), Sveta Nedelja (2004, 2005)
Sanja Hering (1), Varaždin (2011)
Sanja Kovačić (5), Marija Bistrica (2004, 2005, 2008, 2009, 2022)
Sanja Mendek (4), Marija Bistrica (2016, 2017, 2018, 2023)
Sanja Odorjan (1), Marija Bistrica (2008)
Sanja Plevko (2), Zagreb (2010, 2012)
Sanja Roginić (1), Sveti Križ Začretje (2004)
Sanja Zadro (1), Zagreb (2011)
Silvija Butković (10), Đakovo (2004, 2006, 2008, 2009, 2010, 2016, 2019, 2020, 2021, 2023)
Siniša Matasović (4), Topolovac (2012, 2013, 2014), Sisak (2016)
Sladana Benkus (4), Maruševac (2016, 2017, 2019, 2020)
Sladana Benkus Medved (1), Varaždin (2023)
Sladana Turković (1), Ogulin (2004, 2005)
Slavica Gazibara (2), Varaždin (2017, 2018)
Slavica Gazibara (3), Čakovec (2019, 2021, 2023)
Slavica Grgurić Pajnić (1), Delnice (2013)
Slavica Sarkotić (12), Lekenik (2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020)
Slavko Kukec (1), Belišće (2009)
Snežana Hižman (2), Prelog (2013, 2016)
Snježana Novotny (1), Turčin (2023)
Snježana Plevnik (2), Sesvete (2022, 2023)

Snježana Šoštarko (6), Krapinske Toplice (2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2021)
Sonja Kušec Bečirević (1), Zagreb (2022)
Sonja Smolec (2), Velika Gorica (2009, 2011)
Stanko Majdak (3), Zlatar (2004, 2007, 2017)
Stanko Stojić (2), Split (2011, 2013)
Stjepan Crnić (3), Zagreb (2020, 2021, 2022)
Stjepan Gabud (1), Zagreb (2006)
Stjepan Kralj (1), Sesvete (2022)
Stjepan Kovačec–Štef (1), Zagreb (2004)
Stjepan Lice (1), Zagreb (2023)
Stojan Krišto (1), München (2022)
Suzana Mikulek (2), Zlatar Bistrica (2006, 2008)
Sven Kezele (1), Zagreb (2022)

Š (5)

Štefanija Beljak (1), Stubičke Toplice (2007)
Štefanija Ludvig (3), Dubravica (2012, 2014, 2019)
Štefanija Novak (1), Koprivnica (2018)
Štefica Knezić (2), Klanjec (2007, 2008)
Štefica Vanjek (3), Ivanić Grad (2013, 2023)
Štefica Vanjek–Štefi (1), Ivanić Grad (2014)

T (8)

Tamara Blažinić (2), Zabok (2005, 2007)
Tanja Klapač (9), Marija Bistrica (2008, 2009, 2010, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2021)
Tatjana Gredičak (7), Oroslavje (2006, 2014), Zagreb (2007, 2008, 2009, 2012, 2013)
Tatjana Hikec (1), Gornja Stubica (2012)
Terezija Flegar (1), Sračinec (2022)
Tibor Martan (3), Novi Marof (2020, 2021, 2023)
Tomislav Šovagović (4), Zagreb (2004, 2006, 2007, 2010)
Tugomir Orak (1), Varaždin (2021)

V (19)

Valentina Vukman (1), Dubrovnik (2009)
Valerija Večei–Funda (1), Lepoglava (2006)
Vanja Jambrović (1), Zagreb (2010)
Vera Antolić (4), Zagreb (2012, 2013, 2014, 2020)
Verica Antolić (1), Zagreb (2010)
Vera Grgac (1), Bistra (2018)
Vesela Dujmić (2), Split (2022, 2023)
Vesna Andrejić Mišković (1), Sibinj (2016)
Vesna Jakopović (1), Marija Bistrica (2006)
Vesna Janković (3), Čakovec (2015, 2016, 2018)
Vesna Miculinić Prešnjak (1), Rijeka (2004)
Vesna Milan (1), Rovinj (2013)
Vinko Hajnc (2), Zadar (2004, 2005)
Vinko Pavić (1), Zagreb (2015, 2017)
Vladimir Podgajski (1), Petrovsko (2010)
Vladimir Šenjug (2), Poznanovec (2017, 2019)
Vladimir Šuk (12), Oroslavje (2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2021, 2023)
Vlado Durdević (1), Osijek (2008)

Vlatka Bošnjak (3), Samobor (2019, 2020), Bregana (2023)
Vojislav Nikolić (1), Slavonski Šamac (2010)

Z (8)

Zal Kopp (1), Osijek (2009)
Zdenka Matijaš (1), Zagreb (2014)
Zlatko Pochobradsky (2), Čabar (2011, 2012)
Zoran Bašić (2), Podstrana (2011, 2012)
Zorica Avdagić (1), Zaprešić (2023)
Zrinko Šimunić (4), Zagreb (2018, 2020, 2021, 2023)
Zvezdana Horvatić (1), Zagreb (2023)
Zvonko Jurčević (2), Samobor (2019, 2021)

Ž (5)

Željka Čakan (2), Zagreb (2013, 2015)
Željka Kahlik (2), Zagreb (2016, 2017)
Željka Meštrović (2), Marija Bistrica (2004, 2005)
Željka Pozaić (1), Marija Bistrica (2004)
Željko Špoljar (2), Zaprešić (2016, 2017)

DODATAK 2.

POPIS ISTAKNUTIH PJESNIKA S NASLOVIMA OBJAVLJENIH PJESAMA

- 1. Aljoša Dugum**, Zagreb (2)
(2016) Ako čezneš / **Pohvala – XIII.**
Bijeli biser
(2022) Ljeto u lijevom džepu / **Pohvala – XIX.**
- 2. Ana Narandžić**, Zagreb (1)
(2023) Kuća bez zidova / **1. nagrada – XX.**
Napisala sam mu pjesmu
- 5. Anđelka Korčulanić**, Split (3)
(2016) Svada u Zagrebu / **Pohvala – XIII.**
(2020) Makar došao pred smrt
Moć ljubavi / **5. nagrada – XVII.**
(2021) Sve moje / **5. nagrada – XVIII.**
Čeznuće u ljetno veće
- 4. Antonio Karlović**, Kupljenovo (2)
(2015) Ruke / **2. nagrada – XII.**
Početnica
Zagrljaj
(2018) Mladenka / **Pohvala – XV.**
Oči
- 5. Barbara Klepić**, Dubrovnik (1)
(2015) *** / **Pohvala – X.**
- 6. Bernarda Cesar**, Marija Bistrica (2)
(2005) [stavi me u zagradu] / **Pohvala – II.**
(2008) * / **Pohvala – V.**
- 7. Biserka Marečić**, Kašina (5)
(2007) Zatvorena vrata / **1. nagrada – IV.**
Odumiranje
Pismo izgubljenom vremenu
Mala sebična pjesma
(2008) Kule u zraku / **1. nagrada – V.**
Zakrpe sunca
Miris jeseni
(2009) Dani utkani u vjetar / **Pohvala – VI.**
Čarape od algi
(2010) U talogu kave / **1. nagrada – VII.**
Listić peršuna
Kamena prašina
(2012) Prozor očiju / **Pohvala – IX.**
- 8. Blaženka Lešić**, Kaštel Štafilić (1)
(2004) Samo sjene / **1. nagrada – I.**
- 9. Božica Brkan**, Zagreb (1)
(2011) Ariel i Cambria / **Pohvala – VIII.**
- 10. Cvijeta Grijak**, Sesvete (3)
(2013) Ostavljena / **5. nagrada – X.**
(2014) Deluzija / **Pohvala – XI.**
(2017) Goli i sjedi / **Pohvala – XIV.**
- 11. Darko Čiglenečki**, Gornja Stubica (1)
(2011) Vole me / **Pohvala – VIII.**
- 12. Davorka Črnčec**, Nedelišće (1)
(2020) Osluhni, pročitaj mi prije nego krenem
/ **2. nagrada – XVII.**
Mi nikada nismo učinili nešto ludo
- 15. Davorka Smoković**, Pićan (2)
(2014) Dobro sam ti ja / **5. nagrada – XI.**
Jer mi plešemo
(2016) Da budeš tu / **1. nagrada – XIII.**
Advent 2012.
- 14. Diana Rosandić**, Rijeka (2)
(2004) Jako sam te volio / **2. nagrada – I.**
(2010) * / **Pohvala – VII.**
- 15. Domagoj Butković**, Đakovo (1)
(2010) * / **Pohvala – VII.**
- 16. Dragica Reinholz**, Zagreb (2)
(2020) Paralelne ulice / **Nagrada publike – XVII.**
(2023) Pitao si / **2. nagrada – XX.**
Ljubav
- 17. Dragutin Horkić**, Bregana (2)
(2006) Poplava / **1. nagrada – III**
- 18. Đurđa Ilijaš**, Zagreb (4)
(2008) * / **Pohvala – V.**
(2010) Lutka u crnom kaputu
/ **Nagrada publike – VII.**
(2011) Zlatna ribica / **Nagrada publike – VIII.**
(2018) Godišnjica mature / **Nagrada publike – XV.**
- 19. Đurđica Asić-Klobučar**, Zagreb (1)
(2006) Jedno sjećanje / **2. nagrada – III.**
Ne šapči, vjetre
Bilo pa prošlo
- 20. Eleonora De Lai**, Ivanec (1)
(2021) Zašto si lijep / **Nagrada publike – XVIII.**
- 21. Evica Kraljić**, Nova Gradiška (1)
(2016) Akrostih: Željka Boc
/ **Nagrada publike – XIII.**
- 22. Franko Stipković**, Zagreb (5)
(2010) * / **Pohvala – VII.**
(2011) Krhotina br. 59 / **5. nagrada – VIII.**
Krhotina br. 71
Krhotina br. 74
(2013) Samokresom u glavu / **Pohvala – X.**
(2015) Srce budno / **Pohvala – XII.**
(2023) ≈ / **Jubilarni vjenčić – XX.**
- 25. Goran Gatalica**, Zagreb (2)
(2017) Možda smo se trebali više slušati
/ **5. nagrada – XIV.**
U četiri voljena zida
(2021) Zbog tvoje dobrote / **2. nagrada – XVIII.**
U zajedničkoj vatri naših bića
- 24. Gordana Vlašić**, Oroslavje (1)
(2014) Povratak / **Pohvala – XI.**
- 25. Grozdana Drašković**, Hum na Sutli (3)
(2014) Napokon sam podignula pogled
/ **2. nagrada – XI.**
Jesen, zašto donosiš zimu?
(2021) Mogla bih, ali neću ... / **Pohvala – XVIII.**
(2023) Pitam se ... / **Pohvala – XX.**
Dvije krajnosti
- 26. Irena Delišimunović**, Dugo Selo (2)
(2012) Kupio sam psa / **5. nagrada – IX**
(2013) Uzalud dolazi zima / **Pohvala – X.**
- 27. Iva Sviben**, Zlatar Bistrica (1)
(2017) Ocean / **2. nagrada – XIV.**
Prazna staklenka meda
- 28. Ivana Galić Šošarić**, Zagreb (2)
(2016) Otoklja / **5. nagrada – XIII.**
Oblivion
Bijela udovica
(2018) Trivia / **Pohvala – XV.**
Disocijacije
- 29. Ivana Skuhala Karasman**, Zagreb (3)
(2017) Nevidljiva žena / **Pohvala – XIV.**
(2019) Šutim / **Pohvala – XVI.**
(2020) Predviđanje / **Pohvala – XVII.**
- 30. Ivanka Bičak**, Bedenica (1)
(2016) Ti dobro znaš moje misli / **Pohvala – XIII.**
Prozor
- 31. Jadranka Klabučar Gros**, Zagreb (2)
(2005) Jedno poslijepodne / **2. nagrada**
Rastanak
(2007) Ne znam / **Pohvala – IV.**
- 32. Jelena Stanojčić**, Zagreb (4)
(2019) Sanjam da letim / **1. nagrada – XVI.**
Ima ljubavi koje su otporne na sve
(2021) Rekao si oprosti / **1. nagrada – XVIII.**
Sretne oči
(2022) Kad sam ja voljela / **1. nagrada – XIX.**
Nas dvoje u šutnji
(2022) ≈ / **Vjenčić Željke Boc – XIX.**
- 33. Karolina Kuljak**, Marija Bistrica (1)
(2015) Komadić raja / **5. nagrada – XII.**
Svestrana
- 34. Klementina Clemens Kos**, Zaprešić (1)
(2005) Potres od 9 Richtera / **Pohvala – II.**
- 35. Kristina Mrkoci**, Mače (1)
(2022) Slika / **2. nagrada – XIX.**
Najljepša si moja pjesma
- 36. Ksenija Hrgetić**, Gornja Stubica (1)
(2010) * / **Pohvala – VII.**
- 37. Lidija Dujić**, Zagreb (1)
(2010) Bajka o Jeli i Tadiji / **2. nagrada – VII.**
Darov(an)i
Snohodica
- 38. Ljiljana Lukačević**, Ivanec (6)
(2006) Ljubav i grob / **5. nagrada – III.**
Plima ljubavi
Pokaži mi ljubav
Posljednja želja
(2009) Zavjetrina nade / **Pohvala – VI.**
Dunja na ormaru
(2016) Odgovor neba / **2. nagrada – XIII.**
Zvono u srcu
Krvave suze
(2018) Dodi da umremo / **2. nagrada – XV.**
Ljubav na dlanu
(2019) Bršljan i stablo / **2. nagrada – XVI.**
Konačno
(2023) Andeoska krila / **Pohvala – XX.**
Ostati bez daha
- 39. Ljiljana Vuglač**, Ivanec (1)
(2021) Mušmule je okitio snijeg / **Pohvala – XVIII**
- 40. Ljubica Ribić**, Varaždin (2)
(2019) Jednostavno ti / **Pohvala – XVI**
(2022) Olujno moje / **5. nagrada – XIX.**
Nektar uhvaćen usnama izvlači osmijeh
- 41. Maja Cvek**, Zagreb (1)
(2014) Ne daj me / **Pohvala – XI.**
- 42. Marica Žanetić Malenica**, Split (2)
(2019) Miris ljubavi / **Pohvala – XVI.**
(2021) Nisam kopriva / **Pohvala – XVIII.**
- 43. Marija Hlebec**, Krapina (2)
(2013) Ma, k vragu sve / **Pohvala – X.**
(2020) Tuda pjesma o tebi / **1. nagrada – XVII.**
Razglednica

44. Marija Pogorilić, Rovinj (1)
(2009) Na moru / **Pohvala – VI.**
Stani

45. Marko Gregur, Koprivnica (3)
(2008) * / **Pohvala – V.**
(2009) ** / **5. nagrada – VI.**
*

(2010) * / **Pohvala – VII.**

46. Martina Sviben, Zlatar Bistrica (2)
(2019) Tebi / **Nagrada publike – XVI.**
(2022) Dečku u kariranoj košulji (zauvijek)
/ **Vjenčić publike – XIX.**

47. Milena Mikuš, Marija Bistrica (1)
(2004) Pritajena / **Nagrada publike – I.**

48. Mira Bajš, Marija Bistrica (1)
(2015) Godine / **Nagrada publike – XII.**

49. Mirela Majić–Zec, Sinj (1)
(2011) U zemlji olovnih oblaka... / **Pohvala – VIII.**
("Razbarušena" priča – pjesma)

50. Mirjana Hercigonja–Saucha, Zagreb (3)
(2005) Reci mi jer žurim / **Pohvala – II.**
(2007) Još uvijek mogu nabaviti psa
/ **Nagrada publike – IV.**
(2008) * / **Pohvala – V.**

51. Mirjana Vujec (Križanović), Stubičke Toplice (3)
(2006) Tvorac / **Pohvala – III.**
(2020) U ljusci od tijela / **Pohvala – XVII.**
(2023) Mirovi / **Pohvala – XX.**
Pjesan tišine

52. Mirta Abramović, Dakovo(2)
(2015) Stari moj / **I. nagrada – XII.**
U kapeli svete Ane

(2018) Ledena berba
/ **Posebna umjetnička pohvala – XV.**

53. Nadica Čizmek, Zagreb (1)
(2005) Kuća bez vrata / **5. nagrada – II.**
(S)polarizacija
Konstanta

54. Nikola Kuzmičić, Zagreb (1)
(2004) Ljubavna pjesma XVIII / **5. nagrada – I.**

55. Ninoslav Marinković, Beč (1)
(2009) Da mi je znati voziti auto / **2. nagrada – VI.**
Kad bih mogao opet
Nismo se voljeli

56. Petra Friščić (r. Horvatinčić), Marija Bistrica (6)
(2012) Moje da i moje ne / **Pohvala – X.**
(2014) Ta mala sitnica / **I. nagrada – XI.**
To si meni ti
XXX

(2014) Ta mala sitnica / **Nagrada publike – XI.**
(2015) Tu sam i nisam / **Pohvala – XII.**
(2021) ≈ / **Vjenčić Željke Boc – XVIII.**
(2022) Ona s kojom živim / **Pohvala – XIX.**

57. Petra Gorički, Marija Bistrica (3)
(2012) Stanka / **Nagrada publike – IX.**
(2015) B6I2 / **I. nagrada – X.**
La vie en rose

(2015) B6I2 / **Nagrada publike – X.**

58. Sanja Kovačić, Marija Bistrica (3)
(2005) Kora / **I. nagrada – II.**
Momar
Crtež
Kruh

(2009) Žena / **Nagrada publike – VI.**
(2022) Apokalipsa / **Nagrada publike – XIX.**

59. Sanja Mendek, Marija Bistrica (2)
(2017) Lov / **I. nagrada – XIV.**
Pjesma
Miris zemlje

(2017) Lov / **Nagrada publike – XIV.**

60. Sanja Plevko, Zagreb (1)
(2010) * / **Pohvala – VII.**

61. Sanja Zadro, Zagreb (1)
(2011) Otok / **I. nagrada – VIII.**
Žongliranje

62. Silvija Butković, Dakovo (2)
(2008) * / **Pohvala – V.**
(2009) Miris lavande / **Pohvala – VI.**
Na hridlima života

63. Siniša Matasović, Topolovac (1)
(2015) Nakon svega što smo prošli u životu
/ **Pohvala – X.**

64. Sladana Benkus, Maruševac (1)
(2019) Tvoja ramena / **5. nagrada – XVI.**
Lutka

65. Slavica Gazibara, Čakovec (2)
(2018) Kako to / **I. nagrada – XV.**
Brazda
Hladnoća

(2023) Bez naslova / **5. nagrada – XX.**
Njih dvoje

66. Slavica Sarkotić, Lekenik (6)
(2012) U ljubavi i u snu / **2. Nagrada – IX.**
Ti, ja, i on

(2015) Moli za našu ljubav / **Pohvala – XII.**
(2017) Jednostavna pjesma o zelenom i plavom
/ **Pohvala – XIV.**

(2018) Ljubav ne počinje poljupcem
/ **Pohvala – XV.**
Ti kažeš, ja kažem, a lipa(nj) se osipa

(2020) Ti samo misliš da me voliš
/ **Pohvala – XVII.**

(2020) ≈ / **Vjenčić Željke Boc – XVII.**

67. Snježana Šoštarko, Krapinske Toplice (1)
(2015) Kad maske padnu / **Pohvala – X.**

68. Stanko Majdak, Zlatar (1)
(2007) Moj kalendar samoće / **Pohvala – IV.**

69. Stanko Stojić, Split (1)
(2011) Vrh planine u snijegu / **2. nagrada – VIII.**
Pelin
Odjednom

70. Tamara Blažinić, Zabok (1)
(2007) *** / **Pohvala – IV.**

71. Tanja Šantić (r. Klapač), Marija Bistrica (3)
(2008) Moje boje / **5. nagrada – V.**
Zaustavi me
Izgubljeni u prijevodu

(2008) Izgubljeni u prijevodu
/ **Nagrada publike – V.**

(2009) Mojoj ljubavi / **I. nagrada – VI.**
Put
Dopustiti ću ti

72. Tatjana Gredičak, Zagreb (2)
(2012) Drugačiji ti / **Pohvala – IX.**
(2015) Ne želim da se promijeniš / **2. nagrada – X.**

73. Tomislav Šovagović, Zagreb (2)
(2006) Prva lngi / **Pohvala – III.**
Francuzima je najlakše
Blues za čokolino

(2007) Slagana pjesma / **5. nagrada – IV.**

74. Valentina Vukman, Dubrovnik (1)
(2009) Ljubila bih te / **Pohvala – VI.**
Radosna jutra

75.Vesela Dujmić, Split (1)
(2022) Kakva je ljubav / **Pohvala – XIX.**

76. Vesna Jakopović, Marija Bistrica (1)
(2006) Previše je zelenila u očima
/ **Nagrada publike – III.**

77. Vinko Pavić, Zagreb (1)
(2015) Nagorkinja vila / **Posebna pohvala – XII.**

78. Vladimir Šuk, Oroslavje (6)
(2006) Imaginarna ljubavna šetnja Parkom
Vranyczany / **Pohvala – III.**

(2007) Ljubavi velikog plavetnila / **2. nagrada – IV.**
Ljubavna arabeska
Ljubio sam Anu–Afroditu

(2008) Iz sna prema pojilištu / **2. nagrada – V.**
Kratak ljubavni traktat
Voće

(2009) Pjesma zaljubljenog slikara / **Pohvala – VI.**
Ljubavna pjesma arkadijskog romantičara
(2010) Godišnji odmori kad vješamo snove
/ **5. nagrada – VII.**
Ljubavni stih s potpisom
Proklet/Bijeg

(2012) Po mojoj mjeri / **Pohvala – IX.**

79. Zlatko Pochobradsky, Čabar (1)
(2012) Kružići / **Pohvala – IX**

80. Zoran Bašić, Podstrana (1)
(2012) Izmještam te ljubavi / **I. nagrada – IX.**
Stavljam ruke u džepove
Kad anđeli se vole

81. Zrinko Šimunić, Zagreb (1)
(2018) Ranojutrica / **5. nagrada – XV.**
Pjesma

82. Željka Čakan, Zagreb (1)
(2013) *** / **Pohvala – X.**

83. Željka Meštrovic, Marija Bistrica (1)
(2005) Ljubav / **Nagrada publike – II.**

DODATAK 3.

POPIS OKRUNJENIH PJESNIKA PREMA NAGRADAMA

U ovomu se dodatku donose popisi pjesnika i naslova pjesama po nagradama i pohvalama. Dvije su pjesnikinje čak tri puta dobile prvu nagradu: Biserka Marečić iz Kašine i Jelena Stanojčić iz Zagreba, ostali pjesnici po jednom.

Pjesnikinja Ljiljana Lukačević iz Ivanca tri je puta dobila drugu nagradu, pjesnik Vladimir Šuk iz Oroslavja dva puta, a ostali jednom. Pjesnikinja Anđelka Korčulanić iz Splita dva je puta dobila treću nagradu. Đurđa Ilijaš iz Zagreba tri je puta dobila Nagradu publike, a Sanja Kovačić iz Marije Bistrice dva puta.

Prvu je nagradu dobilo 16 pjesnika, od toga 14 pjesnikinja i 2 pjesnika. Drugu je nagradu dobilo 17 pjesnika, od toga 12 pjesnikinja i 5 pjesnika. Treću je nagradu dobilo 19 pjesnika, od toga 12 pjesnikinja i 7 pjesnika. Nagradu publike dobilo je 15 pjesnikinja. Još ne znamo tko će ju dobiti na XX. recitalu.

Četiri pohvale dobila je Slavica Sarkotić iz Lekenika; tri pohvale Franko Stipković iz Zagreba, Ivana Skuhala Karasman iz Zagreba, Petra Friščić (prvo dok je još imala djevojačko prezime Horvatinčić) iz Marije Bistrice, Vladimir Šuk iz Oroslavja. Tri pohvale dobila je Mirjana Vujec (Križanović) iz Stubičkih Toplica. Po dvije pohvale dobili su Aljoša Đugum iz Zagreba, Bernarda Cesar iz Marije Bistrice, Ljiljana Lukačević iz Ivanca, Marica Žanetić Malenica iz Splita, Marko Gregur iz Koprivnice, Mirjana Hercigonja-Sauchá iz Zagreba i Silvija Butković iz Đakova, a ostali po jednu.

Ukupno je više od polovice pjesama (osam) sedmero pjesnika koje je publika nagradila iz Marije Bistrice, što je razumljivo jer je *Recital* plod natjecanja, tamo se održava pa je i najviše mještana, a no za veličinu toga ljupkoga hodočasničkoga mjesta neobično je koliko vrsnih pjesnika sudjeluje. Naime, dok je publika znala odakle je autor pjesme koja se izvodila na *Recitalu*, članovi Stručnoga povjerenstva to nisu znali. Tako da su mogli birati samo po kakvoći pjesama, ne po mjestu gdje pjesnici žive. Dosada je prvu nagradu dobilo pet pjesnikinja iz Marije Bistrice: Petra Friščić, Petra Gorički, Sanja Kovačić, Sanja Mendek i Tanja Šantić (r. Klapač), treću nagradu šesta pjesnikinja iz toga mjesta, Karolina Kuljak (uz Tanju). To je još jedan pokazatelj što sve kultura u obliku natjecanja i održavanja recitala uz tiskanje zbornika i zbirki može učiniti u hrvatskomu narodu.

3.1. Pjesnici koji su dobili 1. nagradu (16)

- 1. Ana Narandžić**, Zagreb
(2023) KUČA BEZ ZIDOVA / **1. nagrada** – XX.
NAPISALA SAM MU PJESMU
- 2. Biserka Marečić**, Kašina (5)
(2007) ZATVORENA VRATA / **1. nagrada** – IV.
(2008) KULE U ZRAKU / **1. nagrada** – V.
(2010) U TALOGU KAVE / **1. nagrada** – VII.
- 3. Blaženka Lešić**, Kaštel Štafilić
(2004) SAMO SJENE / **1. nagrada** – I.
- 4. Davorka Smoković**, Pićan
(2016) DA BUDEŠ TU / **1. nagrada** – XIII.
- 5. Dragutin Horkić**, Bregana
(2006) POPLAVA / **1. nagrada** – III
- 6. Jelena Stanojčić**, Zagreb (3)
(2019) SANJAM DA LETIM / **1. nagrada** – XVI.
(2021) REKAO SI OPROSTI / **1. nagrada** – XVIII.
(2022) KAD SAM JA VOLJELA / **1. nagrada** – XIX.
- 7. Marija Illebec**, Krapina
(2020) TUDA PJESMA O TEBI / **1. nagrada** – XVII.
- 8. Mirta Abramović**, Đakovo
(2015) STARI MOJ / **1. nagrada** – XII.
- 9. Petra Friščić (r. Horvatinčić)**, Marija Bistrica
(2014) TA MALA SITNICA / **1. nagrada** – XI.
- 10. Petra Gorički**, Marija Bistrica
(2013) B612 / **1. nagrada** – X.
- 11. Sanja Kovačić**, Marija Bistrica
(2005) KORA / **1. nagrada** – II
- 12. Sanja Mendek**, Marija Bistrica
(2017) LOV / **1. nagrada** – XIV.
- 13. Sanja Zadro**, Zagreb
(2011) OTOK / **1. nagrada** – VIII.
- 14. Slavica Gazibara**, Čakovec
(2018) KAKO TO / **1. nagrada** – XV.
- 15. Tanja Šantić (r. Klapač)**, Marija Bistrica
(2009) MOJOJ LJUBAVI / **1. nagrada** – VI.
- 16. Zoran Bašić**, Podstrana
(2012) IZMIJEŠTAM TE LJUBAVI / **1. nagrada** – IX.

3.2. Pjesnici koji su dobili 2. nagradu (17)

- 1. Antonio Karlović**, Kupljenovo
(2015) RUKE / **2. nagrada** – XII.
- 2. Davorka Črmećec**, Nedelišće
(2020) OSLUHNI, PROČITAJ MI
PRIJE NEGO KRENEM / **2. nagrada** – XVII.
- 3. Diana Rosandić**, Rijeka
(2004) JAKO SAM TE VOLIO
/ **2. nagrada** – I.
- 4. Dragica Reinholz**, Zlatar
(2023) PITAO SI LJUBAVI / **2. nagrada** – XX.
- 5. Đurđica Asić–Klobučar**, Zagreb
(2006) JEDNO SJEĆANJE / **2. nagrada** – III.
- 6. Goran Gatalica**, Zagreb
(2021) ZBOG TVOJE DOBROTE
/ **2. nagrada** – XVIII.
- 7. Grozdana Drašković**, Hum na Sutli
(2014) NAPOKON SAM PODIGNULA POGLAD
/ **2. nagrada** – XI.
- 8. Iva Sviben**, Zlatar Bistrica
(2017) OCEAN / **2. nagrada** – XIV.
- 9. Jadranka Klobučar Gros**, Zagreb
(2005) JEDNO POSLIJEPODNE / **2. nagrada** – II.
- 10. Kristina Mrkoci**, Mače
(2022) SLIKA / **2. nagrada** – XIX.
- 11. Lidija Đujić**, Zagreb
(2010) BAJKA O JELI I TADJI / **2. nagrada** – VII.
- 12. Ljiljana Lukačević**, Ivanec (3)
(2016) ODGOVOR NEBA / **2. nagrada** – XIII.
(2018) DODI DA UMREMO / **2. nagrada** – XV.
(2019) BRŠLJAN I STABLO / **2. nagrada** – XVI.
- 13. Ninoslav Marinković**, Beč
(2009) DA MI JE ZNATI VOZITI AUTO
/ **2. nagrada** – VI.
- 14. Slavica Sarkotić**, Lekenik
(2012) U LJUBAVI I U SNU / **2. nagrada** – IX.
- 15. Stanko Stojić**, Split
(2011) VRH PLANINE U SNIJEGU
/ **2. nagrada** – VIII.
- 16. Tatjana Gredičak**, Zagreb
(2013) NE ŽELIM DA SE PROMIJENIŠ
/ **2. nagrada** – X.
- 17. Vladimir Šuk**, Oroslavje (2)
(2007) LJUBAVI VELIKOG PLAVETNILA
/ **2. nagrada** – IV.
(2008) IZ SNA PREMA POJILIŠTU / **2. nagrada** – V.

3.3. Pjesnici koji su dobili treću nagradu (19)

- 1. Anđelka Korčulanić**, Split (2)
(2020) MAKAR DOŠAO PRED SMRT
/ **3. nagrada – XVII.**
- (2021) SVE MOJE / **5. nagrada – XVIII.**
- 2. Cvijeta Grijak**, Sesvete
(2013) OSTAVLJENA / **5. nagrada – X.**
- 3. Davorka Smoković**, Pićan
(2014) DOBRO SAM TI JA / **5. nagrada – XI.**
- 4. Franko Stipković**, Zagreb
(2011) KRHOTINA br. 59 / **5. nagrada – VIII.**
- 5. Goran Gatalica**, Zagreb
(2017) MOŽDA SMO SE TREBALI VIŠE SLUŠATI
/ **5. nagrada – XIV.**
- 6. Irena Delišimunović**, Dugo Selo
(2012) KUPIO SAM PSA / **5. nagrada – IX**
- 7. Ivana Galić Šoštarić**, Zagreb
(2016) OTOKJA / **5. nagrada – XIII.**
- 8. Karolina Kuljak**, Marija Bistrica
(2015) KOMADIĆ RAJA / **5. nagrada – XII.**
- 9. Ljiljana Lukačević**, Ivanec
(2006) LJUBAV I GROB / **5. nagrada – III.**
- 10. Ijubica Ribić**, Varaždin
(2022) OLUJNO MOJE / **5. nagrada – XIX.**
- 11. Marko Gregur**, Koprivnica
(2009) ** / **5. nagrada – VI.**
- 12. Nadica Čižmek**, Zagreb
(2005) KUĆA BEZ VRATA / **5. nagrada – II.**
- 13. Nikola Kuzmičić**, Zagreb
(2004) LJUBAVNA PJESMA XVIII / **5. nagrada – I.**
- 14. Sladana Benkus**, Maruševac
(2019) TVOJA RAMENA / **5. nagrada – XVI.**
- 15. Slavica Gazibara**, Čakovec
(2023) BEZ NASLOVA / **5. nagrada – XX.**
- NJIH DVOJE
- 16. Tanja Šantić (r. Klapač)**, Marija Bistrica
(2008) MOJE BOJE / **5. nagrada – V.**
- 17. Tomislav Šovagović**, Zagreb
(2007) SLAGANA PJESMA / **5. nagrada – IV.**
- 18. Vladimir Šuk**, Oroslavje
(2010) GODIŠNJI ODMORI KAD VJEŠAMO SNOVE
/ **5. nagrada – VII** .
- 19. Zrinko Šimunić**, Zagreb
(2018) RANOJUTRICA / **5. nagrada – XV.**

3.4. Pjesnici koji su dobili Nagradu publike (15)

- 1. Dragica Reinholz**, Zagreb
(2020) PARALELNE ULICE
/ **Nagrada publike – XVII.**
- 2. Durda Ilijaš**, Zagreb (3)
(2010) LUTKA U CRNOM KAPUTU
/ **Nagrada publike – VII.**
- (2011) ZLATNA RIBICA / **Nagrada publike – VIII.**
- (2018) GODIŠNJICA MATURE
/ **Nagrada publike – XV.**
- 3. Eleonora De Lai**, Ivanec
(2021) ZAŠTO SI LIJEP / **Nagrada publike – XVIII.**
- 4. Evica Kraljić**, Nova Gradiška
(2016) AKROSTIH: ŽELJKA BOC
/ **Nagrada publike – XIII.**
- 5. Martina Sviben**, Zlatar Bistrica
(2019) TEBI / **Nagrada publike – XVI.**
- 6. Milena Mikuš**, Marija Bistrica
(2004) PRITAJENA / **Nagrada publike – I.**
- 7. Mira Bajs**, Marija Bistrica
(2015) GODINE / **Nagrada publike – XII.**
- 8. Mirjana Hercigonja- Saucha**, Zagreb
(2007) JOŠ UVIJEK MOGU NABAVITI PSA
/ **Nagrada publike – IV.**
- 9. Petra Gorički**, Marija Bistrica
(2012) STANKA / **Nagrada publike – IX.**
- (2013) B612 / **Nagrada publike – X.**
- 10. Petra Friščić (r. Horvatinčić)**, Marija Bistrica
(2014) TA MALA SITNICA / **Nagrada publike – XI.**
- 11. Sanja Kovačić**, Marija Bistrica (2)
(2009) ŽENA / **Nagrada publike – VI.**
- (2022) APOKALIPSA / **Nagrada publike – XIX.**
- 12. Sanja Mendek**, Marija Bistrica (1)
(2017) LOV / **Nagrada publike – XIV.**
- 13. Tanja Šantić (r. Klapač)**, Marija Bistrica
(2008) IZGUBLJENI U PRIJEVODU
/ **Nagrada publike – V.**
- 14. Vesna Jakopović**, Marija Bistrica
(2006) PREVIŠE JE ZELENILA U OČIMA
/ **Nagrada publike – III.**
- 15. Željka Meštrović**, Marija Bistrica
(2005) LJUBAV / **Nagrada publike – II.**

3.5. Pjesnici koji su dobili Posebne pohvale (2 pjesnika)

- 1. Vinko Pavić**, Zagreb
(2015) NAGORKINJA VILA / **Posebna pohvala – XII.**
- 2. Mirta Abramović**, Đakovo
(2018) LEDENA BERBA
/ **Posebna umjetnička pohvala – XV.**

3.6. Pjesnici koji su dobili Vjenčić Željke Boc (4 pjesnikinje)

- 1. Slavica Sarkotić**, Lekenik
(2020) ≈ / **Vjenčić Željke Boc – XVII.**
- 2. Petra Friščić (r. Horvatinčić)**, Marija Bistrica
(2021) ≈ / **Vjenčić Željke Boc – XVIII.**
- 3. Jelena Stanojčić**, Zagreb
(2022) ≈ / **Vjenčić Željke Boc – XIX.**
- 4. Ljiljana Lukačević**, Ivanec
(2023) ≈ / **Vjenčić Željke Boc – XX.**

3.7. Pjesnici koji su dobili Vjenčić publike (1 pjesnikinja)

- 1. Martina Sviben**, Zlatar Bistrica
(2022) DEČKU U KARIRANOJ KOŠULJI (ZAUVIJEK)
/ **Vjenčić publike – XIX.**

3.8. Pjesnik koji je dobio Jubilarni vjenčić (1 pjesnik)

- 1. Franko Stipković**, Zagreb
(2023) ≈ **Jubilarni vjenčić – XX.**

3.9. Pjesnici koji su dobili pohvale u prvomu desetljeću (33 pjesnika)

U prvomu je desetljeću 33 pjesnika dobilo pohvale za 41 pjesmu.

- 1. Barbara Klepić**, Dubrovnik
(2013) *** / **Pohvala – X.**
- 2. Bernarda Cesar**, Marija Bistrica (2)
(2005) [STAVI ME U ZAGRADU] / **Pohvala – II.**
- (2008) * / **Pohvala – V.**

- 3. Biserka Marečić**, Kašina (2)
(2009) DANI UTKANI U VJETAR / **Pohvala – VI.**
- (2012) PROZOR OČIJU / **Pohvala – IX.**
- 4. Božica Brkan**, Zagreb
(2011) ARIEL I CAMBRIA / **Pohvala – VIII.**
- 5. Darko Čiglenečki**, Gornja Stubica
(2011) VOLE ME / **Pohvala – VIII.**
- 6. Diana Rosandić**, Rijeka
(2010) * / **Pohvala – VII.**
- 7. Domagoj Butković**, Đakovo
(2010) * / **Pohvala – VII.**
- 8. Durda Ilijaš**, Zagreb
(2008) * / **Pohvala – V.**
- 9. Franko Stipković**, Zagreb (2)
(2010) * / **Pohvala – VII.**
- (2013) SAMOKRESOM U GLAVU / **Pohvala – X.**
- 10. Irena Delišimunović**, Dugo Selo
(2013) UZALUD DOLAZI ZIMA / **Pohvala – X.**
- 11. Jadranka Klabučar Gros**, Zagreb
(2007) NE ZNAM / **Pohvala – IV.**
- 12. Klementina Clemens Kos**, Zaprešić
(2005) POTRES OD 9 RICHTERA / **Pohvala – II.**
- 13. Ksenija Hrgetić**, Gornja Stubica
(2010) * / **Pohvala – VII.**
- 14. Ljiljana Lukačević**, Ivanec
(2009) ZAVJETRINA NADE / **Pohvala – VI.**
- 15. Marija Hlebec**, Krapina
(2013) MA, K VRAGU SVE / **Pohvala – X.**
- 16. Marija Pogorilić**, Rovinj
(2009) NA MORU / **Pohvala – VI.**
- 17. Marko Gregur**, Koprivnica (2)
(2008) * / **Pohvala – V.**
- (2010) * / **Pohvala – VII.**
- 18. Mirela Majić – Zec**, Sinj
(2011) U ZEMLJI OLOVNIH OBLAKA...
("RAZBARUŠENA" PRIČA – PJESMA)
/ **Pohvala – VIII.**
- 19. Mirjana Hercigonja Saucha**, Zagreb (2)
(2005) RECI MI JER ŽURIM / **Pohvala – II.**
- (2008) * / **Pohvala – V.**
- 20. Mirjana Križanović**, Stubičke Toplice
(2006) TVORAC / **Pohvala – III.**
- 21. Petra Friščić (r. Horvatinčić)**, Marija Bistrica
(2012) MOJE DA I MOJE NE / **Pohvala – X.**
- 22. Sanja Plevko**, Zagreb
(2010) * / **Pohvala – VII.**
- 23. Silvija Butković**, Đakovo (2)
(2008) * / **Pohvala – V.**
- (2009) MIRIS LAVANDE / **Pohvala – VI.**
- 24. Siniša Matasović**, Topolovac
(2013) NAKON SVEGA ŠTO SMO
PROŠLI U ŽIVOTU
/ **Pohvala – X.**
- 25. Snježana Šoštarko**, Krapinske Toplice
(2013) KAD MASKE PADNU / **Pohvala – X.**
- 26. Stanko Majdak**, Zlatar
(2007) MOJ KALENDAR SAMOĆE / **Pohvala – IV.**

27. Tamara Blažinić, Zabok
(2007) *** / **Pohvala – IV.**
28. Tatjana Gredičak, Zagreb
(2012) DRUGAČIJI TI / **Pohvala – IX.**
29. Tomislav Šovagović, Zagreb
(2006) PRVA INGI / **Pohvala – III.**
50. Valentina Vukman, Dubrovnik
(2009) LJUBILA BIH TE / **Pohvala – VI.**
51. Vladimir Šuk, Oroslavje (5)
(2006) IMAGINARNA LJUBAVNA ŠETNJA PARKOM
VRANYCZANY
/ **Pohvala – III.**
(2009) PJESMA ZALJUBLJENOG SLIKARA
/ **Pohvala – VI.**
(2012) PO MOJOJ MJERI / **Pohvala – IX.**
52. Zlatko Pochobradsky, Čabar
(2012) KRUŽICI / **Pohvala – IX.**
55. Željka Čakan, Zagreb
(2015) *** / **Pohvala – X.**

5.10. Pjesnici pohvaljeni u drugomu desetljeću (27)

U drugomu je desetljeću Prvu pohvalu dobilo 7 pjesnikinja i 1 pjesnik, Drugu pohvalu 6 pjesnikinja i 2 pjesnika, Treću pohvalu dobilo je 8 pjesnikinja i 1 pjesnik.

5.10.1. Prve pohvale (8)

1. Slavica Sarkotić, Lekenik (2)
(2015) MOLI ZA NAŠU LJUBAV / **I. pohvala – XII.**
(2017) JEDNOSTAVNA PJESMA O
ZELENOM I PLAVOM
/ **I. pohvala – XIV.**
2. Ivana Skuhala Karasman, Zagreb (2)
(2019) ŠUTIM / **I. pohvala – XVI.**
(2020) PREDVIDANJE / **I. pohvala – XVII.**
5. Aljoša Dugum, Zagreb
(2016) AKO ČEZNEŠ / **I. pohvala – XIII.**
4. Ivana Galić Šoštarić, Zagreb
(2018) TRIVIA / **I. pohvala – XV.**
5. Maja Čvek, Zagreb
(2014) NE DAJ ME / **I. pohvala – XI.**
6. Marica Žanetić Malenica, Split
(2021) NISAM KOPRIVA / **I. pohvala – XVI.**
7. Mirjana Vujec, Stubičke Toplice
(2025) MIROVI PJESAN TIŠINE / **I. pohvala – XX.**
8. Petra Friščić (r. Horvatinčić), Marija Bistrica
(2022) ONA S KOJOM ŽIVIM / **I. pohvala – XIX.**

5.10.2. Druge pohvale (9)

1. Cvijeta Grijak, Sesvete (2)
(2014) DELUZIJA / **2. pohvala – XI.**
(2017) GOLI I SIJEDI / **2. pohvala – XIV.**
2. Slavica Sarkotić, Lekenik (2)
(2018) LJUBAV NE POČINJE POLJUPCEM
/ **2. pohvala – XV.**
(2020) TI SAMO MISLIŠ DA ME VOLIŠ
/ **2. pohvala – XVII.**
5. Anđelka Korčulanić, Split
(2016) SVADA / **2. pohvala – XIII.**
4. Aljoša Dugum, Zagreb
(2022) LJETO U LIJEVOM DŽEPU / **2. pohvala – XIX.**
5. Franko Stipković, Zagreb
(2015) SRCE BUDNO / **2. pohvala – XII.**
6. I. Jiljana Lukačević, Ivanec
(2025) ANĐEOSKA KRILA NA KRAJU VREMENA
/ **2. pohvala – XX.**

7. I. Jiljana Vuglač, Ivanec
(2021) MUŠMULE JE OKITIO SNIJEG
/ **2. pohvala – XVIII.**
8. Marica Žanetić Malenica, Split
(2019) MIRIS LJUBAVI / **2. pohvala – XVI.**

5.10.3. Treće pohvale (9)

1. Grozdana Drašković, Hum na Sutli (2)
(2021) MOGLA BIH, ALI NEĆU...
/ **5. pohvala – XVIII.**
(2025) PITAM SE... / **5. pohvala – XX.**
DVIJE KRAJNOSTI
2. Antonio Karlović, Kupljenovo
(2018) MLADENKA / **5. pohvala – XV.**
5. Gordana Vlašić, Oroslavje
(2014) POVRATAK / **5. pohvala – XI.**
4. Ivana Skuhala Karasman, Zagreb
(2017) NEVIDLJIVA ŽENA / **5. pohvala – XIV.**
5. Ivanka Bičak, Bedenica
(2016) TI DOBRO ZNAŠ MOJE MISLI
/ **5. pohvala – XIII.**
6. I. J. Ljubica Ribić, Varaždin
(2019) JEDNOSTAVNO TI / **5. pohvala – XVI.**
7. Mirjana Križanović, Stubičke Toplice
(2020) U LJUSCI OD TIJELA / **5. pohvala – XII.**
8. Petra Friščić (r. Horvatinčić), Marija Bistrica
(2015) TU SAM I NISAM / **5. pohvala – XII.**
9. Vesela Dujmić, Split
(2022) KAKVA JE LJUBAV / **5. pohvala – XIX.**

DODATAK 4.

SUDIONICI U PROVOĐENJU *RECITALA*

U *Recitalu* su sudjelovali članovi Povjerenstva, voditelji, glumci i spikeri. Voditelji su bili Ana Meštrović, Ivan Benc, Jelena Januš Grbić, Elvis Lacković i Martina Čvek. Natjecateljske pjesme iz zbornika čitali su Rosanda Tometić, Dubravko Sidor, Martina Čvek i Vesna Tominac Matačić. Željki su pjesme čitali i Maja Perfiljeva, Sonja Šarunić, Romina Gorički, Karla Cesar, Ana Petric, Darija Forko, Valentina Kovačić i voditelji.

4.1. Članovi stručnoga povjerenstva iliti stručnoga (ocjenjivačkoga) suda

1. Darko Ciglenečki, prof.
I. (2004.)
2. prof. dr. sc. Dubravka Težak
predsjednica
VII, VIII, IX, X. (2010. – 2015.)
5. Đuka Francuz, prof.
I. (2004.)
4. Enes Kišević, dipl. glumac
predsjednik
I. (2004.)
II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XI, XV,
XVI, XVII, XVIII, XIX, XX. (2005. – 2025.)
5. izv. prof. dr. sc. Julijana Matanović
predsjednica
II, III, IV. (2005. – 2007.)
V. (2008.)
VII. (2010.)
6. Ludwig Bauer, dipl. slavist
predsjednik
VIII, IX, X. (2011. – 2015.)
7. Maja Gjerek, prof.
VI. (2009.)
8. Mirko Kovačević, prof.
predsjednik
IV, V. (2007. – 2008.)
VI. (2009.)
VII. (2010.)
9. dr. sc. Nada Babić, prof.
III. (2006.)
XV. (2018.)
XVII, XVIII, XIX. (2020. – 2022.)
10. Petra Ivić, pjesnikinja
I. (2004.)
11. Stanka Pavuna, prof.
I. (2004.)
12. Vesna Svaguša, prof.
XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX.
(2014. – 2025.)

15. prof. dr. sc. Zrinka Jelaska
predsjednica
XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX.
(2014. – 2025.)
14. Željko Pavičić, pjesnik
II. (2005.)

4.2. Voditelji

1. Ana Meštrović
II. (2004. – 2005.)
2. Elvis Lacković
II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV,
XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX.
(2006. – 2025.)
5. Ivan Benc
I. (2004.)
4. Jelena Januš Grbić
III, IV, V, VIII, (2006. – 2008.)
IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII,
XIX, XX. (2011. – 2025.)
5. Martina Čvek
VII. (2010.)

4.5. Izvođači odabranih pjesama iz zbornika

1. Dubravko Sidor
I. do XX. (2004. – 2025.)
2. Martina Čvek
III. do XI. (2006. – 2014.)
5. Rosanda Tometić
I. od XII. do XX. (2004., 2015. – 2025.)
4. Vesna Tominac Matačić
II. (2005.)

4.4. Posebni izvodači Željkinih pjesama

1. Ana Petrić
VI. (2009.)
2. Darija Forko
VI. (2009.)
3. Karla Cesar
VI. (2009.)
4. Maja Perfiljeva
I, II. (2004. – 2005.)
5. Romina Gorički
VI. (2009.)
6. Sonja Šarunić
I. (2004.)
7. Valentina Kovačić
VI. (2009.)

4.5. Glazbeni gosti na recitalima Željka Boc

1. Danijela Pintarić , pjevačica
XI. (2014.)
2. Darija Miketić , pijanistica
XVIII. (2021.)
3. Divna Šimatović , gitaristica
XVI. (2019.)
4. Duo od A do Z (Ana Matošević, gitaristica i Zrinka Glavaš , pjevačica)
XVII. (2020.)
5. Elena Kleflin , pjevačica
XIV. (2017.)
6. Generacijski Jazz , grupa
VIII. (2011.)
7. Ida Hohnjec , gitaristica
I. (2004.)
8. Iva Ranogajec , pjevačica
II. (2005.)
9. Ivan Japec , violinist
VII, IX. (2010., 2012.)
10. Ivica Ridan , pijanist
XIX.(2022.)
11. Jurica Vugrek , pijanist
XI, XII, XIV, XV. (2013. – 2014., 2017. – 2018.)
12. Lea Šprajc , gitaristica
XII. (2015.)
13. Lidija Bačić , pjevačica
VII. (2010.)
14. Marija Miketić , violinistica
XVIII. (2021.)
15. Marko Vukus Vuky , pjevač
XIII. (2016.)
16. Martina Šafarić , pjevačica
I. (2004.)

17. Max Hozić , pjevač
VII, IX. (2010., 2012.)
18. Mirta Krsnik , pjevačica
XV. (2018.)
19. Mladen Kosovec , gitarist i pjevač
XX. (2023.)
20. Nikolina Hlizar , pjevačica
XIX. (2022.)
21. Oliver Belošević , pijanist
III, IV, V, VI. (2006. – 2009.)
22. Petra Antolić , pjevačica
III, V, VI. (2006., 2008. – 2009.)
23. Renata Sabljak , pjevačica
X. (2015.)
24. Tomislav Durinec , gitarist
VII. (2010.)
25. Tomislav Šantek , pjevač
I, II. (2004. – 2005.)
26. Toni Eterović , pijanist
IX. (2012.)
27. Žanamari Lalić , pjevačica
IV. (2007.)

4.6. Likovni suradnici

Svestrana marijabintrička umjetnica Bernarda Cesar, mag. ing. arch., likovno je opremila svih dvadeset zbornika Hod se nastavlja, nekoliko uz pomoć Marije Juze. Bernarda je izradila i sve plakete koje se svake godine daruju nagrađenim pjesnicima. Trideset i pet likovnih umjetnika darovalo je svoja djela kao nagrade. Svi su iz Marije Bistrice ili okolnih mjesta. Pet slikarica i četmaest slikara darovalo je jedno svoje likovno djelo za *Recital*, a pet slikarica i tri slikara po dva svoja djela. Četiri slikarice darovale su tri svoja djela: Rajka Hrbić, Danica Posavec, Marija Čukelj i Zdenka Lazar. Šest djela darovao je Drago Cvijetić, po sedam Marinko Maričić i Zvonko Pižir, a najviše ih je darovao Damir Kukavica, ukupno deset. Zvonko Pižir uokviro je sve darovane slike koje su dodjeljivane nagrađenima.

1. Antonija Dvorski:		
Akril na platnu <i>Pejzaž</i>	XX.	2025.
2. Birgit Pavlek (r. Brlečić) (2):		
Akvarel <i>Bistrica</i>	XVI.	2019.
Ulje na platnu	XX.	2025.
3. Blaženka Pleše:		
Tempera na lesonitu <i>Slap</i>	VIII.	2011.
4. Božena Curiš:		
Ulje na platnu <i>Mrtva priroda</i>	XI.	2014.
5. Damir Kukavica (10):		
Ulje na platnu <i>Ruže</i>	III.	2006.
Ulje na platnu	V.	2008.
Ulje na platnu	VI.	2009.
Ulje na platnu <i>Cvijeeće</i>	VIII.	2011.

Ulje na platnu <i>Cvijeeće</i>	IX.	2012.
Ulje na platnu <i>Portret</i>	X.	2015.
Ulje na platnu <i>Lopoči</i>	XIV.	2017.
Ulje na platnu <i>Morski pejzaž</i>	XVII.	2020.
Akril na platnu <i>Cvijeeće</i>	XIX.	2022.
Ulje na platnu <i>Ruže</i>	XX.	2025.
6. Danica Posavec (3) :		
Ulje na platnu <i>Orači</i>	VII.	2010.
Ulje na platnu <i>Pejzaž</i>	XIII.	2016.
Ulje na platnu <i>Trakošćan</i>	XVII.	2020.
7. Darko Domišljanović:		
Ulje na platnu	V.	2008.
8. Drago Cvijetić (6):		
Ulje na platnu <i>More</i>	III.	2006.
Ulje na platnu <i>Zima na jezeru</i>	XIII.	2016.
Ulje na platnu <i>Rukavac Krapine</i>	XV.	2018.
Ulje na platnu <i>Iz Gornje Stubice</i>	XVIII.	2021.
Ulje na platnu <i>Pejzaž</i>	XIX.	2022.
Ulje na platnu	XX.	2025.
9. Franjo Klopotan:		
Serigrafija <i>Zaljubljeni</i>	II.	2005.
10. Ivan Lacković – Croata:		
Akvarel grafika	I.	2004.
11. Ivan Sokolić:		
Slika kombinirana tehnika <i>Uspomene</i>	IV.	2007.
12. Ivica Pepelko:		
Ulje na platnu <i>Portret Željka</i>	I.	2004.
13. Ivo Kolar:		
Ulje na platnu	II.	2005.
14. Josip Rubes:		
Serigrafiju <i>Pejzaž</i>	XII.	2015.
15. Juraj Lukina:		
Ulje na platnu <i>Kompozicija</i>	IV.	2007.
16. Larisa Kralj:		
Ulje na platnu	II.	2005.
17. Ljubica Čačko (3):		
Ulje na platnu <i>Irisi</i>	XIV.	2017.
Ulje na platnu <i>Pejzaž</i>	XVI.	2019.
Ulje na platnu	XX.	2025.
18. Marija Čukelj (3):		
Akvarel	I.	2004.
Pastel <i>Cvijeeće</i>	XI.	2014.
Ulje na platnu <i>Šuma</i>	XV.	2018.
19. Marinko Maričić (7):		
Ulje na platnu <i>Jesenska idila</i>	IV.	2007.
Ulje na platnu	VI.	2009.
Ulje na platnu	VII.	2010.
Ulje na platnu <i>Jesen</i>	IX.	2012.
Ulje na platnu <i>Jesen</i>	X.	2013.
Ulje na platnu <i>Ples ljubavi</i>	XI.	2014.
Ulje na platnu <i>Gubčeva lipa</i>	XII.	2015.
20. Martina Sambol (2):		
Akril na platnu <i>Tišina prirode</i>	XVIII.	2021.

Ulje na platnu <i>Aježna priča</i>	XVIII.	2021.
21. Milena Mikuš (2):		
Ulje na platnu <i>Rijeka</i>	IV.	2007.
Ulje na platnu <i>Cvijeeće</i>	XVII.	2020.
22. Milan Horvat – Hlebinski (4):		
Akvarel grafiku <i>Pejzaž</i>	X.	2013.
Akvarel <i>Mačuhice</i>	XII.	2015.
Grafika–akvarel <i>Pejzaž</i>	XIII.	2016.
Grafika–akvarel <i>Kosci</i>	XIV.	2017.
23. Mladen Kužnar:		
Ulje na platnu <i>Vrbe kraj rijeke</i>	XIII.	2016.
24. Nedjeljka Hrbić (2):		
Ulje na platnu <i>Cvijeeće</i>	III.	2006.
Slika	VI.	2009.
25. Nikola Sinković:		
Ulje na platnu	V.	2008.
26. Radmilo Mihajlović (3):		
Akril na kartonu <i>Bregi pod snijegom</i>	XVIII.	2021.
Ulje na platnu <i>Iščekivanje</i>	XIX.	2022.
Ulje na platnu	XX.	2025.
27. Rajko Fureš:		
Ulje na platnu	V.	2008.
28. Rajka Hrbić (3):		
Slika	VI.	2009.
Akvarel <i>Tramvaj zvan čežnja</i>	X.	2013.
Akvarel <i>Tramvaj zvan čežnja</i>	XI.	2014.
29. Tomislav Dilber:		
Ulje na platnu	I.	2004.
30. Višnja Golubić (2):		
Slika	VII.	2010.
Akvarel grafika <i>Mrtva priroda</i>	VIII.	2011.
31. Zdenka Lazar (5):		
Ulje na platnu <i>Andeo</i>	XII.	2015.
Akril na platnu <i>Konji</i>	XIV.	2017.
Ulje na platnu <i>Zaljubljeni</i>	XVI.	2019.
32. Zvonko Pižir (7):		
Grafika akvarel	I.	2004.
Slika	VI.	2009.
Grafika akvarel	VII.	2010.
Slika ulje na staklu	VIII.	2011.
<i>Zagorski pejzaž</i>		
Grafika akvarel <i>Zima</i>	IX.	2012.
Akvarel grafika <i>Bistrica</i>	X.	2013.
Grafika–akvarel <i>Zima</i>	XV.	2018.
33. Željko Breka (2):		
Ulje na platnu <i>Drvo red</i>	XV.	2018.
Ulje na platnu	XVIII.	2021.
<i>Imao sam strašnog pijetla</i>		
34. Željko Kropf:		
Ulje na platnu	II.	2005.
35. Željko Perešin:		
Ulje na platnu	III.	2006.
<i>Hod se nastavlja</i>		

DODATAK 5.

POKROVITELJI I PODUPIRATELJI

Svih su dvadeset godina pokrovitelji bili Krapinsko-zagorska županija i Općina Marija Bistrica. Samo jednu godinu manje, ukupno devetnaest, pokroviteljem je bilo i Nacionalno svetište Majke Božje Bistričke. Prve godine pokroviteljem je bila i Željkina župa, Župa Laz, a ove obljetničke godine pokrovitelj je i Turistička zajednica općine Marija Bistrica.

5.1. Pokrovitelji

Krapinsko-zagorska županija od I. do XX. (2004.– 2025.)
Nacionalno svetište Majke Božje Bistričke I., III. do XX. (2004., 2006.– 2025.)
Općina Marija Bistrica od I. do XX. (2004.– 2025.)
Župa Laz I. (2004.)
Turistička zajednica općine Marija Bistrica XX. (2025.)

5.1.1. Županice i zamjenica župana

1. Vlasta Hubicki, dr. ved. med., županica I, II, III, IV. (2004. – 2007.) predsjednica Županijske skupštine XIII, XIV, XV, XVI, XVII. (2016. – 2020.)
2. Sonja Borovčak, županica V. (2008.) zamjenica župana VIII, IX, X. (2011. – 2015.)

5.1.2. Načelnici Općine

1. Josip Klapač, dr. ved. med. I, III. (2004., 2006.)
2. Stjepan Muhek, dipl. ing. IV, V, VI, VII, VIII, X. (2007. – 2011., 2015.)
3. Josip Milički, ing. XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX. (2014. – 2025.)

5.1.3. Predsjednici Općinskoga vijeća

1. Zdravko Petrinec, prof. dr. sc. IX. (2012.)
2. Teodor Švaljek, ing. XVI. (2019.)

5.1.4. Djelatnici Krapinsko-zagorske županije

1. Ivan Lamot, pročelnik za kulturu KZZ XI. (2014.)
2. Damir Galoić, stručni suradnik u KZZ XII, XIX. (2015., 2022.)

5.1.5. Župnici i upravitelji svetišta Majke Božje Bistričke

1. Mons. Lovro Cindori I. (2005. – 2004.)
2. Mons. Zlatko Koren od II. do XII. (2005. – 2016.)
3. Vlč. Domagoj Matošević od XIII. do XX. (2016. – 2025.)

5.1.6. Župnik Župe Laz

1. vlč. Ivan Mikec I. (2004.)

5.2. Podupiratelji

Mnogi su novčano ili svojim uslugama (poput snimanja, cvijeća, medenjaka i gvirca darovanih sudionicima) ili novcem podupirali *Recital*, ukupno ih je svih ovih godina pedeset i tri različita, pet pojedinaca i četrdeset i sedam poduzeća. Sedam ih je bilo izvan Marije Bistrice: tri iz Zagreba i po jedan iz Klanjca, Gornje Stubice, Donje Stubice i Zlatara, a ostali su živjeli ili radili u tomu tako velikodušnomu mjestu koje je svojim djelom pokazalo koliko cijeni ljude, poeziju i kulturu. Naime, neki su to činili zbog Željke, drugi zbog poezije, treći zbog kulture, a svi zbog ljudi i ljubavi.

Najvjerniji su bili Ljekarne Švaljek (najprije prvih šest godina kao jedan od podupiratelja, a potom ostalih četrnaest kao glavni podupiratelj) i Foto-video Klik, koji su bili podupiratelji svih dvadeset godina. Cijelo jedno desetljeće podupiratelj je bio Medni bar Brlečić, a samo godinu manje Art galerija Ptiček i Cvjećarna Hedera. Sedam je godina *Recital* podupiralo troje sponzora. Prva je od njih bila Vodoprivreda-Zagorje d.o.o. iz Klanjca (prve tri godine kao jednaod ostalih podupiratelja, a potom četiri godine kao glavni podupiratelj, prve dvije sama, potom druge dvije godine uz Ljekarne Švaljek). Time je najvjerniji podupiratelj izvan Marije Bistrice, no uz bok su joj s jednakim brojem godina zagrebačka LIRA 1993. d.o.o. i marijabistrička Hedera.

Šest je godina podupiratelj bio S.I.P. Košec; pet godina tri sponzora: Autoprijevoznik Dubravko Habazin, Medičarsko-svječarska radnja Zozolly, utemeljeno 1882. i Trgovačko-ugostiteljski obrt Vladimir Muhek. Četiri godine sponzori su bile tri marijabistričke trgovine: Trgovina Centar, Trgovina i ugostiteljstvo Cesar i Trgovina Papić; tri godine Milički – M.B. d.o.o. Dvije su godine podupiratelji bili pet poduzeća i jedna privatna osoba, svi iz Marije Bistrice: B.G. d.o.o., K' Lazancu, Marija Dijanić, Medičarsko-svječarski obrt, suvenimica i mjenjačnica Mahmet, Staklo Sente, Ugostiteljstvo K' Lazancu. Ostali su poduprli po jedan *Recital*.

5.2.1. Glavni podupiratelji

1. Vodoprivreda-Zagorje d.o.o., Klanjec V, VI, VII, VIII. (2008. – 2011.)
2. Ljekarne Švaljek, Marija Bistrica VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX. (2010. – 2025.)

5.2.2. Pojedinačna poduzeća

1. Art galerija Ptiček, Marija Bistrica III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI. (2006. – 2014.)
2. Autoprijevoznik Dubravko Habazin, Marija Bistrica I, II, III, V,VI. (2004.– 2006, 2008., 2009.)
3. Autoprijevoznik i trgovina Horvatinčić, Gornja Stubica I. (2004.)
4. B.G. d.o.o., Marija Bistrica III, IV. (2006.– 2007.)
5. Bistrica trade, Marija Bistrica I. (2004.)
6. Caffè bar Lac, Marija Bistrica II. (2005.)
7. Cvjećarna Hedera, Marija Bistrica II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI. (2005.– 2014.)

8. Cvječarna Kurešić, Marija Bistrica I. (2004.)
9. D. M. Klima d.o.o., Marija Bistrica I. (2004.)
10. Dioniz, Marija Bistrica IV. (2007.)
11. Disco Daniel, Marija Bistrica II. (2005.)
12. Fortuna – ART, Zagreb IX. (2012.)
13. Foto–video Klik, Marija Bistrica I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX. (2004. – 2023.)
14. Frizerski salon Maja, Marija Bistrica II. (2005.)
15. Frizerski salon Nada, Marija Bistrica III. (2006.)
16. Frizerski salon Tea, Marija Bistrica III. (2006.)
17. Hedera Marija Bistrica j.d.o.o., Marija Bistrica II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X. (2005. – 2014.)
18. Kavana Dioniz, Marija Bistrica II, III, IV, V, VI. (2005. – 2009.)
19. K' Lazancu, Marija Bistrica III. (2006. – 2007.)
20. Kondor – Zlatar d.o.o., Zlatar VI. (2009.)
21. Kolnik d.o.o., Marija Bistrica II. (2005.)
22. Konto – Š, Marija Bistrica I, II, III, IV, V, VI, VII, IX. (2004. – 2010., 2012.)
23. KUD "Laz", Marija Bistrica VI. (2009.)
24. LIRA 1993 d.o.o., Zagreb I, II, III, IV, V, VI, VII. (2004. – 2010.)
25. Ljekarne Švaljek, Marija Bistrica I, II, III, IV, V, VI. (2004.– 2009.)
26. Medičarsko–svječarska radnja Zozolly, ut. 1882., MB I, II, III, IV, V. (2004.– 2008.)
27. Medičarsko–svječarski obrt, suvenir. i mjen. Mahmet, MB II, III. (2005. – 2006.)
28. Medni bar Brlečić, Marija Bistrica I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X. (2004. – 2013.)
29. Milički – M.B. d.o.o., Marija Bistrica II, III, IV. (2005.– 2007.)
30. Namještaj Škrlec, Marija Bistrica I. (2004.)
31. Pekara Sveta Marija, Marija Bistrica I. (2004.)

32. Salve Regina, Marija Bistrica I. (2004.)
33. S.I.P. Košec, Marija Bistrica II, III, IV, V, VI. (2005.– 2010.)
34. Societe Generale Group, Splitska banka, Zagreb IV. (2007.)
35. Staklo Sente, Marija Bistrica I, II. (2004. – 2005.)
36. Trgostil d.o.o., Marija Bistrica, II. (2005.)
37. Trgostil d.d., Donja Stubica VII. (2010.)
38. Trgovačko–ugostiteljski obrt Vladimir Muhek, MB. II, III, IV, VIII. (2005. –2007., 2009. – 2010.)
39. Trgovina Centar, Marija Bistrica I, II, III, IV. (2004. – 2007.)
40. Trgovina i ugostiteljstvo Cesar, Marija Bistrica I, II, III, IV. (2004.– 2007.)
41. Trgovina Papić, Marija Bistrica III, IV, V, VI. (2006.– 2009.)
42. Ugostiteljstvo Daniel, VI. Ruža Crnički, Marija Bistrica III. (2006.)
43. Ugostiteljstvo K' Lazancu, Marija Bistrica VI, VII. (2009. – 2010.)
44. Ugostiteljstvo Grozd, Marija Bistrica I, II, III, IV, V. (2004.– 2008.)
45. Ugostiteljstvo K' Lazancu, Marija Bistrica I. (2004.)
46. Vodoprivreda–Zagorje d.o.o., Klanjec I, II, III. (2004.– 2007.)
47. Vojnovac gradnja, Marija Bistrica I II. (2006.)
48. ZABOKY – filatelističko društvo, Zabok

5.2.3. Pojedinci

1. Ivan Dijanić, Marija Bistrica I. (2004.)
2. Marija Dijanić, Marija Bistrica XIX, XX. (2022. – 2023.)
3. Renata Kukec, Marija Bistrica III. (2006.)
4. Stjepan Hanžek, Marija Bistrica I. (2004.)
5. Štefica Demšić Prugovečki, Marija Bistrica I. (2004.)

DODATAK 6.

MEDIJSKI POKROVITELJI

Glavni je medijski pokrovitelj svih dvadeset godina bio Radio Marija Bistrica, koji je bio i radno mjesto Željkinu do njezine tragične smrti. Svih su dvadeset godina pokrovitelji bila još dva radija: Radio Stubica i Radio Zlatar. Osim njih još je dvadeset i sedam radijskih postaja, novina i mrežnih stranica medijski pokrivalo festivala (šesnaest puta Radio Hrvatsko zagorje Krapina, petnaest puta Radio Martin i Zagorski list, trinaest puta Radio Zelina, šest puta Radio Marof, pet puta Radio Ludbreg i mrežne stranice. www.culturenet.hr, u četiri navrata Radio Vrbovec, Radio Megaton, u tri prilike Glas Zagorja, Radio I Oroslavje, Radio postaja Nova Gradiška, Radio Sveta Nedelja, dvaput Gradska televizija Zadar, Podravski radio, Radio I Čakovec, Radio Đakovo, Radio Ivanec, Radio Križevci, Radio Samobor, Radio Slunj, Radio Varaždin, Zagorski radio i mrežna stranica www.zagorje.hr. Jednom su *Recital* pokrivali i Glas Koncila, Jutarnji list, Radio Marija, Radio I, Radio Ludbreg, Radio Zabok, Samoborske novine, zagorje.com.

6.1. Glavni medijski pokrovitelj

1. Radio Marija Bistrica I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX. (2004. – 2023.)

6.2. Drugi medijski pokrovitelji

1. Glas Koncila I. (2004.)
2. Glas Zagorja – Krapinski vjesnik VIII. (2011.)
3. Glas Zagorja IX, X. (2012. – 2013.)
4. Gradska televizija Zadar III, IV. (2006. – 2007.)
5. Jutarnji list I. (2004.)
6. Portal VII. (2010.)
7. Radio Ludbreg XVII. (2020.)
8. Podravski radio Durdevac XVIII, XIX. (2021.– 2022.)
8. Radio I Čakovec II, III. (2005. – 2006.)
10. Radio I Oroslavje II, III, IV. (2005.– 2007.)
11. Radio Đakovo II, III. (2005. – 2006.)

12. Radio Hrvatsko zagorje Krapina I, IV, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX. (2004., 2007., 2010. – 2023.)
13. Radio Ivanec III, VIII. (2006. – 2011.)
14. Radio Križevci XIV, XV. (2017. – 2018.)
15. Radio Ludbreg VIII, IX, X, XI, XIII. (2011. – 2014., 2016.)
16. Radio Marija XII. (2015.)
17. Radio Martin I, II, V, VI, VII, IX, X, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII. (2004. – 2005., 2008. – 2010., 2012. – 2021.)
18. Radio Novi Marof II, III, VIII, IX, X, XV. (2005. – 2006., 2011. – 2013., 2018.)
19. Radio postaja Nova Gradiška I, II, III. (2004. – 2006.)
20. Radio Samobor I, XI. (2004., 2014.)
21. Radio Slunj XII, XIII. (2015. – 2016.)
22. Radio Stubica I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX. (2004. – 2023.)
23. Radio Sveta Nedelja VIII, IX, X. (2011. – 2013.)
24. Radio Varaždin XI, XVI. (2014., 2019.)

25. Radio Vrbovec
XVI, XVII, XVIII, XIX. (2019. – 2022.)

26. Radio Zabok
V. (2008.)

27. Radio Zelina
II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII, XIII, XIV, XVI.
(2005. – 2016, 2019.)

28. Radio Zlatar
I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV,
XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX.
(2004. – 2023.)

29. Radio I
XI. (2014.)

30. Samoborske novine
II. (2005.)

31. Zagorski list
I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIX.
(2004. – 2016., 2022.)

32. Zagorski radio
XVII. (2020.)

33. zagorje.com
XIX. (2022.)

34. www.culturenet.hr
VII, VIII, IX, X, XI. (2010. – 2014.)

35. www.zagorje.hr
II, III. (2005. – 2006.)

Dragutin Hrženjak
Dražen Rubić
Dražen Šoštarić
Draženka Bakšaj
Dubravko Havojić
Dubravka Težak
Dubravko Sidor

D (9)
Duka Francuz
Đurda Ilijaš
Đurda Lovrenčić
Đurda Vukelić–Rožić
Đurđica Asić–Klobučar
Đurđica Bačurin
Đurđica Gospočić
Đurđica Runtas
Đuro Jelović

E (8)
Edina Fajković
Elena Kleflin
Eleonora de Lai
Elvira Belošević
Elvis Lacković
Enes Kišević
Esma Pasagić
Evica Kraljić

F (6)
Franko Stipković
Franjo Jačemenica
Franjo Hrg
Franjo Klopotan
Franjo Ljubej
Franjo Pijanec

G (9)
Gabrijel Barišić
Goran Gatalica
Gordana Bartol
Gordana Malić
Gordana Tkalec – Končić
Gordana Vlašić
Gordana Vukić
Grga Mirjanić
Grozdana Drašković

I (52)
Ida Hohnjec
Irena Delišimunović
Iva Damjanović
Iva Ranogajec
Iva Sviben
Ivan Babić
Ivan Benc
Ivan Dijanić

Ivan Gačina
Ivan Goran Žunar
Ivan Japec
Ivan Jakopović
Ivan Lacković – Croata
Ivan Lamot
Ivan Luketić
Ivan Mikec
Ivan Novački
Ivan Picer
Ivan Sokolić
Ivana Belko Čukman
Ivana Galić Šoštarić
Ivana Horvat
Ivana Pavičić
Ivana Skuhala Karasman
Ivančica Tomorad
Ivanka Bičak
Ivica Jembrih Cobovički
Ivica Pepelko
Ivica Ridan
Ivica Smolec
Ivo Matijašević
Ivo Mijatović(–Ico)
Ivo Mijatović

J (17)
Jadranka Klabučar Gros
Jana Mar
Jasmina Burek
Jasminka Mesarić
Jelena Januš Grbić
Jelena Portner–Pavičević
Jelena Stanojčić
Josip Klapač
Josip Matej Bilić
Josip Milički
Josip Rubes
Josipa Marenić
Josipa Sambol
Julijana Matanović
Jura Petrov
Juraj Lukina
Jurica Vugrek

K (15)
Karla Cesar
Karla Gorički
Karolina Kuljak
Katarina Čanić
Katarina Boc
Katarina Kunštek
Katarina Zadrija
Ketj Mijolović
Klemenitna Clemens Kos
Kolinda Vukman
Kristijan Gorički

Kristina Mrkoci
Ksenija Hrgetić

L (9)
Ladislava Blaži
Larisa Kralj
Lea Šprajc
Lidija Bačić
Lidija Duić
Lidija Pudak
Lidija Sopjanac
Lovro Čindori
Luka Premier

Lj (6)
Ljiljana Lukačević
Ljiljana Vuglač
Ljubica Čačko
Ljubica Ribić
Ljubica Rogulj
Ljubica Šego

M (75)
Magdalena Blagec
Maja Cvek
Maja Gjerek
Maja Mihalić
Maja Muškić
Maja Perfiljeva
Maja Šiprak Brletić
Maja Šiprak
Majda Fradelić
Malvina Mileta
Mara Šimović
Marica Behtan Cecelja
Marica Žanetić Malenica
Marija Čukelj
Marija Dijanić
Marija Hlebec
Marija Juza
Marija Lamot
Marija Marica Hasan
Marija Miketić
Marija Pogorilić
Marija Soltić
Mario Huljak
Mario Mikuš
Marijana Hrastović
Marijana Martinčić
Marinko Maričić
Marinko Micak
Mario Golub
Marko Gregur
Marko Vukes Vuky
Martina Čvek
Martina Sambol
Martina Sviben

DODATAK 7.

POPIS LJUDI SPOMENUTIH U OVOJ PJESMENICI

Popis imena ljudi spomenutih u knjizi ukupno 431

A (24)
Abdulah Bečirević Alija
Aljoša Dugum
Ana Jakopanec
Ana Matošević
Ana Meštrović
Ana Narandžić
Ana Petric
Ana Trminić
Andrea Barčan
Andrea Žigić Dolenec
Andrijana Benjak
Andrijana Madarić
Anđelka Korčulanić
Anđeljka Jovičić Šumanovac
Anica Bukovec
Anica Cvetnić Dimitrov
Anica Lukina
Anita Krpina
Anita Martinac
Ankica Kušić
Antonija Željka Kahlík
Antonija Dvorski
Antonio Karlović
Augustin Kujundžić Ago

B (20)
Barbara Klepić
Barica Ivanović
Bernarda Cesar
Bernarda Ćurić

Birgit Brlečić
Birgit Pavlek r. Brlečić
Biserka Krapić
Biserka Ležaić
Biserka Marečić
Blaženka Lešić
Blaženka Pleše
Božena Grdan
Božica Brkan
Božica Črljenec Slijepčević
Božica Miketić
Branka Čuvalo
Branka Jagić
Branka Mumalo
Branka Rumenjak
Branko Balaško

C (5)
Cvjetana Zaharija – Linić
Cvjetko Lež
Cvijeta Grijak

D (46)
Dalibor Bolfek
Damir Galoić
Damir Kukavica
Damir Šicel s Danijelom Trputec
Damir Trogrlić
Damir Trogrlić–Was
Danica Posavec
Danijela Gabud

Danijela Majcenić
Danijela Papeš
Danijela Pintarić
Danijela Trputec i Damir Šicel
Darija Forko
Darija Miketić
Darko Ciglenečki
Darko Domišljanović
Darko Foder
Darko Kucelj
Darko Miketić
Darko Vidović
Davorka Črčnec
Davorka Plukavec
Davorka Smoković
Davorka Sviben
Dejan Buder
Denis Peričić
Diana Majić – Zec
Diana Rosandić
Dijana Sindik
Dijana Šimatović
Domagoj Butković
Domagoj Matošević
Dragana Kreber
Dragana Maneslović Kreber
Dragica Ćulig
Dragica Reinholz
Drago Cvijetić
Drago Maršić
Dragutin Horkić

Martina Šafarić
Martina Vidaić
Matija Cvek
Matija Mikac
Max Hozić
Mehmed Sadović
Mijo Biuklić
Milan Frčko
Milan Horvat – Hlebinski
Milan Janjetović
Milan Novak
Mile Prpa
Milena Mikuš
Milenko Vasiljević – Čiko
Milica Klapač
Milka Lacković
Mira Bajš
Mira Pižir
Mira Šincek
Mirela Majić – Zec
Mirjana Hercigonja–Saucha
Mirjana Križanović
Mirjana Krsnik
Mirjana Mikulec
Mirjana Miljković
Mirjana Pejak
Mirjana Vujec
Mirko Fulir
Mirko Kovačević
Miroslav Čiro Blažević
Miroslav Vurdelja
Mirta Abramović
Mirta Krsnik
Mirko Varga
Mladen Kosovec
Mladen Kužnar
Mladen Vuković
Mladenka Mikulec

N (20)
Nada Babić
Nada Bošković
Nada Jačmenica
Nada Maletić
Nada Rukav Bogojević
Nada Starčević–Jacominijeva
Nada Starčević
Nada Vukašinović
Nadica Čižmek
Natalija Bajer
Nedjeljka Hrbić
Nevenka Uljanić
Nikola Kuzmičić
Nikola Sinković
Nikola Vučetić
Nikolina Hižar
Nina Kovačić

Nino Bijelac
Ninoslav Marinković
Nirvana Koči

O (1)
Oliver Belošević

P (7)
Petar Elez
Petra Antolić
Petra Friščić
Petra Gorički
Petra Horvatinčić
Petra Ivčić
Petra Šlibar

R (10)
Radmilo Mihajlović
Rado Miro
Rajka Hrbić
Rajka Trokter
Rajko Fureš
Renata Kukec
Renata Sabljak
Romina Gorički
Rosanda Tometić
Ružica Marušić–Vasilčić

S (40)
Sanja Damjan
Sanja Dukši
Sanja Hering
Sanja Kovačić
Sanja Mendek
Sanja Odorjan
Sanja Plevko
Sanja Roginić
Sanja Zadro
Silvija Butković
Siniša Hajdaš Dončić
Siniša Matasović
Sladana Benkus
Sladana Benkus Medved
Sladana Turković
Slavica Gazibara
Slavica Grgurić Pajnić
Slavica Sarkotić
Slavko Kukec
Snežana Hižman
Snježana Novotny
Snježana Plevnik
Snježana Šoštarko
Sonja Borovčak
Sonja Kušec
Sonja Smolec
Sonja Šarunić
Stanka Pavuna

Stanko Majdak
Stanko Stojić
Stjepan Crnić
Stjepan Gabud
Stjepan Hanžek
Stjepan Kralj
Stjepan Kovačec–Štef
Stjepan Lice
Stjepan Muhek
Stojan Krišto
Suzana Mikulek
Sven Kezele

Š (8)
Štefanija Beljak
Štefanija Ludvig
Štefanija Novak
Štefica Demšić Prugovečki
Štefica Gorički
Štefica Knezić
Štefica Vanjek
Štefica Vanjek–Štefi

T (15)
Tamara Blažinić
Tanja Klapač
Tanja Šantić (r. Klapač)
Tatjana Gredičak
Tatjana Hlikec
Terezija Flegar
Teodor Švaljek
Tibor Martan
Tomislav Dilber
Tomislav Đurinec
Tomislav Petranović
Tomislav Šantek
Tomislav Šovagović
Toni Eterović
Tugomir Orak

V (26)
Valentina Kovačić
Valentina Vukman
Valerija Večei–Funda
Vanja Jambrović
Vera Antolić
Vera Grgac
Verica Antolić
Vesela Dujmić
Vesna Andrejić Mišković
Vesna Jakopović
Vesna Janković
Vesna Milan
Vesna Miculinić Prešnjak
Vesna Svaguša
Vesna Tominac Matačić
Vinko Hajnc

Vinko Pavić
Višnja Golubić
Vladimir Podgajski
Vladimir Šenjug
Vladimir Šuk
Vlado Đurdević
Vlado Gorički
Vlasta Hubicki
Vlatka Bošnjak
Vojislav Nikolić

Z (15)
Zal Kopp
Zdenka Lazar
Zdenka Matijaš
Zdravko Mikuš
Zdravko Petrinec
Zlatko Koren
Zlatko Pochobradsky
Zoran Bašić
Zorica Avdagić
Zrinka Glavaš
Zrinka Jelaska
Zrinko Šimunić
Zvezdana Horvatić
Zvonko Jurčević
Zvonko Pižir

Ž (12)
Žanamari Lalić
Željka Boc
Željko Breka
Željka Čakan
Željka Kahlík
Željka Meštrović
Željka Pozaić
Željko Kolar
Željko Kropf
Željko Pavičić
Željko Perešin
Željko Špoljar

MJESTA ODAKLE SU ODABRANI PJESNICI

Beč
Bedekovčina
Bedenica
Belišće
Belovar
Bistra
Bregana
Brestovec Orehovički
Čabar
Čakovec
Čavle
Đakovo
Delekovec
Delnice
Donja Stubica
Donja Višnjica
Donja Zelina
Dubravica
Dubrovnik
Dugo Selo
Đurđevac
Gorica
Gornja Stubica
Gornje Jesenje
Gradec
Gradište kod Županje
Hum na Sutli
Ivanec
Ivanić Grad
Kamenmost
Karlovac
Kašina
Kaštel Štafilić
Klanjec

Konjščina
Koprivnica
Krapina
Krapinske Toplice
Križevci
Kupljenovo
Lekenik
Lepoglava
Lukač
Mače
Macinec
Marija Bistrica
Maruševec
Mihovljan
Mokošica
Mostar
München
Nedelišće
Nedeščina
Nova Gradiška
Novi Marof
Novi Vinodolski
Ogulin
Oprisavci
Oroslavje
Osijek
Otok Iž
Pazin
Petrinja
Petrovsko
Pićan
Podstrana
Požega
Poznanovec

Pregrada
Prelog
Rešetari
Rijeka
Rovinj
Samobor
Sesvete
Sibin
Sinj
Sisak
Slavonski Brod
Slavonski Šamac
Split
Sračinec
Stobreč
Stubičke Toplice
Sveti Ivan Zelina
Sveti Križ Začretje
Tibor Martan
Topolovac
Turčin
Valpovo
Varaždin
Varaždinbreg
Velika Gorica
Veliko Trgovišće
Vrbovec
Vukovar
Zabok
Zadar
Zagreb
Zlatar
Zlatar Bistrica

Glavni pokrovitelj:

Ministarstvo kulture i medija Republike Hrvatske

Pokrovitelji:

Krapinsko-zagorska županija

Nacionalno svetište Majke Božje Bistričke

Općina Marija Bistrica

Turistička zajednica općine Marija Bistrica

Glavni medijski pokrovitelj:

Radio Marija Bistrica